

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง สัญญาประกันภัย

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นฉบับใหม่สำหรับประเทศไทยซึ่งจะนำมาถือปฏิบัติแทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย ปัจจุบันอยู่ระหว่างขั้นตอนการนำเสนอคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา (ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (Due process)) โดยร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ โดยการปรับปรุงดังกล่าวอยู่ระหว่างการศึกษาและดำเนินการโดยคณะติดตามและศึกษาผลกระทบมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เรื่อง สัญญาประกันภัย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ โดยเฉพาะกิจการที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับประกันภัย (ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย) เช่น กรรมการบริหาร ผู้รับผิดชอบสูงสุดในสายงานบัญชีและการเงิน ผู้ควบคุมดูแลการทำบัญชี พนักงานบัญชี นักคณิตศาสตร์ประกันภัย และผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นต้น สามารถดาวน์โหลดร่างมาตรฐานเพื่อศึกษาและเตรียมความพร้อมสำหรับการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าวมาถือปฏิบัติกับงบการเงินของกิจการ ซึ่งคาดว่าจะมีผลบังคับใช้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป

สภาวิชาชีพบัญชี โดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าวทางเว็บไซต์สภาวิชาชีพบัญชี โดยมีระยะเวลารับฟังความคิดเห็นอย่างน้อย 30 วัน หลังจากเผยแพร่ร่างบนเว็บไซต์แล้ว รวมถึงจะมีการจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าว โดยท่านสามารถแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านได้ที่

หมายเหตุ ภายหลังจากการสัมมนาพิจารณาพิจารณารับฟังความคิดเห็น และระหว่างนำเสนอคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว ร่างมาตรฐานฉบับดังกล่าวอาจมีการแก้ไขที่ไม่เป็นสาระสำคัญ เช่น คำศัพท์ รูปแบบการแปล เป็นต้น ซึ่งการแก้ไขดังกล่าวไม่ได้แก้ไขในหลักการใดๆ เว้นแต่ เรื่องของการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงโดยอาจมีการปรับปรุงเพิ่มเติมตามบริบทของประเทศไทย

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์

เลขที่ 133 ถนนสุขุมวิท 21 (อโศกมนตรี)

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ

10110

หรือ อีเมล academic-fap@tfac.or.th

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
เรื่อง สัญญาประกันภัย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

จากย่อหน้าที่

บทนำ

วัตถุประสงค์ 1

ขอบเขต 3

การรวมกันของสัญญา 9

การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย 10

ระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย 14

การรับรู้รายการ 25

การวัดมูลค่า 29

การวัดมูลค่าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก 32

ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต 33

อัตราคิดลด 36

การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน 37

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา 38

การวัดมูลค่าในภายหลัง 40

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา 43

สัญญาที่สร้างภาระ 47

วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัย 53

สัญญาประกันต่อที่ถือไว้ 60

การรับรู้รายการ 62

การวัดมูลค่า 63

วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ 69

สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ 71

การเปลี่ยนแปลงและการตัดรายการ 72

การเปลี่ยนแปลงของสัญญาประกันภัย 72

การตัดรายการ 74

การแสดงรายการในงบฐานะการเงิน 78

การรับรู้รายการและการแสดงรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน 80

ผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัย	83
รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย	87
การเปิดเผยข้อมูล	93
การอธิบายของจำนวนเงินที่รับรู้	97
รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย	110
จำนวนเงินในช่วงเปลี่ยนแปลง	114
ดุลยพินิจที่สำคัญในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17	117
เรื่อง สัญญาประกันภัย	
ลักษณะและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขต	121
ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย	
ประเภทของความเสี่ยงทั้งหมด – การกระจุกตัวของความเสี่ยง	127
ความเสี่ยงด้านการประกันภัยและด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว	128
ความเสี่ยงด้านการประกันภัย – พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน	130
ความเสี่ยงด้านเครดิต – ข้อมูลอื่น	131
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง – ข้อมูลอื่น	132

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก คำนิยาม

ภาคผนวก ข แนวทางในการนำมาปฏิบัติ

ภาคผนวก ค วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวก ง การปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

บทนำ

ภาพรวม

- บทนำ 1 ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัยกำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการการวัดมูลค่าการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลของสัญญาประกันภัยที่ออกและกำหนดให้ใช้หลักการเดียวกันมาถือปฏิบัติสำหรับสัญญาประกันภัยที่ถือไว้และสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจที่ออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการนำเสนอสัญญาเหล่านั้นอย่างเที่ยงธรรม ข้อมูลนี้ให้พื้นฐานสำหรับผู้ใช้งบการเงินเพื่อประเมินผลกระทบที่เกิดจากสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ
- บทนำ 2 ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ
- บทนำ 3 ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ใช้แทนที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย ที่ใช้ก่อนหน้านี้เป็นมาตรฐานชั่วคราวที่อนุญาตให้กิจการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่หลากหลายสำหรับสัญญาประกันภัย ซึ่งสะท้อนถึงข้อกำหนดด้านการบัญชีของประเทศและความหลากหลายของข้อกำหนดเหล่านั้น ความแตกต่างของวิธีปฏิบัติทางการบัญชีของแต่ละประเทศและแต่ละผลิตภัณฑ์ทำให้นักลงทุนและนักวิเคราะห์ทำความเข้าใจและเปรียบเทียบผลประกอบการของผู้รับประกันภัยได้ยาก ผู้มีส่วนได้เสียส่วนใหญ่รวมถึงผู้รับประกันภัยมีความเห็นตรงกันว่าจำเป็นต้องมีมาตรฐานการบัญชีประกันภัยที่เป็นสากล ถึงแม้ว่าจะมีความเห็นที่หลากหลายว่าควรจะเป็นแบบใด ความเสี่ยงด้านการประกันภัยซึ่งมีระยะเวลายาวและซับซ้อน จึงยากที่จะสะท้อนในการวัดมูลค่าของสัญญาประกันภัย นอกจากนี้ สัญญาประกันภัยโดยทั่วไปไม่มีการซื้อขายในตลาดและอาจรวมองค์ประกอบของการลงทุนที่มีนัยสำคัญซึ่งทำให้เกิดความท้าทายที่เพิ่มขึ้นในการวัดมูลค่า บางวิธีปฏิบัติทางการบัญชีเดิมสำหรับสัญญาประกันภัยซึ่งอนุญาตภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 ไม่ได้สะท้อนอย่างเพียงพอถึงฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานการเงินที่แท้จริงของสัญญาประกันภัยเหล่านั้น เพื่อจัดการปัญหาเหล่านี้ คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ

(คณะกรรมการ) ได้จัดทำโครงการเพื่อให้บริการเงินของผู้รับประกันภัยเป็นประโยชน์มากขึ้นและ
วิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับผู้รับประกันภัยสอดคล้องกันในแต่ละประเทศ

ลักษณะหลัก

บทนำ 5 ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย สะท้อนมุมมองของ
คณะกรรมการว่า สัญญาประกันภัยรวมลักษณะของทั้งเครื่องมือทางการเงินและสัญญาบริการ
นอกจากนี้หลายสัญญาประกันภัยก่อให้เกิดกระแสเงินสดที่มีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญตลอด
ช่วงเวลายาวนาน เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับลักษณะเหล่านั้น คณะกรรมการได้พัฒนาวิธี
ดังนี้

- (ก) รวมการวัดมูลค่าที่เป็นปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต กับการรับรู้กำไรตลอด
ระยะเวลาที่ให้บริการภายใต้สัญญา
- (ข) แสดงผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัย (รวมถึงการแสดงรายได้การ
ประกันภัย) แยกจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย และ
- (ค) กำหนดให้กิจการสามารถเลือกใช้นโยบายบัญชีเป็นรายพอร์ตโฟลิโอในการรับรู้รายได้
หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย สำหรับรอบระยะเวลารายงานในกำไรหรือ
ขาดทุน หรือรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายบางส่วนนั้นในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

บทนำ 6 หลักการที่สำคัญในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย คือให้
กิจการ

- (ก) ระบุว่าสัญญาประกันภัยเหล่านั้นเป็นสัญญาที่กิจการรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มี
นัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้เอาประกันภัย) โดยตกลงจะชดเชยให้แก่ผู้เอา
ประกันภัยหากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่ระบุไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย)
เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้เอาประกันภัย
- (ข) แยกอนุพันธ์แฝง องค์ประกอบของการลงทุนที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด และภาระที่ต้อง
ปฏิบัติที่แยกต่างหาก ที่ระบุไว้ จากสัญญาประกันภัย
- (ค) แบ่งสัญญาออกเป็นกลุ่มที่จะรับรู้รายการและวัดมูลค่า
- (ง) รับรู้และวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วย
 - (1) มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตที่ปรับด้วยความเสี่ยง (กระแสเงินสด
จากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา) ซึ่งรวมข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดที่สามารถหา
ได้เกี่ยวกับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาในทิศทางที่
สอดคล้องกับข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด; บวก (ถ้ามูลค่าเป็นหนี้สิน) หรือ หัก
(ถ้ามูลค่าเป็นสินทรัพย์)

- (2) จำนวนเงินที่แสดงกำไรที่ยังไม่รับรู้ในกลุ่มของสัญญา (กำไรจากการให้บริการตามสัญญา)
- (จ) รับรู้กำไรจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยตลอดรอบระยะเวลาที่กิจการให้ความคุ้มครองประกันภัยและเมื่อกิจการปลดปล่อยซึ่งความเสี่ยง ถ้ากลุ่มของสัญญาเป็นหรือกลายเป็นสัญญาที่ทำให้เกิดการขาดทุน กิจการรับรู้ผลขาดทุนนั้นทันที
- (ฉ) แสดงรายการแยกจากกันสำหรับรายได้การประกันภัย ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย และรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- (ช) เผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบว่าสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ การเปิดเผยดังกล่าวนี้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณเกี่ยวกับ
 - (1) จำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินจากสัญญาประกันภัย
 - (2) ดุลยพินิจที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงในดุลยพินิจเหล่านั้นที่ใช้ เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ และ
 - (3) ลักษณะและขอบเขตของความเสี่ยงจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

บทนำ 7 การวัดมูลค่าที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ส่งผลให้

- (ก) หนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวกับภาระที่ต้องปฏิบัติสำหรับการให้บริการที่เหลืออยู่ ซึ่งวัดมูลค่าสอดคล้องโดยรวมกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ยกเว้น
 - (1) ปรับปรุงการวัดมูลค่าให้เป็นปัจจุบันสำหรับการเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติทางการเงิน (ระดับการปรับปรุงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประเภทของสัญญาประกันภัย) และ
 - (2) หนี้สินดังกล่าวมักรวมองค์ประกอบของการลงทุนซึ่งโดยทั่วไปไม่อยู่ในสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า
- (ข) หนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วถูกวัดมูลค่าสอดคล้องโดยรวมกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่อง ภาระผูกพันหนี้สินหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ยกเว้น หนี้สินมักรวมองค์ประกอบของการลงทุนซึ่งโดยทั่วไปไม่อยู่ในสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ภาระผูกพันหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

บทนำ 8 กิจการอาจถือปฏิบัติตามวิธีการวัดมูลค่าแบบง่าย (วิธีปันส่วนเบี่ยงประกันภัย) สำหรับบางสัญญา ประกันภัย ซึ่งวิธีการวัดมูลค่าแบบง่ายอนุญาตให้กิจการสามารถวัดมูลค่าจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับ การให้บริการที่เหลืออยู่โดยปันส่วนเบี่ยงประกันภัยตลอดระยะเวลาคุ้มครองนั้น

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง สัญญาประกันภัย

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลของสัญญาประกันภัย ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานการเงินฉบับนี้ วัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย คือ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการนำเสนอสัญญาเหล่านั้นอย่างเที่ยงธรรม ข้อมูลนี้ให้พื้นฐานแก่ผู้ใช้งบการเงินเพื่อประเมินผลกระทบที่สัญญาประกันภัย ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ
- 2 กิจการต้องพิจารณาสิทธิและภาระผูกพันที่เป็นสาระสำคัญ ไม่ว่าจะเกิดจากสัญญา กฎหมาย หรือข้อบังคับ เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย สัญญาคือข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป ซึ่งทำให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่ใช้บังคับได้ ความสามารถในการใช้บังคับได้ของสิทธิและภาระผูกพันเป็นประเด็นเชิงกฎหมาย สัญญาอาจเป็นลายลักษณ์อักษร วาจา หรือประเพณีปฏิบัติทางธุรกิจของกิจการ ซึ่งเงื่อนไขตามสัญญา รวมถึงเงื่อนไขทั้งหมดในสัญญาโดยชัดแจ้งหรือโดยนัย แต่กิจการต้องไม่คำนึงถึงเงื่อนไขที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของสัญญา) เงื่อนไขโดยนัยในสัญญารวมถึงเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎหมาย หรือข้อบังคับ วิธีปฏิบัติและกระบวนการสำหรับการทำสัญญากับลูกค้ามีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ แต่ละอุตสาหกรรม และในแต่ละกิจการ นอกจากนี้ยังอาจแตกต่างกันภายในกิจการเดียวกัน (ตัวอย่างเช่น อาจจะขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้า หรือ ลักษณะของสินค้าหรือการบริการที่ได้ตกลงกัน)

ขอบเขต

- 3 กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย มาถือปฏิบัติกับ
 - 3.1 สัญญาประกันภัย (รวมถึงสัญญาประกันภัยต่อ) ที่กิจการเป็นผู้ออก
 - 3.2 สัญญาประกันภัยต่อที่กิจการถือไว้ และ
 - 3.3 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจที่กิจการเป็นผู้ออก และกิจการนั้นออกสัญญาประกันภัยด้วย
- 4 การอ้างอิงทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ถึงสัญญาประกันภัยให้นำมาถือปฏิบัติกับรายการต่อไปนี้ด้วย

- 4.1 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ยกเว้น
 - 4.1.1 สำหรับการอ้างอิงถึงสัญญาประกันภัยที่ออก และ
 - 4.1.2 ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 60 ถึง 70ก
- 4.2 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 3.3 ยกเว้นสำหรับการอ้างอิงในย่อหน้าที่ 3.3 และตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 71
- 5 การอ้างอิงทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัยถึงสัญญาประกันภัยที่ออก ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยที่ได้มาโดยกิจการจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือการรวมธุรกิจ นอกเหนือจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ด้วย
- 6 ภาคผนวก ก กำหนดคำนิยามสัญญาประกันภัยและย่อหน้าที่ ข2 – ข30 ของภาคผนวก ข ให้แนวทางของคำนิยามของสัญญาประกันภัย
- 7 กิจการต้องไม่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย มาถือปฏิบัติกับ
 - 7.1 การรับประกันโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย หรือผู้ค้าปลีก จากการขายสินค้าหรือบริการของกิจการให้กับลูกค้า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า)
 - 7.2 สิทธิประโยชน์และหนี้สินของนายจ้างจากโครงการผลประโยชน์ของพนักงาน (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์) และภาระผูกพันเกี่ยวกับผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุที่รายงานโดยโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน) แปลไม่ตรงภาษาอังกฤษ
 - 7.3 สิทธิตามสัญญาหรือภาระผูกพันตามสัญญาซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์หรือสิทธิที่จะใช้ประโยชน์ในอนาคตของรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน (เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตบางอย่าง ค่าสิทธิ การจ่ายค่าเช่าแบบผันแปรและค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้น และรายการที่คล้ายคลึงกัน) (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สิทธิประโยชน์ไม่มีตัวตน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า)
 - 7.4 มูลค่าคงเหลือที่รับประกันโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย หรือผู้ค้าปลีก และมูลค่าคงเหลือที่ได้รับการประกันโดยผู้เช่าที่แฝงในสัญญาเช่า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า)
 - 7.5 สัญญาค้าประกันทางการเงิน เว้นแต่ผู้ออกได้แสดงอย่างเปิดเผยชัดเจนมาก่อนว่าผู้ออกถือว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัย และได้ใช้วิธีการบัญชีซึ่งใช้ปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยในกรณีดังกล่าว ผู้ออกสัญญาต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงาน

- ทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือ ต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงินดังกล่าว ผู้ออกสัญญา อาจเลือกถือปฏิบัติได้สำหรับแต่ละสัญญาได้ แต่เมื่อเลือกแล้ว ไม่สามารถยกเลิกได้
- 7.6 เจ้าหนี้หรือลูกหนี้สำหรับสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะจ่ายในการรวมธุรกิจ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ)
- 7.7 สัญญาประกันภัยที่กิจการเป็นผู้เอาประกันภัย เว้นแต่สัญญานั้นเป็นสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 3.2)
- 7.8 สัญญาบัตรเครดิต หรือสัญญาที่คล้ายคลึงกันซึ่งให้เครดิตหรือจัดการการชำระเงินที่เข้าเงื่อนไขคำนิยามของสัญญาประกันภัย เฉพาะเมื่อกิจการไม่ได้คำนึงถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าแต่ละรายในการกำหนดราคาของสัญญากับลูกค้ารายนั้น (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง) อย่างไรก็ตามเฉพาะเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 กำหนดให้กิจการแยกองค์ประกอบของส่วนความคุ้มครองของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 2.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9) ที่แฝงอยู่ในสัญญาดังกล่าว กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติสำหรับองค์ประกอบนั้น
- 8 บางสัญญาเข้าเงื่อนไขตามคำนิยามของสัญญาประกันภัย แต่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการโดยมีค่าธรรมเนียมคงที่ กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้าแทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กับสัญญาที่ออกก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติได้สำหรับแต่ละสัญญาได้ แต่เมื่อเลือกแล้ว ไม่สามารถยกเลิกได้ เงื่อนไขคือ
- 8.1 กิจการไม่ได้สะท้อนการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าแต่ละรายในการกำหนดราคาของสัญญากับลูกค้ารายนั้น
- 8.2 สัญญาชดเชยลูกค้าโดยการให้บริการมากกว่าการจ่ายเงินให้กับลูกค้า และ
- 8.3 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่โอนโดยสัญญาเกิดขึ้นโดยหลักจากการใช้บริการของลูกค้ามากกว่าจากความไม่แน่นอนของต้นทุนการให้บริการนั้น
- 8ก สัญญาบางสัญญาเข้านิยามของสัญญาประกันภัยแต่จำกัดค่าตอบแทนสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเท่ากับจำนวนที่เงินที่กำหนดให้ชำระภาวะผูกพันที่เกิดขึ้นตามสัญญาของผู้เอาประกันภัย (ตัวอย่างเช่น การยกเว้นการชำระเงินกู้เมื่อเสียชีวิต) กิจการต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 สำหรับสัญญาดังกล่าวซึ่งกิจการออก เว้นแต่สัญญานั้นไม่รวมอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตามย่อหน้าที่ 7 กิจการต้องเลือกถือปฏิบัติสำหรับแต่ละพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย และการเลือกสำหรับแต่ละพอร์ตโฟลิโอนั้นไม่สามารถยกเลิกได้

การรวมกันของสัญญา

- 9 ชุดสัญญาหรือกลุ่มของชุดสัญญาประกันภัยที่มีคู่สัญญาเดียวกันหรือคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องกันอาจจะเพื่อบรรลุผลหรือออกแบบเพื่อให้บรรลุผลกระทบเชิงพาณิชย์โดยรวม เพื่อรายงานเนื้อหาของสัญญาดังกล่าว กิจกรรมอาจจำเป็นต้องพิจารณาชุดสัญญาหรือกลุ่มของชุดสัญญาโดยรวม เช่น ถ้าสิทธิหรือภาระผูกพันในสัญญาหนึ่งไม่มีผลใด ๆ นอกเหนือจากการยกเลิกสิทธิหรือภาระผูกพันโดยสิ้นเชิงในสัญญาอีกฉบับหนึ่งที่ทำขึ้นในเวลาเดียวกันกับคู่สัญญาเดียวกัน ผลกระทบรวมที่เกิดขึ้นคือไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันใด ๆ กระทบกันโดยที่เกี่ยวกับกับคงอยู่

การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 331 – 335)

- 10 สัญญาประกันภัยอาจมีหนึ่งหรือหลายองค์ประกอบซึ่งอาจอยู่ภายใต้ขอบเขตของอีกมาตรฐานการรายงานทางการเงินหนึ่งหากองค์ประกอบเหล่านั้นเป็นสัญญาแยกต่างหาก เช่น สัญญาประกันภัยอาจรวมองค์ประกอบของการลงทุนหรือองค์ประกอบสำหรับบริการที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัย (หรือทั้งสองกรณี) กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 13 เพื่อระบุและบันทึกองค์ประกอบของสัญญา
- 11 กิจกรรมต้อง
- 11.1 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน เพื่อพิจารณาว่ามีอนุพันธ์แฝงที่ต้องแยกออกมาหรือไม่ และถ้ามี ต้องบันทึกการรายการอย่างไรสำหรับอนุพันธ์นั้น
- 11.2 แยกองค์ประกอบของการลงทุนออกจากสัญญาประกันภัยหลัก เฉพาะกรณีองค์ประกอบของการลงทุนนั้นแยกต่างหากได้ (ดูย่อหน้าที่ 331 ถึง 332) กิจกรรมต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาถือปฏิบัติ เพื่อบันทึกรายการสำหรับองค์ประกอบของการลงทุนที่แยกออกมา เว้นแต่เป็นสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 3.3)
- 12 หลังจากการนำย่อหน้าที่ 11 มาถือปฏิบัติ เพื่อแยกกระแสเงินสดใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงและองค์ประกอบของการลงทุนที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด กิจกรรมต้องแยกคำสัญญาใด ๆ ในการส่งมอบให้ผู้เอาประกันภัยสำหรับสินค้าหรือบริการที่แยกต่างหากที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยออกจากสัญญาประกันภัยหลัก โดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า กิจกรรมต้องบันทึกคำสัญญานั้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับ

ลูกค้า เพื่อแยกคำสัญญา กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข33 ถึง ข35 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ ในการรับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจกรรมต้อง :

- 12.1 นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า มาถือปฏิบัติเพื่อระบุกระแสเงินสดเข้า ระหว่างองค์ประกอบประกันภัยและคำสัญญาใด ๆ ในการส่งมอบสินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยที่แยกต่างหาก และ
- 12.2 ระบุกระแสเงินสดออกระหว่างองค์ประกอบที่เป็นการประกันภัยและสินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยที่ได้สัญญาไว้ โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า เพื่อที่ว่า
 - 12.2.1 กระแสเงินสดออกที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับแต่ละองค์ประกอบที่ได้ระบุไปยังองค์ประกอบนั้น และ
 - 12.2.2 กระแสเงินสดออกส่วนที่เหลือให้ระบุตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผล ซึ่งสะท้อนกระแสเงินสดออกที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นถ้าองค์ประกอบนั้นเป็นสัญญาแยกต่างหาก
- 13 หลังจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 12 แล้ว กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กับองค์ประกอบที่เหลือทั้งหมดของสัญญาประกันภัยหลัก ซึ่งหลังจากนี้การอ้างอิงทั้งหมดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ถึงอนุพันธ์แฝงหมายถึงอนุพันธ์ที่ไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัยหลัก และการอ้างอิงทั้งหมดถึงองค์ประกอบของการลงทุนหมายถึงองค์ประกอบของการลงทุนที่ไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัยหลัก (ยกเว้นการอ้างอิงถึงในย่อหน้าที่ ข31 ถึง ข32)

ระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย

- 14 กิจกรรมต้องกำหนดพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย พอร์ตโฟลิโอประกอบด้วยหลายสัญญาที่มีความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน และบริหารจัดการร่วมกัน สัญญาที่อยู่ในกลุ่มผลิตภัณฑ์จะคาดว่าจะมีความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกันและดังนั้นจะคาดว่าจะอยู่ในพอร์ตโฟลิโอเดียวกัน หากสัญญาดังกล่าวบริหารจัดการร่วมกัน สัญญาที่อยู่ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน (ตัวอย่างเช่น สัญญาประกันภัยที่ได้รับเงินรายปีคงที่แบบจ่ายชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว (single premium fixed annuities) เปรียบเทียบกับสัญญาการประกันชีวิตช่วงระยะเวลาตามปกติ) จะไม่คาดว่าจะมีความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน และดังนั้นจะคาดว่าจะอยู่ในพอร์ตโฟลิโอที่ต่างกัน
- 15 ย่อหน้าที่ 16 ถึง 24 ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยที่ออก ข้อกำหนดสำหรับระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้กำหนดอยู่ในย่อหน้าที่ 61
- 16 กิจกรรมต้องแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออกเป็นอย่างน้อยตาม

- 16.1 กลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ถ้ามี
 - 16.2 กลุ่มของสัญญาที่ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะเปลี่ยนเป็นสร้างภาระในภายหลัง ถ้ามี และ
 - 16.3 กลุ่มของสัญญาที่เหลือในพอร์ตโฟลิโอ ถ้ามี
- 17 ถ้ากิจการมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนเพื่อสรุปว่าชุดของสัญญาทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มเดียวกันในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 16 กิจการอาจวัดมูลค่าชุดของสัญญาเพื่อกำหนดว่าเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 47) และประเมินชุดของสัญญาเพื่อกำหนดว่าสัญญาไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะเปลี่ยนเป็นสร้างภาระในภายหลัง (ดูย่อหน้าที่ 19) หากกิจการไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนเพื่อสรุปว่าชุดของสัญญาทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กิจการต้องกำหนดกลุ่มที่สัญญาอยู่โดยการพิจารณาเป็นรายสัญญา
- 18 สำหรับสัญญาที่ออกที่กิจการถือปฏิบัติตามวิธีปันส่วนเบี่ยงประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 59) กิจการต้องสันนิษฐานว่าไม่มีสัญญาในพอร์ตโฟลิโอที่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก นอกเสียจากว่ามีข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่บ่งชี้เป็นอย่างอื่น กิจการต้องประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะเปลี่ยนเป็นสร้างภาระในภายหลังหรือไม่ โดยประเมินความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่นำมาใช้
- 19 สำหรับสัญญาที่ออกที่กิจการไม่ได้ถือปฏิบัติตามวิธีปันส่วนเบี่ยงประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 54) กิจการต้องประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะเปลี่ยนเป็นสร้างภาระในภายหลังหรือไม่
- 19.1 จากความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติ ซึ่งถ้าหากเกิดขึ้น จะมีผลทำให้สัญญาเปลี่ยนเป็นสร้างภาระ
 - 19.2 ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการ ดังนั้น ในการประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะเปลี่ยนเป็นสร้างภาระหรือไม่
 - 19.2.1 กิจการต้องไม่ละเลยข้อมูลที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการ เกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติของสัญญาต่างๆ บนความเป็นไปได้ที่สัญญาจะเปลี่ยนเป็นสร้างภาระ แต่
 - 19.2.2 กิจการไม่ได้ถูกกำหนดให้รวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการที่เกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติของสัญญาต่างๆ
- 20 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 19 หากสัญญาภายในพอร์ตโฟลิโอหนึ่งซึ่งจะอยู่ในกลุ่มที่ต่างกันเพียงเพราะกฎหมายหรือข้อบังคับจำกัดอย่างเฉพาะเจาะจงต่อความสามารถในทางปฏิบัติของกิจการที่จะกำหนดราคาที่แตกต่างกันหรือระดับของผลประโยชน์สำหรับผู้เอาประกันภัยที่มีลักษณะแตกต่างกัน กิจการอาจรวมสัญญาเหล่านั้นในกลุ่มเดียวกัน กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้านี้โดยการเทียบเคียงกับรายการอื่น ๆ

- 21 กิจการได้รับอนุญาตให้แบ่งกลุ่มย่อยตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 16 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจเลือกแบ่งพอร์ตโฟลิโอเป็น
 - 21.1 กลุ่มที่มากขึ้นซึ่งไม่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก หากการรายงานภายในของกิจการให้ข้อมูลที่แยกตาม
 - 21.1.1 ระดับการทำกำไรที่แตกต่างกัน หรือ
 - 21.1.2 ความเป็นไปได้ต่าง ๆ ของสัญญาที่เปลี่ยนเป็นสร้างภาระหลังวันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก และ
 - 21.2 มากกว่าหนึ่งกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก หากการรายงานภายในของกิจการให้ข้อมูลในระดับที่ละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับขอบเขตที่สัญญานั้นสร้างภาระ
- 22 กิจการต้องไม่รวมสัญญาที่ออกห่างกันมากกว่า 1 ปีในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปตามนี้ กิจการต้องแบ่งกลุ่มเพิ่มเติมตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 16 ถึง 21 หากจำเป็น
- 23 กลุ่มของสัญญาประกันภัยต้องประกอบด้วยสัญญาเดียวถ้าหากเป็นผลจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22
- 24 กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับกลุ่มของสัญญาซึ่งถูกกำหนดจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 23 กิจการต้องจัดกลุ่ม ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกและเพิ่มสัญญาในกลุ่มดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 28 กิจการต้องไม่ประเมินองค์ประกอบของกลุ่มใหม่ในภายหลัง เพื่อวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญา กิจการอาจประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาในระดับของการจัดกลุ่มที่สูงกว่าในระดับของกลุ่ม หรือพอร์ตโฟลิโอ เมื่อกิจการสามารถรวมกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เหมาะสมในการวัดมูลค่าของกลุ่มตามที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32.1, 40.1.1 และ 40.2 โดยการปันส่วนประมาณการไปที่กลุ่มของสัญญา

การรับรู้รายการ

- 25 กิจการต้องรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่กิจการออกตั้งแต่วันที่เกิดขึ้นก่อนของวันที่ยังต่อไปนี้
 - 25.1 วันเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญา
 - 25.2 วันที่มีการจ่ายชำระครั้งแรกจากผู้เอาประกันภัยในกลุ่มถึงกำหนดชำระ และ
 - 25.3 สำหรับกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ เมื่อกลุ่มดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นสร้างภาระ
- 26 ถ้าไม่มีวันที่ครบกำหนดชำระตามสัญญา การจ่ายชำระครั้งแรกจากผู้เอาประกันภัยถือว่าเป็นวันครบกำหนดชำระเมื่อกิจการได้รับชำระเงิน กิจการจำเป็นต้องพิจารณาว่าสัญญาใด ๆ สร้างกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระตามย่อหน้าที่ 16 หรือไม่ ก่อนวันที่เกิดขึ้นก่อนตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 25.1 และ 25.2 หากข้อเท็จจริงและสถานการณ์บ่งชี้ว่ามีกลุ่มดังกล่าว

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- 27 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 28 ในการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องรวมเฉพาะสัญญาที่แต่ละสัญญาเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุในย่อหน้าที่ 25 และต้องประมาณการสำหรับอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ 373) และหน่วยของความคุ้มครองที่ให้ในรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 3119) กิจการอาจรวมสัญญาเพิ่มขึ้นในกลุ่มดังกล่าวภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 กิจการต้องเพิ่มสัญญาในกลุ่มดังกล่าวในรอบระยะเวลารายงานที่สัญญาเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุในย่อหน้าที่ 25 ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการกำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกตามย่อหน้าที่ 373 และกิจการต้องนำอัตราที่ปรับปรุงใหม่มาใช้ตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานที่สัญญาใหม่ได้เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม

กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 335 ถึง 335ง)

- 28ก กิจการต้องปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยไปยังกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีการอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 335 ถึง 335ข เว้นแต่กิจการเลือกที่จะรับรู้รายการดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1
- 28ข กิจการที่ไม่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1 ต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์กระแสเงินสดจ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (หรือ กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยในกรณีที่ได้รับรู้หนี้สินแล้วตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ดังกล่าวสำหรับแต่ละกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- 28ค กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เมื่อกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยรวมอยู่ในการวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38.3.1 หรือย่อหน้าที่ 55.1.3
- 28ง หากปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 กิจการต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ข ถึง 28ค ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 335ค
- 28จ เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงานแต่ละรอบ กิจการต้องประเมินความสามารถที่จะได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยหากข้อเท็จจริงและสถานการณ์บ่งชี้ว่าสินทรัพย์อาจมีการด้อยค่า (ดูย่อหน้าที่ 335ง) หากกิจการระบุผลขาดทุนจากการด้อยค่า กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุน
- 28ฉ กิจการต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับการกลับรายการบางส่วนหรือทั้งหมดของผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่เคยรับรู้ตามย่อหน้าที่ 28จ และเพิ่มมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์จนกระทั่งเงื่อนไขของการด้อยค่าหมดไปหรือดีขึ้น

การวัดมูลค่า (ดูย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข119ฉ)

- 29 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30 ถึง 52 ต่อทุกกลุ่มของสัญญาประกันภัยภายใต้ขอบเขตของร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยมีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้
- 29.1 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เข้าเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53 กิจการอาจทำให้การวัดมูลค่าของกลุ่มให้ง่ายโดยใช้ วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยในย่อหน้าที่ 55 ถึง 59
- 29.2 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 46 ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 70ก ย่อหน้าที่ 45 (สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง) และย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 (สำหรับสัญญาที่สร้างภาระ) ต้องไม่นำมาถือปฏิบัติกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 29.3 สำหรับกลุ่มของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 52 โดยเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้าที่ 71
- 30 เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดเป็นเงินตราต่างประเทศ กิจการต้องปฏิบัติต่อกกลุ่มของสัญญาซึ่งรวมถึง กำไรจากการให้บริการตามสัญญาเป็นรายการที่เป็นตัวเงิน
- 31 ในงบการเงินของกิจการที่ออกสัญญาประกันภัย กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ต้องไม่สะท้อนถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ของกิจการ (นิยามของความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)

การวัดมูลค่าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข95ฉ)

- 32 ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยผลรวมของ
- 32.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งประกอบด้วย
- 32.1.1 ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35)
- 32.1.2 การปรับปรุงเพื่อสะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดอนาคต ในขอบเขตที่ความเสี่ยงทางการเงินไม่ได้รวมอยู่ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 36) และ
- 32.1.3 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 37)
- 32.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38 ถึง 39

ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที 36 ถึง 71)

- 33 ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญา กิจการต้องรวมกระแสเงินสดอนาคตทั้งหมดภายในขอบเขตของแต่ละสัญญาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 34) การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 กิจการอาจประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตในระดับของการจัดกลุ่มที่สูงกว่าและปันส่วนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาจากผลดังกล่าวไปที่แต่ละกลุ่มของสัญญา ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตต้อง
- 33.1 รวมข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผลทั้งหมดด้วยวิธีที่ปราศจากอคติ โดยไม่ใช่ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป เกี่ยวกับจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 37 ถึง 41) เพื่อทำสิ่งนี้ กิจการต้องประมาณการมูลค่าที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น) ของช่วงของผลลัพธ์ทั้งหมดที่เป็นไปได้
 - 33.2 สะท้อนมุมมองของกิจการ โดยประมาณการของตัวแปรทางตลาดที่เกี่ยวข้องซึ่งสอดคล้องกับราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้สำหรับตัวแปรเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 42 ถึง 53)
 - 33.3 เป็นปัจจุบัน ประมาณการต้องสะท้อนสภาพที่เป็นอยู่ ณ วันวัดมูลค่า รวมถึงข้อสมมติ ณ วันนั้น เกี่ยวกับอนาคต (ดูย่อหน้าที่ 54 ถึง 60)
 - 33.4 ชัดเจน กิจการต้องประมาณการปรับปรุงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินแยกต่างหากจากประมาณการอื่น (ดูย่อหน้าที่ 90) กิจการต้องประมาณการกระแสเงินสดแยกต่างหากจากการปรับปรุงสำหรับมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินด้วย เว้นแต่ เทคนิคการวัดมูลค่าที่เหมาะสมที่สุดได้รวมประมาณการเหล่านี้ (ดูย่อหน้าที่ 46)
- 34 กระแสเงินสดอยู่ภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย ถ้ากระแสเงินสดนั้นเกิดขึ้นจากสิทธิและภาระผูกพันที่เป็นสาระสำคัญที่มีอยู่ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งกิจการสามารถบังคับให้ผู้เอาประกันภัยจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยหรือกิจการมีภาระผูกพันที่เป็นสาระสำคัญในการให้บริการตามสัญญาประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 61 ถึง 71) ภาระผูกพันที่เป็นสาระสำคัญในการให้บริการตามสัญญาประกันภัยสิ้นสุดลงเมื่อ
- 34.1 กิจการมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะประเมินความเสี่ยงใหม่ของผู้เอาประกันภัยเฉพาะรายและจากผลดังกล่าว สามารถกำหนดราคาหรือระดับของผลประโยชน์ที่สะท้อนความเสี่ยงเหล่านั้นได้ทั้งหมด หรือ
 - 34.2 ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองข้อดังนี้
 - 34.2.1 กิจการต้องมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะประเมินความเสี่ยงใหม่ของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่มีสัญญานั้นอยู่ และจากผลดังกล่าว

สามารถกำหนดราคาหรือระดับของผลประโยชน์ที่สะท้อนความเสี่ยงของพอร์ตโฟลิโอนั้นได้ทั้งหมด และ

34.2.2 การกำหนดราคาของค่าเบี้ยประกันภัยจนถึงวันที่ความเสี่ยงถูกประเมินใหม่ ไม่คำนึงถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับช่วงระยะเวลาหลังจากวันประเมินใหม่

- 35 กิจกรรมต้องไม่รับรู้เป็นหนี้สินหรือสินทรัพย์ สำหรับจำนวนใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าเบี้ยประกันภัยที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น นอกขอบเขตของสัญญาประกันภัยจำนวนเงินดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยในอนาคต

อัตราคิดลด (ย่อหน้าที่ 72 ถึง 85)

- 36 กิจกรรมต้องปรับปรุงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดเหล่านั้น หากความเสี่ยงทางการเงินดังกล่าวยังไม่ได้นำมารวมในประมาณการกระแสเงินสด อัตราคิดลดที่ใช้ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 33 ต้องเป็นดังนี้

- 36.1 สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลา ลักษณะของกระแสเงินสด และลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย
- 36.2 สอดคล้องกับราคาตลาดปัจจุบันที่สามารถสังเกตได้ (ถ้ามี) ของเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะกระแสเงินสดสอดคล้องกับสัญญาประกันภัยเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น ในเรื่องของจังหวะเวลา สกูลเงิน และสภาพคล่อง และ
- 36.3 ไม่รวมผลกระทบของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้แต่ไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดอนาคตของสัญญาประกันภัย

การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 86 ถึง 92)

- 37 กิจกรรมต้องปรับปรุงประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตให้สะท้อนถึงค่าตอบแทนที่กิจกรรมต้องการสำหรับการแบกรับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา

- 38 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งแสดงถึงกำไรที่ยังไม่รับรู้ที่กิจกรรมจะรับรู้เมื่อให้บริการตามสัญญาประกันภัยในอนาคต กิจกรรมต้องวัดมูลค่าของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ การรับรู้

รายการเมื่อเริ่มแรกสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัย (เว้นแต่มีการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 (สัญญาที่สร้างภาระ) หรือย่อหน้าที่ ข123ก (รายได้จากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับย่อหน้าที่ 38.3.2) ด้วยจำนวนที่ทำให้ไม่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจาก

38.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของจำนวนสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา วัดมูลค่าโดยการนำย่อหน้าที่ 32 ถึง 37 มาถือปฏิบัติ

38.2 กระแสเงินสดใด ๆ ที่เกิดจากสัญญาในกลุ่ม ณ วันที่ดังกล่าว

38.3 การตัดรายการ ณ วันที่มีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของ

38.3.1 สินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค และ

38.3.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินใด ๆ ที่ได้เคยรับรู้ไว้สำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาตามที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข66ก

39 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือในการรวมธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขต ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38 รวมไปถึงย่อหน้าที่ ข93 ถึง ข95ฉ

การวัดมูลค่าในภายหลัง

40 มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานคือผลรวมของ:

40.1 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ซึ่งประกอบด้วย

40.1.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตที่จัดสรรให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ ข36 ถึง ข92

40.1.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 43 ถึง 46 และ

40.2 หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งประกอบด้วย กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอดีตที่จัดสรรให้แก่กลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ ข36 ถึง ข92

41 กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ดังต่อไปนี้

41.1 รายได้การประกันภัย - สำหรับการลดลงในภาระหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่จากการให้บริการในรอบระยะเวลา วัดมูลค่าได้โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข124

- 41.2 ค่าใช้จ่ายในการให้บริการประกันภัย - สำหรับผลขาดทุนจากกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระและการกลับรายการของผลขาดทุนนั้น (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52) และ
- 41.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย - สำหรับผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบจากความเสี่ยงทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 87
- 42 กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ดังต่อไปนี้
- 42.1 ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย - สำหรับการเพิ่มขึ้นของหนี้สินเนื่องจากค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา ไม่รวมองค์ประกอบของการลงทุน
- 42.2 ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย - สำหรับการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และ
- 42.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย - สำหรับผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาที่และผลกระทบจากความเสี่ยงทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 87
- กำไรจากการให้บริการตามสัญญา (ย่อหน้าที่ ๗96 ถึง ๗119๗)
- 43 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานแสดงถึงกำไรของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ยังไม่ได้ถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากกำไรขาดทุนนั้นเกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตภายใต้สัญญาที่อยู่ในกลุ่มนั้น
- 44 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง มูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลารายงานปรับปรุงด้วย
- 44.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
- 44.2 ดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นจากมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ใน ย่อหน้าที่ ๗72.2
- 44.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตตามที่ระบุไว้ใน ย่อหน้าที่ ๗96 ถึง ๗100 ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
- 44.3.1 การเพิ่มขึ้นของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดการขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48.1) หรือ

- 44.3.2 การลดลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่จากการนำย่อหน้าที่ 50.2 มาถือปฏิบัติ
- 44.4 ผลกระทบจากผลต่างจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 44.5 จำนวนที่รับรู้เป็นรายได้การประกันภัยเนื่องจากการให้บริการตามสัญญาประกันภัยในระหว่างรอบระยะเวลาซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใด ๆ) ไปยังความคุ้มครองรอบปัจจุบันและความคุ้มครองที่เหลืออยู่ โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 119
- 45 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ 101 ถึง 118) มูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจะเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มรอบระยะเวลารายงานปรับปรุงด้วยจำนวนที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 45.1 ถึง 45.5 ด้านล่างนี้ กิจการไม่จำเป็นต้องระบุการปรับปรุงเหล่านี้แยกจากกัน ทั้งนี้ยอดรวมอาจพิจารณาจากบางส่วนหรือทั้งหมดของการปรับปรุงรายการ การปรับปรุงรายการดังกล่าว ได้แก่
- 45.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
- 45.2 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ 104.2.1) ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
- 45.2.1 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 115 (ในการลดความเสี่ยง)
- 45.2.2 การลดลงของจำนวนส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48) หรือ
- 45.2.3 การเพิ่มขึ้นของจำนวนส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ทำให้กลับรายการของจำนวนเงินตามข้อ 45.2.2
- 45.3 การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 101 ถึง 118 ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
- 45.3.1 การนำย่อหน้าที่ 115 (ในการลดความเสี่ยง) มาถือปฏิบัติ
- 45.3.2 การเพิ่มขึ้นของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48) หรือ
- 45.3.3 การลดลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับการคุ้มครองที่เหลืออยู่จากการนำย่อหน้าที่ 50.2 มาถือปฏิบัติ

- 45.4 ผลกระทบจากผลต่างจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 45.5 จำนวนที่รับรู้เป็นรายได้การประกันภัยเนื่องจากการโอนการบริการตามสัญญาประกันภัยในระหว่างรอบระยะเวลา ซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนอย่างอื่น) ไปยังความคุ้มครองรอบปัจจุบันและความคุ้มครองที่เหลืออยู่ จากการนำย่อหน้าที่ 31.19 มาถือปฏิบัติ
- 46 การเปลี่ยนแปลงบางอย่างในกำไรจากการให้บริการตามสัญญา หักกลบกับการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ ส่งผลให้ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ จนถึงระดับที่การเปลี่ยนแปลงในกำไรจากการให้บริการตามสัญญาไม่หักกลบกับการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ กิจการจะต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยนำย่อหน้าที่ 41 มาถือปฏิบัติ

สัญญาที่สร้างภาระ

- 47 สัญญาประกันภัยจะเป็นสัญญาที่สร้างภาระในวันรับรู้รายการเริ่มแรก ถ้ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่ปันส่วนให้กับสัญญาด้วยกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่ได้เคยรับรู้มาก่อน และกระแสเงินสดใดๆ ที่เกิดจากสัญญาประกันภัยนั้น ณ วันรับรู้รายการเริ่มแรก ซึ่งโดยรวมแล้ว เป็นกระแสเงินสดจ่ายสุทธิ เมื่อนำย่อหน้าที่ 16.1 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องรวมกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระแยกออกจากสัญญาที่ไม่สร้างภาระ ภายในขอบเขตของการนำย่อหน้าที่ 17 มาถือปฏิบัติ กิจการอาจจะต้องระบุกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระด้วยการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาแทนการวัดมูลค่าเป็นรายสัญญา กิจการต้องรับรู้ขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนสำหรับกระแสเงินสดจ่ายสุทธิของกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ ซึ่งส่งผลให้มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับกลุ่มสัญญาเท่ากับจำนวนของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา และกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาเท่ากับศูนย์
- 48 กลุ่มของสัญญาประกันภัยจะเปลี่ยนเป็นสัญญาที่สร้างภาระ (หรือสร้างภาระมากขึ้น) ในการวัดมูลค่าภายหลังถ้าจำนวนต่อไปนี้เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 48.1 การเปลี่ยนแปลงในทางลบที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่ปันส่วนไปยังกลุ่มซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในประมาณการของกระแสเงินสดในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน และ

- 48.2 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง การลดลงในจำนวนของส่วนแบ่งของกิจการของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- ให้นายหน้า 44.3.1 45.2.2 และ 45.3.2 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องรับรู้ขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนในส่วนที่เกินมา
- 49 กิจการต้องตั้ง (หรือเพิ่ม) องค์กรประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ สำหรับกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระซึ่งแสดงการรับรู้ขาดทุนตามย่อหน้าที่ 47 ถึง 48 องค์กรประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนจะเป็นตัวกำหนดจำนวนเงินที่แสดงในส่วนของกำไรหรือขาดทุนเป็นการกลับรายการขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระและเป็นผลให้ไม่รวมในการกำหนดรายได้การประกันภัย
- 50 หลังจากกิจการรับรู้ขาดทุนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ กิจการต้องปันส่วน
- 50.1 การเปลี่ยนแปลงภายหลังในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ระบุในย่อหน้าที่ 51 โดยใช้เกณฑ์อย่างเป็นระบบระหว่าง
- 50.1.1 องค์กรประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ และ
- 50.1.2 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ซึ่งไม่รวมองค์กรประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุน
- 50.2 เฉพาะองค์กรประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนจนกระทั่งองค์กรประกอบนั้นลดลงจนเป็นศูนย์
- 50.2.1 การลดลงใดๆ ในภายหลังที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่ปันส่วนไปยังกลุ่มสัญญาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตและการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน และ
- 50.2.2 การเพิ่มขึ้นใดๆ ในภายหลังในจำนวนของส่วนแบ่งของกิจการของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.3.2 45.2.3 และ 45.3.3 กิจการต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา เฉพาะส่วนที่เกินกว่าการลดลงของจำนวนที่ปันส่วนไปยังองค์กรประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุน
- 51 การเปลี่ยนแปลงภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ปันส่วนโดยนายหน้า 50.1 มาถือปฏิบัติ ได้แก่
- 51.1 ประมาณการของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่ปลดปล่อยจากหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ เนื่องมาจากการเกิดขึ้นของค่าใช้จ่ายในการให้บริการประกันภัย
- 51.2 การเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการปลดปล่อยจากความเสียหาย และ

- 51.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- 52 วิธีการปันส่วนอย่างมีระบบซึ่งกำหนดตามย่อหน้าที่ 50.1 จะต้องส่งผลให้จำนวนทั้งหมดที่ถูกปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 48 ถึง 50 เท่ากับศูนย์ในวันสุดท้ายของระยะเวลาที่คุ้มครองของกลุ่มของสัญญา

วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัย

- 53 กิจการอาจวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างง่ายโดยใช้วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 ก็ต่อเมื่อ ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัยเท่านั้น
- 53.1 กิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่า วิธีการอย่างง่ายดังกล่าวทำให้การวัดมูลค่าของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยไม่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญหากถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 32 ถึง 52 หรือ
- 53.2 ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มของสัญญาประกันภัย (รวมถึง การให้บริการตามสัญญาประกันภัยที่เกิดจากเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาที่กำหนดไว้ ณ วันที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34) คือ หนึ่งปีหรือน้อยกว่า
- 54 หลักเกณฑ์ตามย่อหน้าที่ 53.1 จะไม่เข้าเงื่อนไข หาก ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการคาดว่าจะมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งอาจมีผลกระทบต่อมูลค่าของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในช่วงระยะเวลาก่อนที่จะค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น ความผันผวนในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาเพิ่มขึ้นจาก ตัวอย่างเช่น
- 54.1 กระแสเงินสดอนาคตที่เกี่ยวข้องกับตราสารอนุพันธ์ใด ๆ ที่แฝงอยู่ในสัญญา และ
- 54.2 ช่วงระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- 55 การใช้วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ดังต่อไปนี้
- 55.1 ณ วันที่รับรู้ เมื่อเริ่มแรก มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินคือ
- 55.1.1 เบี้ยประกันภัย (ถ้ามี) ที่ได้รับ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก
- 55.1.2 หักด้วยกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ณ วันนั้น เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้การจ่ายชำระเป็นค่าใช้จ่ายถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1 และ
- 55.1.3 บวกหรือหักจำนวนเงินที่เกิดจากการตัดรายการ ณ วันนั้นของ
- 55.1.3.1 สินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค และ
- 55.1.3.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินอื่นใด ๆ ที่เคยรับรู้มาก่อนสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 36ก

- 55.2 ณ วันสิ้นแต่ละรอบระยะเวลารายงานภายหลัง มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินคือมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่เริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงาน
- 55.2.1 บวกเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในงวด
- 55.2.2 หักด้วยกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เว้นแต่กิจการเลือกที่จะรับรู้การจ่ายชำระเป็นค่าใช้จ่ายถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1
- 55.2.3 บวกจำนวนเงินใดๆ ที่เกี่ยวกับการตัดจำหน่ายกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลารายงาน เว้นแต่กิจการเลือกที่จะรับรู้กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นค่าใช้จ่ายถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1
- 55.2.4 บวกรายการปรับปรุงใดๆ ในองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดหาเงินถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 56
- 55.2.5 หักด้วยจำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้การประกันภัยสำหรับการให้บริการในรอบระยะเวลานั้น (ดูย่อหน้าที่ 126) และ
- 55.2.6 หักองค์ประกอบของการลงทุนใดๆ ที่ได้จ่ายไปหรือโอนไปยังหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
- 56 หากสัญญาประกันภัยในกลุ่มมีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่เพื่อให้สะท้อนถึงมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบจากความเสียหายทางการเงินโดยใช้อัตราคิดลดที่ระบุตามย่อหน้าที่ 36 ซึ่งกำหนดไว้ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการไม่ต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่เพื่อให้สะท้อนถึงมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบจากความเสียหายทางการเงินหาก ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการคาดการณ์ว่าระยะเวลาระหว่างแต่ละส่วนของการให้บริการและวันครบกำหนดชำระเบี้ยประกันภัยที่เกี่ยวข้อง ไม่เกินหนึ่งปี
- 57 หาก ณ เวลาใดๆ ในระหว่างระยะเวลาคุ่มครอง มีข้อเท็จจริงและสถานการณ์บ่งชี้ว่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยสร้างภาระ กิจการต้องคำนวณผลต่างระหว่าง
- 57.1 มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามที่กำหนดให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 55 และ
- 57.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ 36 ถึง 92 อย่างไรก็ตาม ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.2 หากกิจการไม่ปรับปรุงหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับมูลค่าเงินตามเวลาของเงินและผลกระทบจากความเสียหายทางการเงิน กิจการต้องไม่รวมการปรับปรุงดังกล่าวในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- 58 ในระดับที่กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ตามที่อธิบายตามย่อหน้าที่ 57.2 เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีตามย่อหน้าที่ 57.1 กิจการต้องรับรู้ขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนและรับรู้หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่เพิ่มขึ้น
- 59 ในการถือปฏิบัติตามวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการ
- 59.1 อาจเลือกรับรู้กระแสเงินสดใด ๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อต้นทุนเหล่านั้นเกิดขึ้น โดยที่ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มสัญญาประกันภัย ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกไม่เกินหนึ่งปี
- 59.2 ต้องวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ 36 ถึง 392 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่ต้องปรับปรุงกระแสเงินสดอนาคตสำหรับมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบจากความเสี่ยงทางการเงินหากคาดว่าจะจ่ายหรือได้รับกระแสเงินสดเหล่านั้นในหนึ่งปีหรือน้อยกว่านับแต่วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น

สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 60 ข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ได้เปลี่ยนแปลงเพื่อสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ตามย่อหน้าที่ 61 ถึง 70ก
- 61 กิจการต้องแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้โดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 เว้นแต่ข้อกำหนดที่กล่าวถึงสัญญาที่สร้างภาระในย่อหน้าเหล่านั้น ให้แทนที่ด้วยข้อกำหนดที่กล่าวถึงสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่มีกำไรสุทธิ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก สำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้บางสัญญาเมื่อปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 อาจจะทำให้กลุ่มของสัญญาประกอบด้วยหนึ่งสัญญา

การรับรู้รายการ

- 62 แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 25 กิจการต้องรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ตั้งแต่วันที่ใดวันหนึ่งที่เกิดก่อนระหว่าง
- 62.1 วันเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- 62.2 วันที่กิจการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 25.3 ถ้ากิจการได้เข้าทำสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ณ วันที่ หรือ ก่อนวันที่ดังกล่าว
- 62ก ถึงแม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 62.1 กิจการต้องชะลอการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ให้ความคุ้มครองแบบตามสัดส่วนจนกว่าวันที่ซึ่งสัญญาประกันภัยอ้างอิงใด ๆ รับรู้เมื่อ

เริ่มแรก ถ้าวันที่ตั้งกล่าวเกิดภายหลังการเริ่มต้นของระยะคุ้มครองของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การวัดมูลค่า

- 63 ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในการวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 36 กับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัญญาอ้างอิงให้วัดมูลค่าตามย่อนั้นด้วยเช่นกัน กิจการต้องใช้ข้อสมมติที่สอดคล้องกันเพื่อวัดมูลค่าประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่ม(หรือหลายกลุ่ม) ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง นอกจากนี้ กิจการต้องรวมในประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ด้วยผลกระทบของความเสียหายจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันโดยผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อ รวมถึงผลกระทบของหลักประกันและผลขาดทุนจากข้อพิพาท
- 64 แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องพิจารณาการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อที่จะแสดงจำนวนเงินของความเสี่ยงที่โอนจากผู้ถือสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อไปยังผู้ออกสัญญานั้น
- 65 ข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 38 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกำหนดวิธีปฏิบัติสำหรับกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกได้ปรับให้สะท้อนข้อเท็จจริงที่ว่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่มีกำไรที่ยังไม่รับรู้ แต่มีต้นทุนสุทธิหรือกำไรสุทธิจากการซื้อประกันภัยต่อแทน ดังนั้น เว้นแต่การนำย่อหน้าที่ 65ก มาปฏิบัติ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการต้องรับรู้รายการต้นทุนสุทธิหรือกำไรสุทธิใด ๆ จากการซื้อกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เป็นกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลรวมของ
- 65.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา
 - 65.2 จำนวนเงินที่ตัดรายการ ณ วันนั้นสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินใด ๆ ที่เคยรับรู้ก่อนหน้าสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 65.3 กระแสเงินสดใด ๆ ที่เกิดขึ้น ณ วันนั้น และ
 - 65.4 รายได้ใด ๆ ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก
- 65ก หากต้นทุนสุทธิจากการซื้อความคุ้มครองประกันภัยต่อที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วก่อนหน้าการซื้อกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ถึงแม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 35 ให้กิจการต้องรับรู้ต้นทุนนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนทันที
- 66 แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44 กิจการต้องวัดมูลค่ากำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ด้วยมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มรอบระยะเวลารายงาน ปรับปรุงด้วย
- 66.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)

- 66.2 ดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นจากมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗2.2
- 66.2ก รายได้ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงาน ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก
- 66.2ข การกลับรายการขององค์ประกอบที่เป็นส่วนขาดทุนที่ได้รับคืนโดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ข (ดูย่อหน้าที่ ๗19ฉ) ในส่วนที่การกลับรายการเหล่านั้นไม่ใช้การเปลี่ยนแปลงกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 66.3 การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗2.3 ในส่วนที่การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคต เว้นแต่
- 66.3.1 การเปลี่ยนแปลงเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่ไม่ได้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิง หรือ
- 66.3.2 ผลของการเปลี่ยนแปลงจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57 ถึง 58 (สำหรับสัญญาที่สร้างภาระ) หากกิจการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยอ้างอิงโดยปฏิบัติตามวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัย
- 66.4 ผลกระทบจากผลต่างจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 66.5 จำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการบริการที่ได้รับในรอบระยะเวลา ซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่ยังเหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใดๆ) ไปยังความคุ้มครองรอบปัจจุบันและความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๗19
- 66ก กิจการต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และเป็นผลทำให้เกิดการรับรู้รายได้เมื่อกิจการรับรู้ผลขาดทุน ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระ หรือเมื่อเพิ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ ๗19ค ถึง ๗19จ)
- 66ข กิจการต้องกำหนด (หรือปรับปรุง) องค์ประกอบที่เป็นส่วนขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ เพื่อแสดงถึงการรับรู้ผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่รับรู้ตามการปฏิบัติในย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และ 66ก องค์ประกอบที่เป็นส่วนขาดทุนที่ได้รับคืนกำหนดจำนวนที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนเป็นการกลับรายการผลขาดทุนที่ได้รับคืนจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และด้วยเหตุนี้จึงไม่รวมอยู่ในการปันส่วนของค่าเบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้กับผู้รับประกันภัยต่อ (ดูย่อหน้าที่ ๗19ฉ)

- 67 การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงของการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันโดยผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและต้องไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 68 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่สามารถเป็นสัญญาสร้างภาระ ดังนั้นข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติ

วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 69 กิจการอาจใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยในย่อหน้าที่ 55 ถึง 56 และ 59 (ปรับใช้เพื่อสะท้อนลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ว่าต่างจากสัญญาประกันภัยที่ออก เช่น การเกิดค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของค่าใช้จ่าย แทนที่จะเป็นรายได้) เพื่อให้การวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ง่ายขึ้น ถ้า ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มสัญญา
- 69.1 กิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าผลของการวัดมูลค่าจะต้องไม่แตกต่างอย่างเป็นสาระสำคัญจากผลของการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 63 ถึง 68 หรือ
- 69.2 ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (รวมถึงความคุ้มครองประกันภัยจากเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาที่กำหนด ณ วันนั้นโดยถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 34) คือ หนึ่งปี หรือน้อยกว่า
- 70 กิจการไม่สามารถเข้าเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 69.1 ถ้า ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มสัญญา กิจการคาดการณ์ว่าความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาจะมีผลต่อการวัดมูลค่าสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในระหว่างช่วงเวลาก่อนค่าสินไหมทดแทนจะเกิดขึ้น ความผันผวนในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาเพิ่มขึ้นจาก เช่น
- 70.1 กระแสเงินสดอนาคตที่เกี่ยวกับตราสารอนุพันธ์ใด ๆ ที่แฝงอยู่ในสัญญา และ
- 70.2 ช่วงระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 70ก ถ้ากิจการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้โดยนำวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยมาปฏิบัติ กิจการต้องนำย่อหน้าที่ 66ก มาปฏิบัติโดยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่แทนการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา

สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ

- 71 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ ไม่มีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ดังนั้นข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่องสัญญาประกันภัย ได้เปลี่ยนแปลงสำหรับสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจดังนี้

- 71.1 วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ 25 และ 28) คือ วันที่กิจการเข้าเป็นคู่สัญญา
- 71.2 ขอบเขตของสัญญา (ดูย่อหน้าที่ 34) ได้เปลี่ยนแปลงเพื่อให้กระแสเงินสดอยู่ภายในขอบเขตของสัญญา ถ้าเป็นผลมาจากภาระผูกพันที่เป็นสาระสำคัญของกิจการที่จะส่งมอบเงินสด ณ วันที่ปัจจุบันหรือวันที่อนาคต กิจการไม่มีภาระผูกพันที่เป็นสาระสำคัญที่จะส่งมอบเงินสด ถ้ากิจการมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะกำหนดราคาสำหรับค่าสัญญาในการส่งมอบเงินสดที่สะท้อนถึงจำนวนเงินสดที่สัญญาไว้และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- 71.3 การปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ 44.5 และ 45.5) ได้เปลี่ยนแปลงเพื่อให้กิจการต้องรับรู้กำไรจากการให้บริการตามสัญญาตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาอย่างเป็นระบบที่สะท้อนถึงการโอนของการให้บริการลงทุนภายใต้สัญญา

การเปลี่ยนแปลงและการตัดรายการ

การเปลี่ยนแปลงของสัญญาประกันภัย

- 72 หากเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยมีการเปลี่ยนแปลง เช่น ตามการตกลงระหว่างคู่สัญญาหรือการเปลี่ยนแปลงของกฎเกณฑ์ของหน่วยงานกำกับดูแล กิจการต้องตัดรายการสัญญาเดิมออกจากบัญชีและรับรู้สัญญาที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นสัญญาใหม่ โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง เฉพาะเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 72.1 ถึง 72.3 การใช้สิทธิที่มีอยู่ในข้อกำหนดของสัญญาไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลง เงื่อนไขดังกล่าวคือ
 - 72.1 หากเงื่อนไขที่มีการเปลี่ยนแปลงได้รวมอยู่ตั้งแต่วันเริ่มต้นสัญญา
 - 72.1.1 สัญญาที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ถือว่าอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ตามย่อหน้าที่ 3 ถึง 8ก
 - 72.1.2 กิจการควรแยกองค์ประกอบที่ต่างกันออกจากสัญญาประกันภัยหลักตามย่อหน้าที่ 10 ถึง 13 มีผลให้เป็นสัญญาประกันภัยที่แตกต่างไปจากที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย
 - 72.1.3 สัญญาที่เปลี่ยนแปลงมีขอบเขตของสัญญาที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ตามย่อหน้าที่ 34 หรือ
 - 72.1.4 สัญญาที่เปลี่ยนแปลงรวมอยู่ในกลุ่มของสัญญาที่ต่างกัน ตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24
 - 72.2 สัญญาเดิมเข้าค่านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง แต่สัญญาที่เปลี่ยนแปลงไม่เข้าค่านิยามดังกล่าว หรือ ในทางกลับกัน หรือ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- 72.3 กิจการใช้วิธีปันส่วนเบี่ยงแปรกันภัยตามย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือย่อหน้าที่ 69 ถึง 70 กับสัญญาเดิม แต่การเปลี่ยนแปลงหมายถึงสัญญานั้นไม่เข้าเงื่อนไขที่สามารถใช้วิธีนี้ในย่อหน้าที่ 53 หรือย่อหน้าที่ 69
- 73 ถ้าการเปลี่ยนแปลงสัญญาไม่เข้าเงื่อนไขใดๆ ในย่อหน้าที่ 72 กิจการต้องถือว่าการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง เป็นการเปลี่ยนแปลงในประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 ถึง 52

การตัดรายการ

- 74 กิจการต้องตัดรายการสัญญาประกันภัยออกจากบัญชีเมื่อ
- 74.1 สัญญาประกันภัยสิ้นสุด กล่าวคือ เมื่อภาระผูกพันที่ระบุในสัญญาประกันภัยนั้นหมดลง หรือปฏิบัติตามสัญญาแล้ว หรือยกเลิก หรือ
- 74.2 เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 72
- 75 เมื่อสัญญาประกันภัยสิ้นสุดลง กิจการไม่มีความเสี่ยงและไม่ต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจตามสัญญาประกันภัย เช่น เมื่อกิจการซื้อประกันภัยต่อ กิจการตัดรายการสัญญาประกันภัยอ้างอิงออกจากบัญชีเมื่อสัญญาประกันภัยอ้างอิงสิ้นสุดลงเท่านั้น
- 76 กิจการตัดรายการสัญญาประกันภัยจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยออกจากบัญชีโดยการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย
- 76.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาได้ปันส่วนไปยังกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ปรับปรุงเพื่อตัดมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตและการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและภาระผูกพันที่ได้ตัดรายการออกจากกลุ่มสัญญา ตามย่อหน้าที่ 40.1.1 และ 40.2
- 76.2 ถ้าไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยได้ปรับปรุงสำหรับการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 76.1 ตามขอบเขตในย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 เว้นแต่เป็นไปตามย่อหน้าที่ 77 และ
- 76.3 จำนวนของหน่วยความคุ้มครองสำหรับการบริการตามสัญญาประกันภัยที่เหลืออยู่ที่คาดไว้ ได้ปรับปรุงเพื่อสะท้อนหน่วยความคุ้มครองที่ตัดรายการออกจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย และจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญารับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาตามจำนวนที่ได้ปรับปรุงแล้ว ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 119
- 77 เมื่อกิจการตัดรายการสัญญาประกันภัยออกจากบัญชีเนื่องจากกิจการโอนสัญญาไปยังบุคคลที่สามหรือตัดรายการสัญญาประกันภัยออกจากบัญชีและรับรู้สัญญาใหม่โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76.2

- 77.1 ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาที่ตัดรายการออกจากบัญชีตามขอบเขตที่กำหนดโดยย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 สำหรับส่วนต่างระหว่างย่อหน้าที่ 77.1.1 และอันไดอันหนึ่งระหว่างย่อหน้าที่ 77.1.2 สำหรับสัญญาที่โอนไปยังบุคคลที่สาม หรือย่อหน้าที่ 77.1.3 สำหรับสัญญาที่ตัดรายการออกจากบัญชีถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72
- 77.1.1 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เป็นผลมาจากการตัดรายการของสัญญา ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76.1
- 77.1.2 เบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บโดยบุคคลที่สาม
- 77.1.3 เบี้ยประกันภัยที่กิจการควรเรียกเก็บถ้ากิจการได้เข้าทำสัญญาที่มีข้อกำหนดเหมือนกับสัญญาใหม่ ณ วันที่สัญญาที่มีการเปลี่ยนแปลง หักด้วยเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมที่เรียกเก็บสำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้
- 77.2 วัดมูลค่าสัญญาใหม่ที่รับรู้โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72 สันนิษฐานว่ากิจการได้รับเบี้ยประกันภัยตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 77.1.3 ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การแสดงรายการในงบฐานะการเงิน

- 78 กิจการต้องแยกแสดงรายการในงบฐานะการเงินสำหรับมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอ เป็นรายการต่อไปนี้
- 78.1 สัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นสินทรัพย์
- 78.2 สัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นหนี้สิน
- 78.3 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นสินทรัพย์ และ
- 78.4 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นหนี้สิน
- 79 กิจการต้องรวมสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28 ข ในมูลค่าตามบัญชีที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออก และสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 65.2) ในมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การรับรู้รายการและการแสดงรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน (ย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข136)

- 80 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41 และ 42 กิจการต้องแยกจำนวนที่รับรู้ในงบกำไรหรือขาดทุนและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ต่อไปนี้จะเรียกว่างบผลการดำเนินงานการเงิน) ออกเป็น

- 80.1 ผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 83 ถึง 86) ประกอบด้วย รายได้การประกันภัยและค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย และ
- 80.2 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 87 ถึง 92)
- 81 กิจกรรมไม่จำเป็นต้องแยกการเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินระหว่างผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัยและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ถ้ากิจกรรมไม่แยก กิจกรรมต้องรวมการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินไว้ในผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัย
- 82 กิจกรรมต้องแสดงรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้แยกจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยที่ออก

ผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัย

- 83 กิจกรรมต้องแสดงในกำไรหรือขาดทุนสำหรับรายได้การประกันภัยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออก รายได้การประกันภัยต้องแสดงให้เห็นภาพของการให้บริการที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนที่สะท้อนถึงสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะได้รับเพื่อแลกเปลี่ยนกับการให้บริการเหล่านั้น ย่อหน้าที่ 120 ถึง 127 ระบุถึงวิธีการที่กิจการวัดมูลค่ารายได้การประกันภัย
- 84 กิจกรรมต้องแสดงในกำไรหรือขาดทุนสำหรับค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งประกอบด้วยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้น (ไม่รวมการจ่ายชำระคืนขององค์ประกอบของการลงทุน) ค่าใช้จ่ายบริการประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นและจำนวนอื่นๆ ตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 103.2
- 85 รายได้การประกันภัย และค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัยที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนต้องไม่รวมส่วนขององค์ประกอบของการลงทุน กิจกรรมต้องไม่แสดงข้อมูลของเบี้ยประกันภัยในกำไรหรือขาดทุนถ้าข้อมูลนั้นไม่สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 83
- 86 กิจกรรมอาจแสดงรายได้หรือรายจ่ายจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 60 ถึง 70ก) นอกเหนือจาก รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยโดยแสดงรวมเป็นจำนวนเดียวกัน หรือกิจกรรมอาจแสดงแยกต่างหากสำหรับจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อและการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่ายที่รวมแล้วให้จำนวนสุทธิที่เท่ากับจำนวนเดียวกันนั้น ถ้ากิจกรรมแสดงรายการแยกจากกันสำหรับจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อและการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่าย กิจกรรมต้อง

- 86.1 ปฏิบัติกับกระแสเงินสดจากการประกันภัยต่อที่ขึ้นอยู่กับค่าสินไหมทดแทนบนสัญญาอ้างอิง เป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะได้รับคืนภายใต้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 86.2 ปฏิบัติกับจำนวนเงินจากผู้รับประกันภัยต่อที่คาดว่าจะได้รับ ที่ไม่ขึ้นอยู่กับค่าสินไหมทดแทนบนสัญญาอ้างอิง (ตัวอย่างเช่น ค่านายหน้าจากการเอาประกันภัยต่อบางประเภท) ถือเป็นส่วนหักในค่าเบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้ผู้รับประกันภัยต่อ
- 86.2ก ปฏิบัติกับจำนวนเงินที่รับรู้เกี่ยวข้องกับการได้รับคืนของผลขาดทุนโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และ 66ก ถึง 66ข เป็นจำนวนที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อ และ
- 86.3 ไม่แสดงการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่ายเป็นส่วนหักของรายได้

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข128 ถึง ข136)

- 87 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกิดจาก
 - 87.1 ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา และ
 - 87.2 ผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน และการเปลี่ยนแปลงของความเสียหายทางการเงิน แต่
 - 87.3 ไม่รวมการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา แต่ไม่สามารถนำมาใช้ได้ในการณัติถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 45.2.2 45.2.3 45.3.2 หรือ 45.3.3 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้รับรู้ในค่าใช้จ่ายจากการบริการประกันภัย
- 87ก กิจการต้องถือปฏิบัติตาม
 - 87ก.1 ย่อหน้าที่ ข117ก สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกิดจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 (การลดความเสี่ยง) และ
 - 87ก.2 ย่อหน้าที่ 88 และ 89 สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยอื่นๆ ทั้งหมด
- 88 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 87ก.2 เว้นแต่การนำย่อหน้าที่ 89 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องเลือกนโยบายการบัญชีระหว่าง
 - 88.1 การรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน หรือ
 - 88.2 การแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่พิจารณาโดยใช้การปันส่วนอย่างเป็น

ระบบของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่คาดการณ์ทั้งหมด ตลอดช่วงระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข130 ถึง ข133

- 89 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 87ก.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่กิจการถือรายการอ้างอิง กิจการต้องเลือกนโยบายการบัญชีระหว่าง
- 89.1 การรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน หรือ
- 89.2 การแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนที่จัดการไม่สามารถจับคู่ทางการบัญชีกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรหรือขาดทุนของรายการอ้างอิงที่ถือไว้โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข134 ถึง ข136
- 90 หากกิจการเลือกนโยบายการบัญชีที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2 หรือในย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับผลต่างระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ที่วัดมูลค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดในย่อหน้าดังกล่าว นั้น และรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลา
- 91 หากกิจการโอนกลุ่มของสัญญาประกันภัย หรือตัดรายการสัญญาประกันภัยออกจากบัญชีโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 77
- 91.1 กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) สำหรับจำนวนที่เหลือสำหรับกลุ่มของสัญญา (หรือสัญญา) ที่เคยรับรู้ในกำไรเบ็ดเสร็จอื่นไว้ก่อนหน้านี้เนื่องจากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2
- 91.2 กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) สำหรับจำนวนที่เหลือสำหรับกลุ่มของสัญญา (หรือสัญญา) ที่เคยรับรู้ในกำไรเบ็ดเสร็จอื่นไว้ก่อนหน้านี้เนื่องจากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89.2
- 92 ย่อหน้าที่ 30 กำหนดให้กิจการถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยเป็นรายการที่เป็นตัวเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์ในการแปลงค่ารายการที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน กิจการรวมผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยในงบกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่บันทึกในกำไร

เปิดเสรีอื่นโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 90 ซึ่งในกรณีดังกล่าวผลต่างของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวต้องรับรู้กำไรเปิดเสรีอื่น

การเปิดเผยข้อมูล

- 93 วัตถุประสงค์ของข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลคือ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินร่วมกับข้อมูลในงบฐานะการเงิน งบผลการดำเนินงานการเงิน และงบกระแสเงินสด เพื่อให้พื้นฐานแก่ผู้ใช้งบการเงินเพื่อประเมินผลกระทบที่เกิดจากสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับ
- 93.1 จำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินจากสัญญาภายใต้ขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 97 ถึง 116)
- 93.2 ดุลยพินิจที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงในดุลยพินิจเหล่านั้นที่ใช้เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 117 ถึง 120) และ
- 93.3 ลักษณะและขอบเขตของความเสี่ยงจากสัญญาภายใต้ขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 121 ถึง 132)
- 94 กิจการต้องพิจารณาระดับของรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยและความมากน้อยในการเน้นข้อกำหนดต่างๆแต่ละเรื่อง ถ้าการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 97 ถึง 132 ไม่เพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 93 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น
- 95 กิจการต้องรวมหรือแยกข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไม่ถูกบดบัง ไม่ว่าโดยการรวมรายละเอียดที่ไม่มีนัยสำคัญหลายรายการไว้ด้วยกันหรือการรวมรายการที่มีลักษณะแตกต่างกัน
- 96 ย่อหน้าที่ 29 ถึง 31 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน กำหนดเกี่ยวกับความมีสาระสำคัญและการรวมข้อมูล ตัวอย่างของเกณฑ์การรวมที่อาจจะเหมาะสมสำหรับข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยได้แก่
- 96.1 ประเภทของสัญญา (เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์หลัก)
- 96.2 เขตภูมิศาสตร์ (เช่น ประเทศ หรือ ภูมิภาค) หรือ
- 96.3 ส่วนงานที่รายงานตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน

การอธิบายจำนวนเงินที่รับรู้

- 97 สำหรับการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 98 ถึง 109ก เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 98 ถึง 100 102 ถึง 103 105 ถึง 105ข และ 109ก ถือปฏิบัติกับสัญญาที่นำวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยมาใช้ ถ้ากิจการใช้วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 97.1 เงื่อนไขใดตามย่อหน้าที่ 53 และ 69 ที่กิจการเข้าเงื่อนไข
- 97.2 มีการปรับปรุงมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินมาถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 56 57.2 และ 59.2 หรือไม่ และ
- 97.3 วิธีที่กิจการเลือกใช้ในการรับรู้กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1
- 98 กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดที่แสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีสุทธิของสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ระหว่างรอบระยะเวลา อันเป็นผลจากกระแสเงินสด และรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน การกระทบยอดการเปลี่ยนแปลงต้องแยกแสดงสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องปรับใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 109 เพื่อสะท้อนลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งแตกต่างจากสัญญาประกันภัยที่ออก ตัวอย่างเช่น การก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของค่าใช้จ่าย แทนที่จะเป็นรายได้
- 99 กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอในการกระทบยอดเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถระบุการเปลี่ยนแปลง ในกระแสเงินสดและจำนวนเงินที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้อง
- 99.1 เปิดเผยข้อมูลเป็นตารางแสดงการกระทบยอดการเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 105ข และ
- 99.2 สำหรับการกระทบยอดแต่ละรายการ ให้แสดงมูลค่าตามบัญชีสุทธิ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลาและ ณ วันสิ้นสุดรอบระยะเวลา โดยแยกแสดงตามพอร์ตโฟลิโอของสัญญาทั้งหมดที่เป็นสินทรัพย์ และพอร์ตโฟลิโอของสัญญาทั้งหมดที่เป็นหนี้สิน ซึ่งรวมกันเท่ากับจำนวนที่แสดงในงบฐานะการเงินตามย่อหน้าที่ 78
- 100 กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดคงเหลือต้นงวดไปยังยอดคงเหลือปลายงวดโดยแยกแต่ละรายการต่อไปนี้
- 100.1 หนี้สินสุทธิ (หรือสินทรัพย์สุทธิ) สำหรับองค์ประกอบของความคุ้มครองที่เหลืออยู่โดยไม่รวมองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุน
- 100.2 องค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนใดๆ (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 และ 57 ถึง 58)
- 100.3 หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว สำหรับสัญญาประกันภัยที่ได้ถือปฏิบัติตามวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดโดยแยกสำหรับ

- 100.3.1 ประเมินการของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต และ
- 100.3.2 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน
- 101 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีนอกเหนือจากวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดคงเหลือต้นงวดไปยังยอดคงเหลือปลายงวด โดยแยกแสดงสำหรับรายการต่อไปนี้
- 101.1 ประเมินการของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต
- 101.2 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน และ
- 101.3 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 102 วัตถุประสงค์ของการกระทบยอดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 101 เพื่อให้ข้อมูลประเภทที่แตกต่างกันเกี่ยวกับผลประกอบการจากการให้บริการประกันภัย
- 103 กิจการต้องแยกแสดงการเปิดเผยการกระทบยอดที่กำหนดในย่อหน้าที่ 100 สำหรับแต่ละจำนวนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ดังต่อไปนี้ ถ้ามี
- 103.1 รายได้การประกันภัย
- 103.2 ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย โดยแยกแสดงรายการของ:
- 103.2.1 ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ไม่รวมองค์ประกอบของการลงทุน) และค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นแล้ว
- 103.2.2 การตัดจำหน่ายของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- 103.2.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอดีต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว และ
- 103.2.4 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคต กล่าวคือ ผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ และการกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าว
- 103.3 องค์ประกอบของการลงทุนไม่รวมในรายได้การประกันภัยและค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย (รวมถึงการจ่ายคืนของเบี้ยประกันภัย ยกเว้นแต่ว่าการจ่ายคืนของเบี้ยประกันภัยถูกแสดงเป็นส่วนหนึ่งของกระแสเงินสดในรอบระยะเวลาซึ่งอธิบายในย่อหน้าที่ 105.1.1)
- 104 กิจการต้องแยกแสดงการเปิดเผยการกระทบยอดที่กำหนดในย่อหน้าที่ 101 สำหรับแต่ละจำนวนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ดังต่อไปนี้ ถ้ามี
- 104.1 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคต เมื่อนำย่อหน้าที่ ข96 ถึง ข118 มาปฏิบัติใช้โดยแยกแสดงรายการดังต่อไปนี้
- 104.1.1 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 104.1.2 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการที่ไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา กล่าวคือ ผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ และการกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าว และ

- 104.1.3 ผลกระทบของสัญญาที่รับรู้เริ่มแรกในรอบระยะเวลา
- 104.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในปัจจุบัน กล่าวคือ
 - 104.2.1 จำนวนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเพื่อสะท้อนการส่งมอบบริการ
 - 104.2.2 การเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคตหรือบริการในอดีต และ
 - 104.2.3 การปรับปรุงตามประสบการณ์ (ดูย่อหน้าที่ ข97.3 และ ข113.1) ไม่รวมถึงจำนวนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 104.2.2
- 104.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอดีต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ดูย่อหน้าที่ ข97.2 และ ข113.1)
- 105 เพื่อให้การกระทบบยอดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 101 ครบถ้วน กิจการต้องแยกแสดรายการดังต่อไปนี้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการที่ให้ในรอบระยะเวลา ถ้ามี
 - 105.1 กระแสเงินสดในรอบระยะเวลา รวมถึง
 - 105.1.1 เบี้ยประกันภัยรับสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออก (หรือจ่ายสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้)
 - 105.1.2 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และ
 - 105.1.3 ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นที่จ่ายแล้ว และค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัยอื่นที่จ่ายแล้ว สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออก (หรือที่ได้รับคืนแล้วจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้) โดยไม่รวมกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
 - 105.2 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันของผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 105.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย และ
 - 105.4 รายการอื่นเพิ่มเติมที่อาจจำเป็นในการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีสุทธิของสัญญาประกันภัย
- 105ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบบยอดจากยอดคงเหลือต้นงวดไปยังยอดคงเหลือปลายงวดของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ข กิจการต้องรวบรวมข้อมูลสำหรับการกระทบบยอดในระดับที่สอดคล้องกับการกระทบบยอดของสัญญาประกันภัย ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 98
- ก สำหรับผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าใดๆ ที่รับรู้โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28จ ถึง 28ฉ

- 106 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกที่ใช้วิธีนอกเหนือจากวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์รายได้การประกันภัยที่รับรู้ในรอบระยะเวลาประกอบด้วย
- 106.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 124 โดยแยกเปิดเผยดังต่อไปนี้
 - 106.1.1 ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 124.1
 - 106.1.2 การเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 124.2
 - 106.1.3 จำนวนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการส่งมอบบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 124.3 และ
 - 106.1.4 จำนวนอื่นๆ ถ้ามี ยกตัวอย่างเช่นการปรับปรุงตามประสบการณ์สำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้รับนอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตที่ระบุในย่อหน้าที่ 124.4
 - 106.2 การปันส่วนเบี้ยประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการได้รับคืนจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 125)
- 107 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีนอกเหนือจากวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบในงบฐานะการเงิน โดยแยกแสดงรายการระหว่างสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งรับรู้เมื่อเริ่มแรกในรอบระยะเวลา โดยแสดงผลกระทบ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกสำหรับ
- 107.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายในอนาคต โดยแยกแสดงจำนวนของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
 - 107.2 ประมาณการของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับในอนาคต
 - 107.3 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน และ
 - 107.4 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 108 ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 107 กิจการต้องแยกเปิดเผยจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจาก
- 108.1 สัญญาที่ได้มาจากการอื่นอันเกิดจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือการรวมธุรกิจ และ
 - 108.2 กลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ
- 109 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีนอกเหนือจากวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยว่าเมื่อใดกิจการคาดว่าจะรับรู้กำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่คงเหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในกำไรหรือขาดทุน โดยการแสดงข้อมูลเชิงปริมาณตามช่วงเวลา (time bands) ที่เหมาะสม โดยข้อมูลที่ให้ต้องแยกแสดงสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- 109ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามช่วงเวลา (time bands) ที่เหมาะสม ที่กิจการคาดว่าจะตัดรายการสำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย

- 110 กิจการต้องเปิดเผยและอธิบายจำนวนเงินทั้งหมดของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการต้องอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยและผลตอบแทนจากการลงทุนของสินทรัพย์ของกิจการ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินแหล่งที่มาของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนและในกำไรเบ็ดเสร็จอื่น
- 111 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องอธิบายส่วนประกอบของรายการอ้างอิงและเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- 112 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง หากกิจการเลือกที่จะไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับบางการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบของทางเลือกดังกล่าวต่อการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบัน
- 113 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง หากกิจการเปลี่ยนเกณฑ์การแบ่งแยกจำนวน รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข135 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรอบระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีเกิดขึ้น ดังต่อไปนี้
- 113.1 เหตุผลว่าทำไมกิจการจำเป็นต้องเปลี่ยนเกณฑ์ในการแบ่งแยก
 - 113.2 จำนวนเงินของรายการปรับปรุงในแต่ละรายการในงบการเงินที่ได้รับผลกระทบ และ
 - 113.3 มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

จำนวนเงินในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 114 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถระบุผลกระทบของกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งวัดมูลค่า ณ วันถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง โดยถือปฏิบัติตามวิธีปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง (The modified retrospective approach) (ดูย่อหน้าที่ ค6 ถึง ค19ก) หรือวิธีมูลค่ายุติธรรม (ดูย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข) สำหรับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาและรายได้การประกันภัยในงวดต่อไป ดังนั้นกิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดของกำไรจากการให้บริการตาม

สัญญาตามย่อหน้าที่ 101.3 และจำนวนเงินของรายได้การประกันภัย ตามย่อหน้าที่ 103.1 โดยแยกแสดงสำหรับ

- 114.1 สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ซึ่งกิจการนำวิธีปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง (The modified retrospective approach) มาถือปฏิบัติ
 - 114.2 สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ซึ่งกิจการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม และ
 - 114.3 สัญญาประกันภัยอื่นทั้งหมด
- 115 สำหรับทุกรอบระยะเวลาที่มีการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 114.1 หรือ 114.2 เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจลักษณะและความมีนัยสำคัญของวิธีที่ใช้และดุลยพินิจที่ใช้ในการพิจารณาจำนวนเงินในช่วงเปลี่ยนแปลง กิจการต้องอธิบายถึงที่มาของวิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าของสัญญาประกันภัย ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง
- 116 กิจการที่เลือกแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค18.2 ค19.2 ค24.2 ค24.3 เพื่อหาผลแตกต่างสะสมระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยซึ่งควรรับรู้ในงบกำไรหรือขาดทุนแล้ว และรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมด ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีการแยกแสดงดังกล่าว สำหรับทุกรอบระยะเวลาที่มีจำนวนเงินตามย่อหน้าดังกล่าวเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดคงเหลือ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลา ไปยังยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา ของจำนวนเงินสะสมที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัย การกระทบยอดต้องรวม ตัวอย่างเช่น กำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาและกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาก่อนหน้าที่ได้จัดประเภทใหม่ในรอบระยะเวลาไปยังกำไรหรือขาดทุน

ดุลยพินิจที่สำคัญในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

- 117 กิจการต้องเปิดเผยดุลยพินิจที่สำคัญและการเปลี่ยนแปลงในดุลยพินิจในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการต้องเปิดเผยข้อมูล ข้อสมมติ และเทคนิคการประมาณการที่ใช้ รวมถึง
 - 117.1 วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าสัญญาประกันภัยภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย และกระบวนการในการประมาณการข้อมูลในวิธีเหล่านั้น เว้นแต่ในทางปฏิบัติกิจการไม่สามารถทำได้ กิจการต้องให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลเหล่านั้น

- 117.2 การเปลี่ยนแปลงในวิธีการและกระบวนการที่ใช้ในการประมาณการข้อมูลซึ่งใช้ในการวัดมูลค่าสัญญา เหตุผลของการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง และประเภทของสัญญาที่กระทบจากการเปลี่ยนแปลง
- 117.3 ในขอบเขตที่ไม่ครอบคลุมตามย่อหน้าที่ 117.1 ให้เปิดเผยวิธีที่ใช้เพื่อ
 - 117.3.1 จำแนกความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตที่เกิดจากการใช้ดุลยพินิจจากการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับสัญญาที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ๗98)
 - 117.3.2 กำหนดการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน จะแยกเป็นองค์ประกอบที่เป็นการบริการประกันภัยและองค์ประกอบของการประกันภัยทางการเงินหรือแสดงรวมกันภายใต้ผลประกอบจากการให้บริการประกันภัยหรือไม่
 - 117.3.3 กำหนดอัตราคิดลด
 - 117.3.4 กำหนดองค์ประกอบของการลงทุน และ
 - 117.3.5 กำหนดน้ำหนักสัมพัทธ์ของผลประโยชน์จากความคุ้มครองประกันภัย และบริการผลตอบแทนจากการลงทุน หรือจากความคุ้มครองประกันภัยและบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ ๗119 ถึง ๗119ข)
- 118 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือย่อหน้าที่ 89.2 ถ้ากิจการเลือกแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยโดยแสดงจำนวนในกำไรหรือขาดทุนและแสดงจำนวนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายของวิธีการที่ใช้ในการกำหนดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 119 กิจการต้องเปิดเผยระดับความเชื่อมั่นที่ใช้กำหนดการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน หากกิจการใช้เทคนิคอื่นนอกเหนือจากการใช้เทคนิคระดับความเชื่อมั่นในการกำหนดการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยเทคนิคที่ใช้และระดับความเชื่อมั่นที่สอดคล้องกับผลที่ได้จากเทคนิคนั้น
- 120 กิจการต้องเปิดเผยเส้นอัตราผลตอบแทน (หรือ ช่วงของเส้นอัตราผลตอบแทน) ที่ใช้คิดลดกระแสเงินสดที่ไม่ผันแปรกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงนั้น ตามย่อหน้าที่ 36 เมื่อกิจการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมสำหรับจำนวนของกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการต้องเปิดเผยในรูปแบบของการถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหรือช่วงของตัวเลขที่ค่อนข้างแคบ

ลักษณะและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

- 121 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินลักษณะ จำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ย่อหน้าที่ 122 ถึง 132 มีข้อกำหนดสำหรับการเปิดเผยที่โดยทั่วไปแล้วจำเป็นเพื่อเป็นไปตามข้อกำหนดนี้
- 122 การเปิดเผยเหล่านี้เน้นไปที่ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยและความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดจากสัญญาประกันภัยและวิธีการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว ความเสี่ยงทางการเงินโดยทั่วไปรวมถึงแต่ไม่จำกัด ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องและความเสี่ยงด้านตลาด
- 123 ถ้าข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยง (exposure to risk) ของกิจการ ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่ใช่ตัวแทนของฐานะเปิดต่อความเสี่ยง (exposure to risk) ในระหว่างรอบระยะเวลา กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริง เหตุผลของการที่ความเสี่ยง ณ สิ้นรอบระยะเวลาไม่เป็นตัวแทน และข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นตัวแทนของความเสี่ยงดังกล่าวในระหว่างรอบระยะเวลา
- 124 สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการต้องเปิดเผย
 - 124.1 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีและเกิดขึ้นได้อย่างไร
 - 124.2 วัตถุประสงค์ของกิจการ นโยบายและกระบวนการในการจัดการความเสี่ยงและวิธีที่ใช้ในการวัดความเสี่ยง และ
 - 124.3 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ใน 124.1 หรือ 124.2 จากรอบระยะเวลาก่อน
- 125 สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการต้องเปิดเผย
 - 125.1 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ
 - 125.2 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 127 ถึง 132 ไม่ได้ถือปฏิบัติตาม 125.1 ในย่อหน้านี้
- 126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของกรอบการกำกับดูแลที่กิจการดำเนินงานอยู่ ตัวอย่างเช่น เงินกองทุนขั้นต่ำหรือ อัตราดอกเบี้ยที่ประกันไว้ หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 20 ในการกำหนดกลุ่มของสัญญาประกันภัย ซึ่งใช้ข้อกำหนดในการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการจะต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

ประเภทของความเสียหายทั้งหมด – การกระจุกตัวของความเสี่ยง

- 127 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย รวมถึงคำอธิบายของวิธีการกำหนดการกระจุกตัว และคำอธิบายของลักษณะร่วมซึ่งระบุแต่ละการกระจุกตัว (เช่น ประเภทของเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย อุทกภัย พืชทางภูมิศาสตร์ หรือสกุลเงิน) การกระจุกตัวของความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดจาก ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่ประกันไว้ซึ่งมีผลที่ระดับเดียวกันต่อสัญญาจำนวนมาก การกระจุกตัวของความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดจากการกระจุกตัวของความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน ตัวอย่างเช่น หากกิจการให้การประกันภัยความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์แก่บริษัทผลิตยา และถือเงินลงทุนในบริษัทนั้นด้วย

ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยและด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

- 128 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้องเปิดเผย
- 128.1 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งแสดงให้เห็นว่ากำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยง ที่อาจเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 128.1.1 สำหรับความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย – แสดงผลกระทบของสัญญาประกันภัยที่ออก ก่อนและหลังการลดความเสี่ยงโดยสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- 128.1.2 สำหรับแต่ละประเภทของความเสียหายด้านตลาด – โดยการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาประกันภัยและที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือโดยกิจการ
- 128.2 วิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และ
- 128.3 การเปลี่ยนแปลงจากงวดก่อนของวิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความอ่อนไหวและเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- 129 ถ้ากิจการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวที่แสดงให้เห็นจำนวนที่แตกต่างจากจำนวนที่ระบุในย่อหน้าที่ 128.1 ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยง และใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไววนั้นในการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการอาจใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไววนั้นแทนการวิเคราะห์ในย่อหน้าที่ 128.1 โดยกิจการต้องเปิดเผย
- 129.1 คำอธิบายของวิธีที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไววนั้นและตัวแปรหลักและข้อสมมติอ้างอิงของข้อมูลที่น่าเสนอ และ

129.2 คำอธิบายของวัตถุประสงค์ของวิธีที่ใช้และข้อจำกัดใด ๆ ที่อาจมีผลต่อข้อมูลที่นำเสนอ

ความเสี่ยงด้านการประกันภัย – พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน

- 130 กิจการต้องเปิดเผยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจริงเปรียบเทียบกับประมาณการครั้งก่อนของจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ได้คิดลด (กล่าวคือ พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน) การเปิดเผยเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนต้องเริ่มจากงวดแรกสุดที่มีค่าสินไหมทดแทนที่มีสาระสำคัญเกิดขึ้น ที่ยังคงมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้น ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่การเปิดเผยไม่ต้องเริ่มมากกว่า 10 ปีก่อน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนที่ยังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่โดยปกติจะยุติภายใน 1 ปี กิจการต้องกระทบยอดการเปิดเผยเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนด้วยยอดรวมมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มสัญญาประกันภัย ซึ่งกิจการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 100.3

ความเสี่ยงด้านเครดิต – ข้อมูลอื่น

- 131 สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการต้องเปิดเผย
- 131.1 จำนวนที่แสดงได้ดีที่สุดถึงฐานะเปิดของความเสี่ยงด้านเครดิตสูงสุด ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแยกแสดงสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- 131.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของเครดิตของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นสินทรัพย์

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง – ข้อมูลอื่น

- 132 สำหรับความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่เกิดจากสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการต้องเปิดเผย
- 132.1 คำอธิบายวิธีการที่กิจการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง
- 132.2 แยกผลวิเคราะห์การครบกำหนดสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นหนี้สิน และพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นหนี้สิน โดยอย่างน้อยให้แสดงกระแสเงินสดสุทธิของพอร์ตโฟลิโอสำหรับแต่ละปีใน 5 ปีแรก หลังจากวันที่ย่อยรายงาน และแสดงเป็นยอดรวมสำหรับส่วนที่เกิน 5 ปี กิจการไม่ต้องรวมในผลวิเคราะห์

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

หนังสือเหล่านี้สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 และย่อ
หน้าที่ 69 ถึง 70ก การวิเคราะห์อาจทำในรูปแบบของ

132.2.1 การวิเคราะห์โดยประมาณจังหวะเวลาของกระแสเงินสดสุทธิที่ไม่คิดลดที่เหลือ
ของสัญญา หรือ

132.2.2 การวิเคราะห์โดยประมาณจังหวะเวลาของประมาณการของมูลค่าปัจจุบันของ
กระแสเงินสดอนาคต

132.3 จำนวนเงินที่ต้องชำระเมื่อทวงถาม โดยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินดังกล่าว
กับมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาที่เกี่ยวข้อง หากไม่เปิดเผยให้ถือปฏิบัติ
ตาม 132.2 ของย่อหน้านี้

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	องค์ประกอบของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัย ซึ่งเป็นกำไรจากการรับรู้ที่กิจการจะรับรู้เมื่อมีการให้บริการภายใต้การให้บริการตามสัญญาประกันภัยในกลุ่ม
ระยะเวลาคุ้มครอง	ระยะเวลาที่กิจการให้บริการตามสัญญาประกันภัย โดยระยะเวลานี้รวมถึงการให้บริการตามสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาประกันภัย
การปรับปรุงตามประสบการณ์	ความแตกต่างระหว่าง (ก) สำหรับเบี้ยประกันภัยรับ (และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้อง เช่น กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และภาษีจากเบี้ยประกันภัย) - ประมาณการ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลาสำหรับจำนวนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลานั้น หรือ (ข) สำหรับค่าใช้จ่ายในการให้บริการประกันภัย (ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัย) - ประมาณการ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลาสำหรับจำนวนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและจำนวนที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลานั้น
ความเสี่ยงทางการเงิน	ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้ในอนาคตของอัตราดอกเบี้ยที่ระบุไว้ ราคาของเครื่องมือทางการเงิน ราคาของสินค้าโภคภัณฑ์อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ดัชนีของราคาหรืออัตราต่าง ๆ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือหรือดัชนีความน่าเชื่อถือ หรือตัวแปร อื่นๆ เช่น ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงินโดยที่ตัวแปรนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะกับคู่สัญญา

กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา	การประมาณการที่ชัดเจน ปราศจากอคติ และถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น (ได้แก่ มูลค่าที่คาดการณ์) ของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายในอนาคตหักด้วยมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับในอนาคตที่จะเกิดขึ้นจากการที่กิจการทำให้เสร็จสิ้นตามสัญญาประกันภัย รวมถึงการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน
กลุ่มของสัญญาประกันภัย	ชุดของสัญญาประกันภัยที่เกิดจากการแบ่งส่วนของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยสำหรับสัญญาที่ออกภายในรอบระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีและ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เป็นอย่างน้อย ดังนี้ (ก) เป็นสัญญาที่สร้างภาระ (ถ้ามี) (ข) ไม่มีความน่าจะเป็นอย่างเป็นนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ถ้ามี) หรือ (ค) ไม่ใช่ทั้ง (ก) และ (ข) (ถ้ามี)
กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย	กระแสเงินสดที่เกิดจากต้นทุนในการขาย การรับประกันภัย และการเริ่มกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ที่ออกหรือคาดว่าจะออก) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่กลุ่มสัญญานั้นอยู่ กระแสเงินสดดังกล่าวรวมถึงกระแสเงินสดที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับแต่ละสัญญาหรือกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อยู่ในพอร์ตโฟลิโอ
สัญญาประกันภัย	สัญญาซึ่งคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง (ผู้รับประกันภัย) รับ ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้เอาประกันภัย) โดยตกลงจะชดเชยให้แก่ผู้เอาประกันภัยหากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่ระบุไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้เอาประกันภัย
บริการตามสัญญาประกันภัย	บริการดังต่อไปนี้ ที่กิจการให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัย (ก) ความคุ้มครองสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย (ความคุ้มครองประกันภัย) (ข) สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง การสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนสำหรับผู้เอาประกันภัย ถ้ามี (บริการผลตอบแทนจากการลงทุน) และ (ค) สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง การบริหารรายการอ้างอิงโดยเป็นตัวแทนของผู้เอาประกันภัย (บริการเกี่ยวกับการลงทุน)

สัญญาประกันภัยที่มี	สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะ ณ วันเริ่มแรก ดังนี้
ลักษณะการร่วมรับ	(ก) ข้อกำหนดของสัญญาระบุไว้ว่าผู้เอาประกันภัยมีส่วนร่วมในรายการ
ผลประโยชน์โดยตรง	อ้างอิงอย่างชัดเจน
	(ข) กิจการคาดว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวนเท่ากับส่วนแบ่ง
	อย่างมีนัยสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
	และ
	(ค) กิจการคาดว่าจะสัดส่วนอย่างมีนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเงินที่
	จะถูกจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยจะผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่า
	ยุติธรรมของรายการอ้างอิง
สัญญาประกันภัยที่ไม่	สัญญาประกันภัยที่ไม่ใช่สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์
มีลักษณะการร่วมรับ	โดยตรง
ผลประโยชน์โดยตรง	
ความเสี่ยงด้านการ	ความเสี่ยงอื่นนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งโอนจากผู้ถือสัญญาไปยัง
ประกันภัย	ผู้ออกสัญญา
เหตุ ก ร ณ ที่ เ อ	เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งคุ้มครองโดยสัญญาประกันภัย และ
ประกันภัย	ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัย
องค์ประกอบของการ	จำนวนเงินที่สัญญาประกันภัยกำหนดให้กิจการต้องจ่ายชำระคืนให้แก่ผู้เอา
ลงทุน	ประกันภัยในทุกกรณี ไม่ว่าเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม
สัญญา ลง ทู น ที่ มี	เครื่องมือทางการเงินที่ให้แก่กลุ่มทุนเป็นการเฉพาะกับสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับ
ลั ก ษ ณ ะ ร่ว ม ร ับ	ผลประโยชน์เพิ่มเติมเป็นจำนวนซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ออกสัญญา ซึ่ง
ผล ประ โย ช น์ ต่ า ม	(ก) คาดว่าจะเป็นสัดส่วนที่มีนัยสำคัญของผลประโยชน์ทั้งหมดตามสัญญา
ดุลยพินิจ	(ข) จังหวะเวลาหรือจำนวนเงินของสัญญาขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ออกสัญญา
	และ
	(ค) ผลประโยชน์ตามสัญญาที่จะได้รับขึ้นอยู่กับ
	(1) ผลตอบแทนของกลุ่มสัญญาที่ระบุไว้หรือประเภทของสัญญาที่ระบุ
	ไว้
	(2) ผลตอบแทนจากการลงทุนที่เกิดขึ้นแล้วและ หรือที่ยังไม่เกิดขึ้นจาก
	กลุ่มของสินทรัพย์ที่ระบุไว้ซึ่งถือโดยผู้ออกสัญญา หรือ
	(3) กำไรหรือขาดทุนของกิจการ หรือกองทุนที่ออกสัญญานี้

หนี้สินสำหรับค่า สินไหมทดแทนที่ เกิดขึ้นแล้ว	ภาระผูกพันของกิจการในการ (ก) ตรวจสอบและจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญา (valid claims) สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้มีการรายงานความเสียหาย และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการประกันภัย และ (ข) จ่ายจำนวนเงินที่ไม่ถูกรวมใน (ก) และที่เกี่ยวข้องกับ (1) บริการตามสัญญาประกันภัยที่ได้ให้บริการแล้ว หรือ (2) องค์กรประกอบของการลงทุนใด ๆ หรือจำนวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาประกันภัยและที่ไม่ได้อยู่ในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
หนี้สินสำหรับความ คุ้มครองที่เหลืออยู่	ภาระผูกพันของกิจการในการ (ก) ตรวจสอบและจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญา (valid claims) ภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยที่ยังไม่เกิดขึ้น (เช่น ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่ยังไม่สิ้นสุดความคุ้มครองประกันภัย) และ (ข) จ่ายจำนวนเงินภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ที่ไม่ถูกรวมใน (ก) และเกี่ยวข้องกับ (1) บริการตามสัญญาประกันภัยที่ยังไม่ได้ให้บริการ (เช่น ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตของบริการตามสัญญาประกันภัย) หรือ (2) องค์กรประกอบของการลงทุนใด ๆ หรือจำนวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาประกันภัยและยังไม่ได้ถูกโอนไปยังหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
ผู้เอาประกันภัย	คู่สัญญาฝ่ายซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยหากเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น
พอร์ตโฟลิโอของ สัญญาประกันภัย	สัญญาประกันภัยที่มีความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกันและได้รับการบริหารจัดการร่วมกัน
สัญญาประกันภัยต่อ	สัญญาประกันภัยซึ่งออกโดยกิจการหนึ่ง (ผู้รับประกันภัยต่อ) เพื่อจะชดเชยให้แก่อีกกิจการหนึ่ง สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดจากสัญญาประกันภัยหนึ่งสัญญาหรือมากกว่าที่ออกโดยกิจการนั้น (สัญญาอ้างอิง)

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน	คำตอบแทนที่กิจการต้องการสำหรับการรับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เกิดจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินเนื่องจากกิจการต้องทำให้เสร็จสิ้นตามสัญญาประกันภัย
รายการอ้างอิง	รายการที่เป็นตัวกำหนดจำนวนเงินบางส่วนที่ต้องจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัย รายการอ้างอิงสามารถประกอบด้วยรายการใด ๆ ตัวอย่างเช่น พอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์อ้างอิง สินทรัพย์สุทธิของกิจการหรือกลุ่มย่อยของสินทรัพย์สุทธิของกิจการที่ระบุไว้

ภาคผนวก ข

แนวทางในการนำมาปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

- ข1 ภาคผนวกนี้ให้แนวทางสำหรับเรื่องดังต่อไปนี้
- ข1.1 คำนิยามของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข30)
 - ข1.2 การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข31 ถึง ข35)
 - ข1.2ก สินทรัพย์ที่เกิดจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข35ก ถึง ข35ง)
 - ข1.3 การวัดมูลค่า (ดูย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข119ฉ)
 - ข1.4 รายได้การประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข127)
 - ข1.5 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข128 ถึง ข136) และ
 - ข1.6 งบการเงินระหว่างกาล (ดูย่อหน้าที่ ข137)

นิยามของสัญญาประกันภัย (ภาคผนวก ก)

- ข2 ภาคผนวกนี้ให้แนวทางสำหรับนิยามของสัญญาประกันภัยตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ก โดยกล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้
- ข2.1 เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน (ดูย่อหน้าที่ ข3 ถึง ข5)
 - ข2.2 การจ่ายชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นสิ่งของ (ดูย่อหน้าที่ ข6)
 - ข2.3 ความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงอื่น ๆ (ดูย่อหน้าที่ ข7 ถึง ข16)
 - ข2.4 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข17 ถึง ข23)
 - ข2.5 การเปลี่ยนแปลงในระดับของความเสี่ยงด้านการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข24 ถึง ข25) และ
 - ข2.6 ตัวอย่างของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข30)

เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน

- ข3 ความไม่แน่นอน (หรือความเสี่ยง) คือ ปัจจัยสำคัญของสัญญาประกันภัย ดังนั้นต้องมีความไม่แน่นอนในเรื่องต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งเรื่องในขณะเริ่มต้นสัญญาประกันภัย
- ข3.1 ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย

- ข3.2 เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ หรือ
- ข3.3 กิจการจำเป็นจะต้องจ่ายเท่าไร หากเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น
- ข4 ในบางสัญญาประกันภัย เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือความเสียหายที่พบในระหว่างระยะเวลาความคุ้มครองตามสัญญา ถึงแม้ว่าความเสียหายนั้นอาจมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเริ่มต้นของสัญญาประกันภัย ในบางสัญญาประกันภัย เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างระยะเวลาของสัญญา ถึงแม้ว่าความเสียหายจะถูกพบหลังจากระยะเวลาของสัญญาสิ้นสุดลง
- ข5 บางสัญญาประกันภัยคุ้มครองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ผลกระทบทางการเงินของเหตุการณ์นั้นยังคงไม่แน่นอน ตัวอย่างคือสัญญาประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองการประกันภัยต่อผลกระทบในทางลบของพัฒนาการของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ในสัญญาประกันภัยเช่นว่านั้น เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการกำหนดจำนวนสุดท้ายของค่าสินไหมทดแทนเหล่านั้น

การจ่ายชดเชยเป็นสิ่งของ

- ข6 บางสัญญาประกันภัยกำหนดหรืออนุญาตให้จ่ายชดเชยเป็นสิ่งของ ในกรณีดังกล่าว กิจการจัดหาสินค้าหรือบริการให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อชำระภาระผูกพันของกิจการเพื่อชดเชยให้กับผู้เอาประกันภัยสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย ตัวอย่างเช่นเมื่อกิจการนำสิ่งของประเภทเดียวกันทดแทนสิ่งของที่ถูกขโมย แทนที่จะจ่ายเป็นเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยสำหรับจำนวนความเสียหาย อีกตัวอย่างหนึ่งคือการใช้โรงพยาบาลและทีมรักษาพยาบาลของตนเองเพื่อให้บริการการรักษาพยาบาลที่คุ้มครองโดยสัญญาประกันภัย สัญญาดังกล่าวนั้นเป็นสัญญาประกันภัยถึงแม้ว่าค่าสินไหมถูกชำระเป็นสิ่งของ สัญญาให้บริการที่มีค่าธรรมเนียมคงที่ซึ่งเข้าเงื่อนไขที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 8 เป็นสัญญาประกันภัยเช่นกัน แต่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8 กิจการอาจเลือกบันทึกสัญญาโดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า

ความแตกต่างระหว่างความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงอื่น ๆ

- ข7 คำนิยามของสัญญาประกันภัยกำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากอีกฝ่ายหนึ่ง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ได้ให้นิยามความเสี่ยงด้านการประกันภัยว่าเป็นความเสี่ยงอื่นที่นอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ซึ่งโอนจากผู้ถือสัญญาไปยังผู้ออกสัญญา สัญญาที่ทำให้ผู้ออกมีความเสี่ยงทางการเงินโดยปราศจากความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจะไม่ใช่สัญญาประกันภัย
- ข8 คำนิยามของความเสี่ยงทางการเงินในภาคผนวก ก กล่าวถึงตัวแปรทางการเงินและตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน ตัวอย่างของตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงินที่ไม่ได้เฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา รวมถึง ดัชนีของความเสียหายจากแผ่นดินไหวในพื้นที่ที่กำหนด หรือดัชนีของอุณหภูมิในเมืองที่

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

กำหนด ความเสี่ยงทางการเงินไม่รวมความเสี่ยงจากตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงินที่ระบุเฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา เช่น การเกิดหรือไม่เกิดของไฟไหม้ที่ทำความเสียหายหรือทำลายสินทรัพย์ของคู่สัญญา นอกจากนี้ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินถือว่าไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน หากมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในราคาตลาดสำหรับสินทรัพย์นั้น (กล่าวคือ ตัวแปรทางการเงิน) และสะท้อนถึงสภาพของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่เฉพาะเจาะจงที่ถือครองโดยคู่สัญญา (กล่าวคือ ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน) ตัวอย่างเช่น ถ้าการประกันมูลค่าคงเหลือของรถยนต์ที่เจาะจงไว้ซึ่งผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียอันสามารถเอาประกันภัยได้ในฐานะผู้ค้าประกัน จากความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงในสภาพของตัวรถ ความเสี่ยงนั้นถือเป็นความเสี่ยงด้านการประกันภัย ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน

- ข9 สัญญาบางสัญญาทำให้ผู้ออกมีความเสี่ยงทางการเงินนอกเหนือจากความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น สัญญาประกันชีวิตหลายแบบจะประกันอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำแก่ผู้เอาประกันภัย ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน และในขณะเดียวกันก็สัญญาที่จะให้ผลประโยชน์จากการเสียชีวิตที่อาจจะสูงกว่ามูลค่าบัญชีของผู้เอาประกันภัย ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัย จากความเสี่ยงของอัตราการเสียชีวิต สัญญาดังกล่าวนั้นเป็นสัญญาประกันภัย
- ข10 ภายใต้สัญญาบางสัญญา เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยทำให้เกิดการจ่ายเงินจำนวนเงินที่เชื่อมโยงกับดัชนีราคาต่าง ๆ สัญญาดังกล่าวถือเป็นสัญญาประกันภัย ถ้าการจ่ายเงินขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยซึ่งอาจมีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น สัญญาเงินรายปีตลอดชีพ (life-contingent annuity) ซึ่งเชื่อมโยงกับดัชนีค่าครองชีพ โอนความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะการจ่ายเงินเกิดจากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน กล่าวคือการอยู่รอดของผู้เอาประกันภัยที่ได้รับเงินรายปี การเชื่อมโยงกับดัชนีราคาเป็นอนุพันธ์ แต่ได้โอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยด้วย เพราะว่าจำนวนครั้งของการจ่ายตามดัชนีที่ใช้ขึ้นอยู่กับที่อยู่รอดของผู้ได้รับเงินรายปี หากผลที่ได้เป็นการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ อนุพันธ์นี้เข้าตามคำนิยามของสัญญาประกันภัย ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่ต้องถูกแยกออกจากสัญญาหลัก (host contract) (ดูย่อหน้าที่ 11.1)
- ข11 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยคือความเสี่ยงที่กิจการยอมรับจากผู้เอาประกันภัย ซึ่งหมายความว่า กิจการต้องยอมรับความเสี่ยงที่ผู้เอาประกันภัยเผชิญอยู่แล้วจากผู้เอาประกันภัย ความเสี่ยงใหม่ใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยสัญญาต่อกิจการหรือผู้เอาประกันภัยไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย
- ข12 คำนิยามของสัญญาประกันภัยกล่าวถึงผลกระทบในทางลบต่อผู้เอาประกันภัย โดยที่คำนิยามนี้ไม่ได้จำกัดว่ากิจการต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนเท่ากับผลกระทบทางการเงินจากเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดผลในทางลบนั้นเสมอไป ตัวอย่างเช่น คำนิยามได้รวมการให้ความคุ้มครองการประกันภัยประเภท “ใหม่แทนเก่า (new-for-old)” ซึ่งเป็นการจ่ายให้ผู้เอาประกันภัยด้วยจำนวนที่ทดแทนสินทรัพย์ที่ใช้งานแล้วและเกิดเสียหายด้วยสินทรัพย์ใหม่ ในทำนองเดียวกัน คำนิยามไม่ได้จำกัดการจ่ายผลประโยชน์ภายใต้สัญญาประกันชีวิต ให้เท่ากับความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดแก่ผู้เอาประกันภัย

- ของผู้เสียชีวิต หรือไม่ได้ไม่รวมสัญญาที่ระบุจำนวนเงินไว้ล่วงหน้าสำหรับการจ่ายทดแทนความสูญเสียที่เกิดจากการเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุ
- ข13 บางสัญญากำหนดให้มีการจ่ายหากเหตุการณ์อันไม่แน่นอนในอนาคตที่ระบุไว้เกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดว่าการมีผลกระทบในทางลบต่อผู้อุปถัมภ์เป็นเงื่อนไขสำหรับการจ่าย สัญญาลักษณะนี้ไม่ใช่สัญญาประกันภัย ถึงแม้ว่าผู้ถือสัญญาจะใช้สัญญาเพื่อลดความเสี่ยงที่อ้างอิง ตัวอย่างเช่น หากผู้ถือใช้อนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของตัวแปรทางการเงินหรือตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงินที่อ้างอิงสัมพันธ์กับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ของกิจการ อนุพันธ์ดังกล่าวไม่เป็นสัญญาประกันภัย เพราะการจ่ายเงินไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้ถือสัญญาจะได้รับผลกระทบในทางลบจากการลดลงในกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ คำนิยามของสัญญาประกันภัยกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งมีผลกระทบในทางลบต่อผู้อุปถัมภ์เป็นเงื่อนไขตามสัญญาสำหรับการจ่ายเงิน เงื่อนไขตามสัญญานี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องตรวจสอบว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เกิดผลกระทบในทางลบขึ้นจริงหรือไม่ แต่อนุญาตให้กิจการสามารถปฏิเสธการจ่ายเงินได้หากเห็นว่าเหตุการณ์นั้นไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้อุปถัมภ์
- ข14 ความเสี่ยงจากการขาดอายุหรือการคงอยู่ของสัญญา (lapse or persistency risk) (กล่าวคือ ความเสี่ยงที่ผู้อุปถัมภ์จะยกเลิกสัญญาเร็วกว่าหรือช้ากว่าที่ผู้รับประกันภัยคาดไว้เมื่อกำหนดเบี้ยประกันภัย) ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัยเพราะความผันผวนที่เกิดขึ้นในการจ่ายเงินให้ผู้อุปถัมภ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เป็นผลกระทบในทางลบต่อผู้อุปถัมภ์ ในทำนองเดียวกัน ความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย (กล่าวคือ ความเสี่ยงที่ต้นทุนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาเพิ่มขึ้นโดยไม่คาดหมาย แทนที่จะเป็นต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัยเพราะการเพิ่มขึ้นโดยไม่คาดหมายในค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่ได้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้อุปถัมภ์
- ข15 ดังนั้น สัญญาที่ทำให้กิจการมีความเสี่ยงจากการขาดอายุ ความเสี่ยงจากการคงอยู่ หรือความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่ายไม่เป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่สัญญานั้นทำให้กิจการมีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม หากกิจการลดความเสี่ยงโดยการใช้อยู่สัญญาที่สองเพื่อโอนส่วนของความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัยให้อีกคู่สัญญาหนึ่ง สัญญาที่สองนี้ทำให้คู่สัญญาอื่นมีความเสี่ยงด้านการประกันภัย
- ข16 กิจการสามารถรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากผู้อุปถัมภ์ได้ก็ต่อเมื่อกิจการแยกจากผู้อุปถัมภ์เท่านั้น ในกรณีของการประกันภัยแบบสหการกิจการสหการรับความเสี่ยงจากผู้อุปถัมภ์แต่ละรายและนำความเสี่ยงนั้นมารวมกัน ถึงแม้ว่าผู้อุปถัมภ์จะยังคงรับความเสี่ยงที่รวบรวมไว้เพราะผู้อุปถัมภ์มีส่วนได้เสียคงเหลือในกิจการ กิจการสหการเป็นกิจการแยกต่างหากที่รับความเสี่ยง

ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ

- ข17 สัญญาใด ๆ จะถือเป็นสัญญาประกันภัยก็เฉพาะต่อเมื่อสัญญานั้นโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ย่อหน้าที่ ข7 ถึง ข16 ได้อธิบายถึงความเสี่ยงด้านการประกันภัย ย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข23 อธิบายวิธีการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยมีนัยสำคัญหรือไม่
- ข18 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยจะมีนัยสำคัญถ้าเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยทำให้ผู้ออกสัญญาต้องจ่ายจำนวนเงินเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญภายใต้สถานการณ์ใด ๆ โดยไม่รวมสถานการณ์ที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (Commercial substance) (กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบที่เห็นได้ต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของรายการ) หากเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยทำให้เกิดการจ่ายจำนวนเงินเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญภายใต้สถานการณ์ใด ๆ ที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ ก็สามารถเข้าเงื่อนไขในประโยคแรกได้ถึงแม้ว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยนั้นเป็นไปได้เล็กน้อยมาก หรือแม้ว่ามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (กล่าวคือ คำนวณจากวิธีการถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น) คิดเป็นสัดส่วนเพียงเล็กน้อยของมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของกระแสเงินสดที่เหลืออยู่ทั้งหมดจากสัญญาประกันภัย
- ข19 นอกจากนี้ สัญญาจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญก็เฉพาะต่อเมื่อมีสถานการณ์ที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (Commercial substance) ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ผู้ออกสัญญาจะมีผลขาดทุนบนมูลค่าปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการสัญญาประกันภัยต่อไม่ได้ทำให้ผู้ออกสัญญามีความเป็นไปได้ที่จะมีผลขาดทุนอย่างมีนัยสำคัญ สัญญาดังกล่าวจะถือว่ามีโอกาสโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญถ้ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญไปยังผู้รับประกันภัยต่อตามสัดส่วนของการเอาประกันภัยต่อของสัญญาประกันภัยอ้างอิง
- ข20 จำนวนเงินเพิ่มเติมตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข18 ให้พิจารณาบนเกณฑ์มูลค่าปัจจุบัน ถ้าสัญญาประกันภัยกำหนดให้มีการจ่ายชำระในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนของจังหวะเวลาในการเกิดและถ้าจำนวนเงินที่จ่ายไม่ได้ถูกปรับปรุงตามมูลค่าเงินตามเวลา ก็อาจมีสถานการณ์ที่มูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินจ่ายชำระเพิ่มขึ้นถึงแม้ว่ามูลค่าอ้างอิงที่ระบุในสัญญาจะคงที่ ตัวอย่างเช่น การประกันภัยที่ให้ผลประโยชน์การเสียชีวิตคงที่เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตโดยไม่มีวันสิ้นสุดความคุ้มครอง (โดยทั่วไปคือ การประกันชีวิตแบบตลอดชีพที่มีผลประโยชน์เสียชีวิตคงที่) เป็นที่แน่นอนว่าผู้เอาประกันภัยจะต้องเสียชีวิตแต่วันที่ของการเสียชีวิตนั้นไม่แน่นอน การจ่ายชำระอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตก่อนเวลาที่คาดการณ์ไว้ได้ เนื่องจากการจ่ายชำระดังกล่าวไม่ได้ปรับปรุงมูลค่าเงินตามเวลา ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญสามารถเกิดขึ้นได้แม้ว่าจะไม่มีผลขาดทุนในระดับของพอร์ตโฟลิโอของสัญญา ในทางเดียวกันเงื่อนไขตามสัญญาที่ชะลอการจ่ายชดเชยให้แก่ผู้เอาประกันภัยก็สามารถทำให้ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญหมดไปได้ กิจกรรมต้องใช้ตรรกะคิดลดที่ระบุในย่อหน้าที่ 36 เพื่อวัดมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินเพิ่มเติม
- ข21 จำนวนเงินเพิ่มเติมตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข18 หมายถึงมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินที่เกินกว่าจำนวนเงินที่อาจจ่ายหากไม่มีเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น (ไม่รวมสถานการณ์ที่ขาดเนื้อหาเชิง

พาณิชย์) จำนวนเงินเพิ่มเติมดังกล่าวรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการและประเมินค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่รวมรายการดังต่อไปนี้

- ข21.1 การสูญเสียความสามารถที่จะได้รับเงินจากผู้เอาประกันภัยสำหรับการบริการในอนาคต ตัวอย่างเช่น ในสัญญาประกันชีวิตประเภทควบการลงทุน (investment-linked) การเสียชีวิตของผู้เอาประกันภัยทำให้กิจการไม่สามารถให้บริการจัดการการลงทุนและได้รับค่าธรรมเนียมสำหรับการให้บริการนั้นอีกต่อไป อย่างไรก็ตามความสูญเสียทางเศรษฐกิจต่อกิจการนี้ไม่ได้เกิดจากความเสี่ยงด้านการประกันภัย แต่เป็นเพียงเฉกเช่นเดียวกับที่ผู้จัดการกองทุนรวมไม่ได้มีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่เกิดจากโอกาสการเสียชีวิตของลูกค้า ดังนั้นความเป็นไปได้ในการสูญเสียค่าบริการจัดการการลงทุนในอนาคตจึงไม่เกี่ยวข้องในการประเมินจำนวนการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยโดยสัญญา
- ข21.2 การยกเว้นค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือเวนคืนสัญญาเนื่องจากผู้เอาประกันภัยได้เสียชีวิต เนื่องจากสัญญาประกันภัยสร้างค่าธรรมเนียมเหล่านี้ขึ้นมา การยกเว้นค่าธรรมเนียมเหล่านี้จึงไม่ได้ชดเชยผู้เอาประกันภัยสำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ก่อนการเกิดสัญญา ดังนั้นค่าธรรมเนียมเหล่านี้จึงไม่เกี่ยวข้องในการประเมินจำนวนการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยโดยสัญญา
- ข21.3 การจ่ายเงินที่อยู่บนเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญต่อผู้ถือสัญญา ตัวอย่างเช่น พิจารณาสัญญาที่กำหนดให้ผู้ถือสัญญาจ่ายเงิน 1 ล้านบาทหากสินทรัพย์ได้รับความเสียหายคิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ไม่มีนัยสำคัญเพียง 1 บาทแก่ผู้ถือสัญญา ในกรณีของสัญญานี้ผู้ถือสัญญาโอนความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญในการสูญเสียเงิน 1 บาทให้กับผู้ถือสัญญา ในขณะที่สัญญานี้ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่ทำให้ผู้ถือสัญญาจำเป็นต้องจ่ายเงิน 999,999 บาท หากเหตุการณ์ที่ระบุไว้เกิดขึ้น เนื่องจากไม่มีสถานการณ์ที่เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยก่อให้เกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญต่อผู้ถือสัญญา ผู้ถือสัญญาจึงไม่ได้รับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากผู้ถือสัญญา สัญญานี้จึงไม่ใช่สัญญาประกันภัย
- ข21.4 ค่าสินไหมที่อาจได้รับคืนจากการเอาประกันภัยต่อ กิจการบันทึกรายการส่วนนี้แยกต่างหาก
- ข22 กิจการต้องประเมินความมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านการประกันภัยเป็นรายสัญญา ดังนั้นความเสี่ยงด้านการประกันภัยสามารถมีนัยสำคัญได้แม้ว่ามีความน่าจะเป็นเพียงเล็กน้อยที่จะเกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญในพอร์ตโฟลิโอหรือกลุ่มของสัญญา
- ข23 จากย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข22 หากสัญญาจ่ายผลประโยชน์การเสียชีวิตมากกว่าจำนวนเงินที่ต้องจ่ายหากมีชีวิตอยู่ สัญญานั้นเป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่ผลประโยชน์การเสียชีวิตเพิ่มเติมที่ไม่มีนัยสำคัญ (พิจารณาจากตัวสัญญานั้น ๆ แทนที่จะพิจารณาจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาทั้งหมด)

ตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข21.2 ว่าการยกเว้นค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือเวนคืนสัญญา เนื่องจากการเสียชีวิตไม่ได้ถูกนำมาพิจารณาในการประเมินนี้หากการยกเว้นนั้นไม่ได้ชดเชยผู้เอา ประกันภัยสำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ก่อนการเกิดสัญญา ในทำนองเดียวกัน สัญญาเงินรายปี (annuity) ที่จ่ายจำนวนเงินให้ผู้เอาประกันภัยอย่างสม่ำเสมอในช่วงที่ผู้เอาประกันภัยยังมีชีวิตอยู่ เป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่ว่าจำนวนเงินรวมที่ต้องจ่ายตามการมีชีวิตไม่มีนัยสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงระดับของความเสี่ยงด้านการประกันภัย

- ข24 สำหรับบางสัญญา การโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญาอาจเกิดขึ้นภายหลัง ช่วงเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น พิจารณาสัญญาที่จ่ายผลตอบแทนจากการลงทุนตามที่ระบุไว้ และให้ สิทธิเลือกแก่ผู้เอาประกันภัยที่จะนำเงินลงทุนที่ขายคืนเมื่อครบกำหนดมาซื้อสัญญาเงินรายปีตลอดชีพ (life-contingent annuity) ในอัตราเบี้ยประกันภัยที่กิจการคิดให้กับผู้เอาประกันภัยรายใหม่ คนอื่น ๆ ณ เวลาที่ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธินั้น สัญญาเช่นนั้นจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัย ไปให้ผู้ออกสัญญาเฉพาะภายหลังการใช้สิทธิดังกล่าว เพราะกิจการยังคงมีอิสระที่จะคิดเบี้ย ประกันภัยสำหรับสัญญาเงินรายปี (annuity) บนพื้นฐานที่สะท้อนถึงความเสี่ยงด้านการประกันภัย ที่โอนไปให้กิจการ ณ เวลานั้น ดังนั้น กระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สิทธิอยู่นอกขอบเขต ของสัญญา และก่อนการใช้สิทธิก็ไม่มีกระแสเงินสดสำหรับการประกันภัยเกิดขึ้นภายในขอบเขต ของสัญญา อย่างไรก็ตาม หากสัญญาระบุอัตราเบี้ยสำหรับเงินรายปีในสัญญา (annuity rate) (หรือ เกณฑ์อื่นนอกเหนือจากอัตราตลาดเพื่อใช้กำหนดอัตราเบี้ยสำหรับเงินรายปี) สัญญา นั้นได้โอน ความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญา เพราะว่าผู้ออกสัญญามีความเสี่ยงที่อัตราเบี้ย สำหรับเงินรายปีจะไม่ให้ประโยชน์ต่อผู้ออกสัญญาเมื่อผู้เอาประกันใช้สิทธิดังกล่าว ในกรณีนี้ กระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สิทธิจะอยู่ภายในขอบเขตของสัญญา
- ข25 สัญญาที่เป็นไปตามคำนิยามของสัญญาประกันภัยยังคงเป็นสัญญาประกันภัยจนกว่าสิทธิและภาระ ผูกพันทั้งหมดจะหมดลง (เช่น มีการปฏิบัติตามสัญญาแล้ว ยกเลิกสัญญา หรือสัญญาหมดอายุ) เว้นแต่สัญญานั้นจะถูกตัดรายการเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสัญญา ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 74 ถึง 77

ตัวอย่างของสัญญาประกันภัย

- ข26 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสัญญาที่เป็นสัญญาประกันภัย หากมีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัย ที่มีนัยสำคัญ
- ข26.1 การรับประกันภัยประเภทโจรกรรมหรือความเสียหาย
 - ข26.2 การรับประกันภัยความรับผิดชอบสินค้า ความรับผิดชอบด้านวิชาชีพ ความรับผิดชอบทางแพ่ง หรือค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย

- ข26.3 สัญญาประกันชีวิต และค่าใช้จ่ายในการปลงศพ (แม้ว่าการเสียชีวิตเป็นเรื่องแน่นอน แต่มีความไม่แน่นอนว่าการเสียชีวิตจะเกิดขึ้นเมื่อไร หรือ สำหรับบางประเภทของการประกันชีวิต การเสียชีวิตจะเกิดภายในระยะเวลาที่คุ้มครองโดยการประกันภัยหรือไม่)
- ข26.4 สัญญาประเภทเงินรายปีตลอดชีพ (life-contingent annuities) และบำนาญ (pensions) กล่าวคือ สัญญาที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน ซึ่งก็คือการอยู่รอดของผู้รับผลประโยชน์รายงวด และผู้รับบำนาญ เพื่อช่วยให้ผู้รับผลประโยชน์รายงวด และผู้รับบำนาญมีรายได้ในระดับที่ไม่เกิดผลกระทบในทางลบต่อการดำรงชีวิตของผู้เอาประกันภัย (หนี้สินของนายจ้างภายใต้โครงการผลประโยชน์ของพนักงาน และภาระผูกพันเกี่ยวกับผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุที่รายงานโดยโครงการผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุ อยู่นอกเหนือขอบเขตของร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 7.2))
- ข26.5 การรับประกันภัยประเภทการคุ้มครองการทุพพลภาพและค่ารักษาพยาบาล
- ข26.6 สัญญาประเภทการประกันภัยค้ำประกัน (surety bonds) การประกันภัยความซื่อสัตย์ (fidelity bonds) การค้ำประกันการรับเหมา (performance bonds) และการค้ำประกันการประมูล (bid bonds) (กล่าวคือ สัญญาที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนผู้เอาประกันภัย หากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามภาระผูกพันในสัญญา เช่น ภาระผูกพันตามสัญญาก่อสร้าง)
- ข26.7 สัญญาการรับประกันสินค้าที่ออกโดยคู่สัญญารายอื่นสำหรับสินค้าที่ขายโดยผู้ผลิต ผู้ค้า หรือผู้ขายปลีก อยู่ภายในขอบเขตของร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 แต่การรับประกันสินค้าที่ออกโดยผู้ผลิต ผู้ค้า หรือผู้ขายปลีกโดยตรง อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 7.1 และรายการดังกล่าวอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น*
- ข26.8 การรับประกันโหนด (กล่าวคือ การจ่ายชดเชยความเสียหายให้หากพบข้อบกพร่องในโหนดที่ดิน หรืออาคารซึ่งข้อบกพร่องนั้นที่ไม่ปรากฏ ขณะที่เข้าทำสัญญาประกันภัย) ในกรณีนี้เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการค้นพบข้อบกพร่องในโหนดไม่ใช่ตัวข้อบกพร่อง)
- ข26.9 สัญญาเพื่อให้ความช่วยเหลือระหว่างการเดินทาง (กล่าวคือ การจ่ายชดเชยความเสียหายเป็นเงินสดหรือจัดหาสิ่งของมาทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่ได้เกิดขึ้นล่วงหน้า หรือในขณะเดินทาง)
- ข26.10 ทรามาสหพันธ์ภัย (catastrophe bonds) ที่จ่ายส่วนที่ลดลงของเงินต้น ดอกเบี้ย หรือทั้งสองอย่างสำหรับผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับ หากเหตุการณ์ที่ระบุไว้มีผลกระทบในทางลบต่อผู้ออกหุ้นกู้ (เว้นแต่เหตุการณ์ที่ระบุไว้ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มี

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- นัยสำคัญ เช่น เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย หรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ)
- ข26.11 สัญญาแลกเปลี่ยนสัญญาประกันภัย (Insurance swaps) และสัญญาอื่นๆ ที่กำหนดให้จ่ายเงินตามการเปลี่ยนแปลงใน ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ หรือตัวแปรทางกายภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา
- ข27 ตัวอย่างของรายการที่ไม่ใช่สัญญาประกันภัยมีดังนี้
- ข27.1 สัญญาการลงทุนที่มีรูปแบบทางกฎหมายเป็นสัญญาประกันภัย แต่ไม่ได้มีการโอนมีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้แก่ผู้ออกสัญญา เช่น สัญญาประกันชีวิต ซึ่งกิจการไม่ได้มีความเสี่ยงจากการเสียชีวิตหรือการป่วยที่มีนัยสำคัญจะไม่ใช่สัญญาประกันภัย สัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการเงิน หรือเป็นสัญญาบริการ (ดูย่อหน้า ข28) สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจไม่เป็นไปตามคำนิยามของสัญญาประกันภัย อย่างไรก็ตาม ถือว่าสัญญาดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบเขตของร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เนื่องจากเป็นสัญญาที่ออกโดยกิจการที่ออกสัญญาประกันภัย ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.3
- ข27.2 สัญญาที่มีรูปแบบทางกฎหมายเป็นสัญญาประกันภัย แต่ได้ส่งผ่านความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญกลับคืนไปให้ผู้เอาประกันภัย ผ่านทางกลไกที่ไม่สามารถยกเลิกได้และมีผลบังคับทางกฎหมายและทำให้สามารถปรับปรุงจำนวนการจ่ายเงินในอนาคตที่ผู้เอาประกันภัยจ่ายให้แก่ผู้ออกสัญญา ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากความเสียหายที่เอาประกันภัยไว้ เช่น สัญญาประกันภัยต่อทางการเงินบางสัญญา (financial reinsurance contract) หรือสัญญาประกันภัยกลุ่มบางสัญญา (some group contracts) ที่ส่งผ่านความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญกลับคืนให้ผู้เอาประกันภัย โดยทั่วไปสัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการเงิน หรือเป็นสัญญาบริการ (ดูย่อหน้า ข28)
- ข27.3 การรับประกันภัยไว้เอง (self-insurance) (กล่าวคือยังคงเก็บความเสี่ยงที่ได้รับคุ้มครองโดยการประกันภัย) ในกรณีนี้ ถือว่าไม่เกิดสัญญาประกันภัยเพราะไม่มีข้อตกลงกับคู่สัญญาอื่น ดังนั้น หากกิจการออกสัญญาประกันภัยให้กับบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย หรือบริษัทย่อยในลำดับถัดไป ถือว่าไม่มีสัญญาประกันภัยในงบการเงินรวม เนื่องจากไม่มีข้อตกลงกับคู่สัญญาอื่น อย่างไรก็ตาม สำหรับงบการเงินของแต่ละกิจการหรืองบการเงินเฉพาะกิจการของผู้ออกสัญญาหรือผู้ถือสัญญานั้นเป็นสัญญาประกันภัย
- ข27.4 สัญญา (เช่น สัญญาเกี่ยวกับการพนันขั้นต่อ) ที่กำหนดให้จ่ายเงินหากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนเกิดขึ้น แต่ไม่ได้ระบุเป็นเงื่อนไขล่วงหน้าในสัญญาสำหรับการจ่ายเงินว่าเหตุการณ์นั้นต้องกระทบต่อผู้เอาประกันภัยในทางลบ อย่างไรก็ตาม สัญญาดังกล่าวยังเป็นไปตามคำนิยามของสัญญาประกันภัยถ้ามีการกำหนดจำนวนการจ่ายเงินไว้ล่วงหน้าสำหรับความเสียหายจากเหตุการณ์ที่ระบุไว้ เช่น การเสียชีวิต หรืออุบัติเหตุ (ดูย่อหน้า ข12)

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข27.5 อนุพันธ์ที่ทำให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีความเสี่ยงทางการเงิน แต่ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เนื่องจากเป็นอนุพันธ์ที่กำหนดให้คู่สัญญาต้องจ่าย (หรือมีสิทธิได้รับ) เงิน โดยเฉพาะจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย ราคาเครื่องมือทางการเงิน ราคาโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดัชนีของราคาหรืออัตราต่าง ๆ การจัดอันดับเครดิตหรือดัชนีเครดิต หรือตัวแปรอื่น เช่น ตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน โดยที่ตัวแปรนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะกับคู่สัญญา
- ข27.6 การค้าประกันที่เกี่ยวข้องกับเครดิต ที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินแม้ว่าผู้ถือสัญญาไม่ได้เกิดความเสียหายจากการที่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้เมื่อถึงกำหนด สัญญาดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข29)
- ข27.7 สัญญาที่กำหนดให้จ่ายเงินตามภูมิอากาศ ภูมิประเทศ หรือตัวแปรทางกายภาพอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องเป็นการเจาะจงกับคู่สัญญา ซึ่งโดยทั่วไปเรียกว่าตราสารอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ (weather derivatives)
- ข27.8 สัญญาที่จ่ายส่วนที่ลดลงของเงินต้น ดอกเบี้ย หรือทั้งสองอย่าง โดยขึ้นอยู่กับภูมิอากาศ ภูมิประเทศ หรือตัวแปรทางกายภาพอื่น ซึ่งผลกระทบไม่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา ซึ่งโดยทั่วไปเรียกว่าตราสารมหันตภัย (catastrophe bonds)
- ข28 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข27
- ข29 การค้าประกันที่เกี่ยวข้องกับเครดิต และสัญญาประกันภัยสินเชื่อที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข27.6 อาจมีรูปแบบทางกฎหมายที่หลากหลาย เช่น การค้าประกัน เลตเตอร์ออฟเครดิตบางประเภท สัญญารับประกันการผิมนัดชำระหนี้ หรือสัญญาประกันภัย สัญญาเหล่านี้จะเป็นสัญญาประกันภัยหากสัญญากำหนดให้ผู้ออกสัญญาจ่ายจำนวนเงินที่ระบุไว้เพื่อใช้คืนผู้ถือสัญญาสำหรับความสูญเสียที่เกิดขึ้นเพราะลูกหนี้ที่ระบุไว้ไม่สามารถที่จะจ่ายชำระเมื่อถึงกำหนดตามข้อกำหนดเดิม หรือข้อกำหนดที่แก้ไขใหม่ของตราสารหนี้ อย่างไรก็ตาม สัญญาประกันภัยดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เว้นแต่ผู้ออกสัญญาได้ยืนยันโดยชัดเจนไว้ตั้งแต่แรกว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัยและได้ใช้การบัญชีที่ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 7.5)
- ข30 การค้าประกันที่เกี่ยวข้องกับเครดิต และสัญญาประกันภัยสินเชื่อที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินถึงแม้ว่าผู้เอาประกันภัยยังไม่เกิดผลขาดทุนจากการผิมนัดชำระจากลูกหนี้เมื่อถึงกำหนดชำระถือว่าอยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เนื่องจากไม่มีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ สัญญาดังกล่าวรวมถึงสัญญาที่กำหนดให้จ่ายชำระ
- ข30.1 โดยไม่คำนึงว่าคู่สัญญาอีกฝ่าย จะถือตราสารหนี้อ้างอิงหรือไม่ หรือ

- ข30.2 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการจัดอันดับเครดิตหรือดัชนีเครดิต แทนที่จะเป็นการผิวนัดชำระจากลูกหนี้ที่ระบุไว้เมื่อถึงกำหนดชำระ

การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)

องค์ประกอบของการลงทุน (ย่อหน้าที่ 11.2)

- ข31 ย่อหน้าที่ 11.2 กำหนดให้กิจการแยกองค์ประกอบของการลงทุนที่แยกต่างหากจากสัญญาประกันภัยหลัก องค์ประกอบของการลงทุนที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ต้องเข้าเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อดังนี้
- ข31.1 องค์ประกอบของการลงทุน และองค์ประกอบที่เป็นการประกันภัยต้องไม่มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างมาก
- ข31.2 สัญญาที่มีเงื่อนไขเทียบเท่าซึ่งขายหรือสามารถขายแยกกันในตลาดเดียวกันหรือประเทศเดียวกัน โดยกิจการที่ออกสัญญาประกันภัยหรือกิจการอื่นๆ กิจการต้องนำข้อมูลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างสมเหตุสมผลมาใช้ในการพิจารณา กิจการไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในทุกวิถีทางในการค้นหาเพื่อระบุองค์ประกอบของการลงทุนนั้นได้ขายแยกต่างหากหรือไม่
- ข32 องค์ประกอบของการลงทุน และองค์ประกอบที่เป็นสัญญาประกันภัยมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างมากเมื่อ
- ข32.1 กิจการไม่สามารถวัดมูลค่าองค์ประกอบหนึ่งได้โดยไม่คำนึงถึงอีกองค์ประกอบหนึ่ง ดังนั้น หากมูลค่าขององค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามมูลค่าของอีกองค์ประกอบหนึ่ง กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย เพื่อบันทึกการรายการสำหรับองค์ประกอบที่เป็นการลงทุนและการประกันภัยที่รวมกัน หรือ
- ข32.2 ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถได้รับผลประโยชน์จากองค์ประกอบหนึ่งโดยไม่มีอีกองค์ประกอบหนึ่งได้ ดังนั้น หากการขาดอายุหรือครบกำหนดขององค์ประกอบหนึ่งในสัญญาทำให้อีกองค์ประกอบขาดอายุหรือครบกำหนด กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย เพื่อบันทึกการรายการสำหรับองค์ประกอบของการลงทุนและการประกันภัยที่รวมกัน

คำสัญญาในการส่งมอบสินค้าหรือบริการที่แตกต่างหากที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 12)

- ข33 ย่อหน้าที่ 12 กำหนดให้กิจการต้องแยกคำสัญญาในการส่งมอบสินค้าหรือบริการที่แตกต่างหากที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัย สำหรับวัตถุประสงค์ในการแยกสัญญานั้น กิจการต้องไม่พิจารณากิจกรรมที่กิจการต้องดำเนินการเพื่อให้เสร็จสิ้นตามสัญญาเว้นแต่กิจการส่งมอบสินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเมื่อกิจกรรมดังกล่าวเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจำเป็นต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการหลายอย่างเพื่อการจัดทำสัญญา การปฏิบัติงานเหล่านั้นไม่ใช่การส่งมอบบริการให้ผู้เอาประกันภัยเมื่อกิจการทำงานเหล่านั้น
- ข34 สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้กับผู้เอาประกันภัยแตกต่างหากได้ถ้าผู้เอาประกันภัยได้รับประโยชน์จากสินค้าหรือบริการด้วยสินค้าหรือบริการนั้น ๆ หรือได้ประโยชน์โดยใช้ควบคู่ไปกับทรัพยากรอื่นที่มีพร้อมต่อผู้เอาประกันภัยนั้น ทรัพยากรที่มีพร้อมคือสินค้าหรือบริการที่แยกขาย (โดยกิจการหรือกิจการอื่น) หรือทรัพยากรที่ผู้เอาประกันภัยได้รับมาแล้ว (จากกิจการ หรือจากรายการหรือเหตุการณ์อื่น)
- ข35 สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากบริการตามสัญญาประกันภัยที่สัญญาไว้กับผู้เอาประกันภัยแยกต่างหากไม่ได้ ถ้า
- ข35.1 กระแสเงินสดและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือการบริการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างมากกับกระแสเงินสดและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่เป็นการประกันภัยในสัญญา และ
- ข35.2 กิจการให้บริการที่มีนัยสำคัญ โดยรวมสินค้าหรือการบริการเข้ากับองค์ประกอบที่เป็นการประกันภัย

กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 28ก ถึง 28จ)

- ข35ก เพื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ก กิจการต้องใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผลเพื่อปันส่วน
- ข35ก.1 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- ข35ก.1.1 ให้แก่กลุ่มดังกล่าว และ
- ข35ก.1.2 ให้กลุ่มที่จะรวมสัญญาประกันภัยซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการต่ออายุของสัญญาประกันภัยในกลุ่มนั้น

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข35ก.2 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย นอกเหนือจากที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข35ก.1 ให้แก่กลุ่มของสัญญาในพอร์ตโฟลิโอ
- ข35ข ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องปรับจำนวนที่ปันส่วนตามทีระบุในย่อหน้าที่ ข35ก เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในข้อสมมุติที่กำหนดข้อมูลนำเข้าในวิธีการของการปันส่วนที่ใช้ กิจการต้องไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนที่ปันส่วนให้แก่กลุ่มของสัญญาประกันภัยหลังจากสัญญาทั้งหมดได้ใส่เพิ่มเข้าไปในกลุ่มแล้ว (ดูย่อหน้าที่ ข35ค)
- ข35ค กิจการอาจเพิ่มสัญญาประกันภัยในกลุ่มของสัญญาประกันภัยข้ามรอบระยะเวลารายงานมากกว่าหนึ่งรอบ (ดูย่อหน้าที่ 28) ในสถานการณ์เหล่านั้นกิจการต้องตัดรายการส่วนของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่ใส่เพิ่มเข้ามาในกลุ่มในรอบระยะนั้น และยังคงรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยในขอบเขตที่สินทรัพย์นั้นเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะเพิ่มในกลุ่มในรอบระยะเวลารายงานในอนาคต
- ข35ง เพื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28จ
- ข35ง.1 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุนและลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เพื่อที่ว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ไม่เกินกระแสเงินสดสุทธิที่คาดว่าจะได้สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดตามการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32.1
- ข35ง.2 เมื่อกิจการปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยไปยังกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข35ก.1.2 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุน และลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้อง ในขอบเขตที่
- ข35ง.2.1 กิจการคาดว่ากระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยนั้นเกินกว่ากระแสเงินสดรับสุทธิสำหรับการต่ออายุที่คาดว่าจะได้ กำหนดตามการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32.1 และ
- ข35ง.2.2 ส่วนเกินที่กำหนดตามการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข35ง.2.1 ยังไม่เคยรับรู้เป็นผลขาดทุนจากการด้อยค่าตามการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข35ง.1

การวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ 29 ถึง 71)

ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35)

- ข36 ส่วนนี้ได้กำหนด

- ข36.1 การใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดที่มีอยู่อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ดูย่อหน้าที่ ข37 ถึง ข41)
- ข36.2 ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด (ดูย่อหน้าที่ ข42 ถึง ข53)
- ข36.3 การใช้ประมาณการที่เป็นปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ ข54 ถึง ข60) และ
- ข36.4 กระแสเงินสดที่อยู่ในขอบเขตของสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข61 ถึง ข71)

การใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดที่มีอยู่อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ย่อหน้าที่ 33.1)

- ข37 วัตถุประสงค์ของการประมาณการกระแสเงินสดอนาคตคือเพื่อกำหนดมูลค่าคาดว่าจะเกิดขึ้น หรือความน่าจะเป็นถ่วงน้ำหนักของช่วงทั้งหมดของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ โดยการพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่รายงาน โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนที่มีอยู่ ณ วันที่รายงานโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปให้รวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอดีตและสถานะปัจจุบันและการคาดการณ์สถานะอนาคต (ดูย่อหน้าที่ ข41) ข้อมูลที่มีอยู่จากระบบข้อมูลสารสนเทศของกิจการถือว่าเป็นข้อมูลที่มีอยู่โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ข38 จุดเริ่มต้นของประมาณการของกระแสเงินสดคือช่วงของสถานการณ์ที่สะท้อนช่วงทั้งหมดของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ ซึ่งแต่ละสถานการณ์ระบุจำนวนเงิน และจังหวะเวลาของกระแสเงินสดของผลลัพธ์ที่ได้ในสถานการณ์นั้นๆ และประมาณการความเป็นไปได้ของผลลัพธ์นั้น กระแสเงินสดจากแต่ละสถานการณ์คิดลดและถ่วงน้ำหนักด้วยประมาณการความน่าจะเป็นของผลลัพธ์เพื่อนำไปสู่มูลค่าปัจจุบันที่คาดว่าจะได้รับ ด้วยเหตุนี้ วัตถุประสงค์ในที่นี้จึงไม่ได้ต้องการที่จะหาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากที่สุด หรือมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นมากกว่าที่จะไม่เกิดขึ้นสำหรับกระแสเงินสดอนาคต
- ข39 เมื่อพิจารณาช่วงทั้งหมดของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ วัตถุประสงค์คือเพื่อรวมข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดที่มีอยู่อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปมากกว่าเพื่อที่จะระบุทุกสถานการณ์ที่เป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องหาสถานการณ์ที่ชัดเจนถ้าหากผลประมาณการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่าในการพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดที่มีอยู่อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปเมื่อคำนวณหาค่ากลาง ตัวอย่างเช่น ถ้าหากกิจการประมาณว่าการกระจายของค่าความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ค่อนข้างสอดคล้องกับการกระจายของค่าความน่าจะเป็นที่สามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ด้วยค่าพารามิเตอร์จำนวนน้อย ถือว่าเพียงพอที่จะประมาณการโดยใช้พารามิเตอร์จำนวนที่น้อยกว่า ในทำนองเดียวกันในบางกรณีการใช้แบบจำลองอย่างง่ายอาจจะให้คำตอบในช่วงความแม่นยำที่ยอมรับได้โดยไม่จำเป็นต้องจำลองสถานการณ์ที่ละเอียดเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีกระแสเงินสดอาจมาจากปัจจัยอ้างอิงที่ซับซ้อน และอาจ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

ตอบสนองในรูปแบบที่ไม่เป็นสมการเชิงเส้นต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะเศรษฐกิจ สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นได้ถ้า ตัวอย่างเช่น กระแสเงินสดสะท้อนถึงกลุ่มของสิทธิเลือกที่มีความสัมพันธ์กันทั้งโดยนัยและโดยตรง ในกรณีดังกล่าวแบบจำลองเฟ้นสุ่มที่ซับซ้อน (stochastic modelling) อาจจะเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวัดมูลค่า

ข40 สถานการณ์ที่กำหนดขึ้นต้องรวมประมาณการอย่างปราศจากอคติของความเป็นของความเสี่ยงหายจากมหันตภัยภายใต้สัญญาที่มีอยู่ สถานการณ์เหล่านั้นไม่รวมค่าสินไหมทดแทนที่เป็นไปได้ภายใต้สัญญาอนาคตที่เป็นไปได้

ข41 กิจการต้องประมาณการความเป็นและจำนวนเงินของการชำระในอนาคตตามสัญญาที่มีอยู่ตามข้อมูลที่ได้รับ รวมถึง

ข41.1 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่รายงานแล้วโดยผู้เอาประกันภัย

ข41.2 ข้อมูลอื่นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ทราบหรือโดยประมาณของสัญญาประกันภัย

ข41.3 ข้อมูลในอดีตเกี่ยวกับประสบการณ์ของกิจการ ร่วมกับข้อมูลในอดีตจากแหล่งอื่นเมื่อมีความจำเป็น ข้อมูลในอดีตถูกปรับปรุงเพื่อสะท้อนถึงสถานะปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น หาก:

ข41.3.1 คุณลักษณะของประชากรผู้เอาประกันภัยแตกต่างกัน (หรือจะแตกต่างกัน) ตัวอย่างเช่น เนื่องจากการคัดเลือกที่ขัดประโยชน์ (adverse selection) จากประชากรที่เคยใช้เป็นเกณฑ์สำหรับข้อมูลในอดีต

ข41.3.2 มีข้อบ่งชี้ว่าแนวโน้มในอดีตจะไม่เกิดขึ้นต่อไป ซึ่งแนวโน้มใหม่จะเกิดขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจ ประชากรศาสตร์และอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อกระแสเงินสดที่เกิดจากสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ หรือ

ข41.3.3 มีการเปลี่ยนแปลงรายการเกิดขึ้น เช่น ขั้นตอนการรับประกันและขั้นตอนการจัดการสินไหมทดแทนที่อาจมีผลต่อความสัมพันธ์ของข้อมูลในอดีตกับสัญญาประกันภัยนั้น

ข41.4 ข้อมูลปัจจุบันของราคา (ถ้ามี) สำหรับสัญญาประกันภัยต่อและเครื่องมือทางการเงินอื่นๆ (ถ้ามี) ที่คุ้มครองความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน เช่น ตราสารมหันตภัย (catastrophe bonds) และตราสารอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศ (weather derivatives) และราคาตลาดล่าสุดสำหรับการโอนสัญญาประกันภัย ข้อมูลเหล่านี้ต้องถูกปรับปรุงเพื่อสะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยต่อหรือเครื่องมือทางการเงินอื่นเหล่านั้น และกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากกิจการปฏิบัติตามสัญญาให้เสร็จสิ้นต่อผู้เอาประกันภัย

ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด

ข42 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ระบุตัวแปรไว้ 2 ประเภท

- ข42.1 ตัวแปรทางตลาด – ตัวแปรที่สามารถสังเกตได้ หรือได้มาโดยตรงจากตลาด (ตัวอย่างเช่น ราคาของหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในสาธารณะและอัตราดอกเบี้ย) และ
- ข42.2 ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด – ตัวแปรอื่นทั้งหมด (ตัวอย่างเช่น ความถี่ และความรุนแรง ของค่าสินไหมทดแทนประกันภัยและการมรณกรรม)
- ข43 ตัวแปรทางตลาดโดยทั่วไปก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้) และตัวแปรไม่ใช่ทางตลาดโดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ย) อย่างไรก็ตาม อาจไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป ตัวอย่างเช่น อาจมีบางข้อสมมติที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินซึ่งตัวแปรไม่สามารถสังเกตได้ หรือไม่ได้มาโดยตรงจากตลาด (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่ไม่สามารถสังเกตได้หรือไม่ได้มาโดยตรงจากตลาด)

ตัวแปรทางตลาด (ย่อหน้าที่ 33.2)

- ข44 ค่าประมาณตัวแปรทางตลาดต้องสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ ณ วันที่วัดมูลค่า กิจกรรมต้องใช้ข้อมูลที่สังเกตได้ให้มากที่สุด และต้องไม่นำค่าประมาณของกิจการเองไปแทนข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด ยกเว้นที่อธิบายในย่อหน้าที่ 79 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 ถ้าจำเป็นต้องคำนวณตัวแปร (ตัวอย่างเช่น เนื่องจากไม่มีตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้) ตัวแปรต้องสอดคล้องเท่าที่จะเป็นไปได้กับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้
- ข45 ราคาตลาดมาจากการผสมผสานมุมมองของช่วงผลลัพธ์ในอนาคตที่เป็นไปได้และสะท้อนถึงการยอมรับความเสี่ยงของผู้มีส่วนร่วมในตลาด ดังนั้น ราคาตลาดไม่ใช่การพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ณ จุดใดจุดหนึ่ง ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างจากราคาตลาดครั้งก่อน ไม่ได้หมายความว่าราคาตลาดผิด
- ข46 การนำตัวแปรทางตลาดมาใช้ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการใช้หลักการการจำลองสินทรัพย์หรือพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ (replicating portfolio of assets) สินทรัพย์ที่จำลองขึ้นจะมีกระแสเงินสดจับคู่กันได้ดีในทุกสถานการณ์กับกระแสเงินสดตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยทั้งจำนวน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอน ในบางกรณี สินทรัพย์ที่จำลองขึ้นอาจมีอยู่สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สะท้อนทั้งมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์และความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับกระแสเงินสด ถ้าพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ที่จำลองขึ้นมีอยู่สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการสามารถใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์เหล่านั้นในการวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องแทนการประมาณการกระแสเงินสดและอัตราคิดลดแยกจากกันอย่างชัดเจน
- ข47 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องใช้เทคนิคจำลองพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ถ้าสินทรัพย์ที่จำลองขึ้น หรือพอร์ตโฟลิโอมีอยู่สำหรับกระแสเงินสด

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

สดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและกิจการเลือกที่จะใช้เทคนิคที่แตกต่าง กิจการต้องแน่ใจว่าการใช้เทคนิคจำลองพอร์ตโฟลิโอจะไม่ทำให้เกิดการวัดมูลค่าที่แตกต่างกันอย่างเป็นสาระสำคัญสำหรับกระแสเงินสดเหล่านั้น

- ข48 เทคนิคอื่นนอกเหนือจากจำลองพอร์ตโฟลิโอ เช่น เทคนิคแบบจำลองเฟ้นสุ่ม (stochastic modelling) อาจจะน่าเชื่อถือ (robust) หรือง่ายกว่าในการปฏิบัติถ้ามีความเกี่ยวข้องกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญระหว่างกระแสเงินสดซึ่งผันผวนตามผลตอบแทนของสินทรัพย์ กับกระแสเงินสดอื่น กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาเทคนิคที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่สุดในเรื่องของความสอดคล้องกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้ในสถานการณ์นั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคนิคที่ใช้ต้องให้ผลในการวัดมูลค่าของสิทธิเลือกและค่าประกันที่รวมในสัญญาประกันภัยมีความสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ (ถ้ามี) สำหรับสิทธิเลือกและค่าประกันนั้น

ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด

- ข49 ประเมินการตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องสะท้อนหลักฐานที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดที่มีอยู่ โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ทั้งภายนอกและภายใน
- ข50 ข้อมูลที่ไม่ใช่ทางตลาดจากภายนอก (ตัวอย่างเช่น สถิติการมรณกรรมของประเทศ) อาจจะเกี่ยวข้องมากกว่าหรือน้อยกว่าข้อมูลภายใน (ตัวอย่างเช่น สถิติการมรณกรรมที่พัฒนาขึ้นภายใน) ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างๆ ตัวอย่างเช่น กิจการออกสัญญาประกันชีวิตต้องไม่พิจารณาแค่สถิติการมรณกรรมของประเทศเพียงอย่างเดียว แต่ต้องพิจารณาแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ภายในและภายนอกที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ในการพัฒนาประมาณการที่ปราศจากอคติของความน่าจะเป็นสำหรับสถานการณ์การมรณกรรมของสัญญาประกันภัย ในการพัฒนาความน่าจะเป็นเหล่านี้ กิจการต้องให้น้ำหนักมากกว่ากับข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่า ตัวอย่างเช่น
- ข50.1 สถิติการมรณกรรมภายในอาจมีความน่าเชื่อถือมากกว่าสถิติการมรณกรรมของประเทศ ถ้าข้อมูลของประเทศได้มาจากประชากรจำนวนมากแต่ไม่เป็นตัวแทนของประชากรผู้เอาประกันภัย สิ่งนี้อาจเกิดจาก ตัวอย่างเช่น ลักษณะของกลุ่มประชากรผู้เอาประกันภัยอาจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากประชากรของประเทศ ดังนั้นกิจการต้องให้น้ำหนักมากกว่ากับข้อมูลภายในและให้น้ำหนักน้อยกว่ากับข้อมูลสถิติของประเทศ
- ข50.2 ในทางตรงข้าม ถ้าสถิติภายในที่ได้มาจากกลุ่มประชากรจำนวนน้อยที่มีลักษณะที่เชื่อว่าใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของประเทศ และสถิติของประเทศเป็นปัจจุบัน กิจการต้องให้น้ำหนักมากกว่ากับข้อมูลสถิติของประเทศ
- ข51 ประเมินการความน่าจะเป็นของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องไม่ขัดแย้งกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้ ตัวอย่างเช่น ประเมินการความน่าจะเป็นของสถานการณ์อัตราเงินเฟ้ออนาคตต้องสอดคล้องเท่าที่จะเป็นไปได้กับความน่าจะเป็นโดยนัย ด้วยอัตราดอกเบี้ยตลาด

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข52 ในบางกรณี กิจการอาจสรุปว่าตัวแปรทางตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างเป็นอิสระจากตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด ดังนั้น กิจการต้องพิจารณาสถานการณ์ที่สะท้อนช่วงของผลลัพธ์สำหรับตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดกับแต่ละสถานการณ์ที่ใช้มูลค่าของตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้เหมือนกัน
- ข53 ในกรณีอื่น ๆ ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดอาจจะสัมพันธ์กัน ตัวอย่างเช่น อาจมีหลักฐานว่าอัตราการขาดอายุ (ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด) สัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย (ตัวแปรทางตลาด) ในทำนองเดียวกัน อาจมีหลักฐานว่าระดับของค่าสินไหมทดแทนสำหรับการประกันภัยบ้านหรือรถยนต์สัมพันธ์กับวัฏจักรของเศรษฐกิจ และดังนั้นจึงสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและจำนวนค่าใช้จ่าย กิจการต้องมั่นใจว่าความน่าจะเป็นสำหรับสถานการณ์และการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสัมพันธ์กับตัวแปรทางตลาดซึ่งสอดคล้องกับราคาทางตลาดที่สังเกตได้โดยขึ้นอยู่กับตัวแปรทางตลาดเหล่านั้น

การใช้ประมาณการปัจจุบัน (ย่อหน้า 33.3)

- ข54 ในการประมาณการแต่ละสถานการณ์ของกระแสเงินสดและความน่าจะเป็น กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องทบทวนประมาณการที่สร้างขึ้นเมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและปรับปรุงข้อมูลเหล่านั้นซึ่งกิจการต้องพิจารณาว่า:
- ข54.1 การประมาณการที่ปรับปรุงใหม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสภาพการณ์เมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- ข54.2 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ในระหว่างรอบระยะเวลา ตัวอย่างเช่น สมมติว่าประมาณการอยู่ที่สุดขอบเขตของช่วงที่เหมาะสมในตอนต้นรอบระยะเวลา หากสภาพการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนประมาณการไปยังสุดขอบเขตอีกด้านหนึ่งของช่วงที่เหมาะสมในตอนสิ้นรอบระยะเวลา จะไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา หากประมาณการล่าสุดของกิจการแตกต่างจากประมาณการก่อนหน้า แต่สภาพการณ์ไม่มีการเปลี่ยนแปลง กิจการจะต้องประเมินว่าความน่าจะเป็นใหม่ที่กำหนดให้กับแต่ละสถานการณ์สามารถอธิบายได้หรือไม่ ในการปรับปรุงประมาณการความน่าจะเป็นดังกล่าวกิจการต้องพิจารณาทั้งหลักฐานที่สนับสนุนประมาณการก่อนหน้าและหลักฐานใหม่ทั้งหมดที่มีอยู่ โดยให้น้ำหนักมากกว่ากับหลักฐานที่ใหม่กว่ามากกว่า
- ข55 ความน่าจะเป็นในแต่ละสถานการณ์ต้องสะท้อนตามสภาพการณ์ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ดังนั้น ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังหลังรอบระยะเวลารายงานที่ทำให้ความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหมดไป ไม่ได้ให้หลักฐานของสภาพการณ์ที่มีอยู่ ณ วันนั้น ตัวอย่างเช่น มีความเป็นไปได้ร้อยละ 20 ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานว่าพายุใหญ่จะเข้าในช่วงหกเดือนที่เหลือของ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

สัญญาประกันภัย ซึ่งมีพายุเกิดขึ้นหลังจากสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ก่อนที่งบการเงินจะได้รับอนุมัติให้ออก กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาภายใต้สัญญาจะไม่สะท้อนถึงพายุที่เกิดขึ้นนั้น การเข้าใจสถานการณ์หลังจากที่เหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้กระแสเงินสดที่รวมอยู่ในการวัดมูลค่าได้รวมถึงความน่าจะเป็นร้อยละ 20 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (โดยมีการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง)

ข56 ประเมินการปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับไม่จำเป็นต้องเหมือนกันกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ตัวอย่างเช่น สมมติว่าประสบการณ์การมรณกรรม ในรอบระยะเวลารายงานคิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งต่ำกว่าประสบการณ์การมรณกรรมก่อนหน้านี้และการคาดการณ์ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับประสบการณ์การมรณกรรม หลายปัจจัยอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในประสบการณ์ ได้แก่

ข56.1 การเปลี่ยนแปลงล่าสุดในอัตราการมรณกรรม;

ข56.2 การเปลี่ยนแปลงลักษณะของกลุ่มประชากรผู้เอาประกันภัย (ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงในการรับประกันภัย หรือการจัดจำหน่าย หรือการขาดอายุโดยผู้เอาประกันภัยที่สุขภาพดีกว่าปกติ (unusually good health))

ข56.3 ความผันผวนแบบสุ่ม (random fluctuation) หรือ

ข56.4 สาเหตุที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำที่สามารถระบุได้

ข57 กิจการต้องตรวจสอบสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และพัฒนาประมาณการกระแสเงินสดและความน่าจะเป็นขึ้นใหม่โดยพิจารณาจากประสบการณ์ล่าสุด ประสบการณ์ก่อนหน้านี้ และข้อมูลอื่น ๆ ผลลัพธ์สำหรับตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข56 โดยทั่วไปคือการคาดการณ์มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์การมรณกรรมเปลี่ยนแปลงแต่ไม่ถึงร้อยละ 20 ในตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข56 ถ้าอัตราการมรณกรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าประมาณการก่อนหน้านี้ด้วยเหตุผลที่คาดว่าจะดำเนินต่อไป ประมาณการความน่าจะเป็นสำหรับสถานการณ์ที่มีอัตราการมรณกรรมสูงจะเพิ่มขึ้น

ข58 ประมาณการของตัวแปรที่ไม่ใช่ข้อมูลตลาดจะรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจุบันของเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยและข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น อัตราการมรณกรรมลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานในหลายประเทศ การกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วน สัญญาจะสะท้อนถึงความน่าจะเป็นของแต่ละสถานการณ์แนวโน้มที่เป็นไปได้ โดยคำนึงถึงข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ที่มีอยู่โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป

ข59 ในทำนองเดียวกัน หากกระแสเงินสดที่จัดสรรให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีความอ่อนไหวต่อเงินเพื่อ การกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาต้องสะท้อนถึงประมาณการปัจจุบันของอัตราเงินเฟ้อในอนาคตที่เป็นไปได้ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย การวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาต้องสะท้อนความเป็นไปได้ของแต่ละสถานการณ์เงินเฟ้อในลักษณะที่สอดคล้องกับความน่าจะเป็นที่เกิดขึ้นจากอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดที่ใช้ในการประมาณอัตราคิดลด (ดูย่อหน้าที่ ข51)

- ข60 เมื่อประมาณการกระแสเงินสด กิจกรรมต้องคำนึงถึงการคาดการณ์ในปัจจุบันของเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดเหล่านั้น กิจกรรมต้องพัฒนาสถานการณ์กระแสเงินสดที่สะท้อนถึงเหตุการณ์ในอนาคตเหล่านั้น รวมทั้งประมาณการอย่างปราศจากอคติถึงความเป็นไปได้ของแต่ละสถานการณ์ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมต้องไม่คำนึงถึงการคาดการณ์ในปัจจุบันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในอนาคตที่อาจเปลี่ยนแปลงหรือปลดภาระผูกพันในปัจจุบันหรือสร้างภาระผูกพันใหม่ภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่จนกว่าการเปลี่ยนแปลงกฎหมายจะมีผลบังคับใช้

กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญา (ย่อหน้าที่ 34)

- ข61 ประมาณการกระแสเงินสดในสถานการณ์หนึ่งต้องรวมถึงกระแสเงินสดทั้งหมดภายในขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่และไม่มีกระแสเงินสดอื่น กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 2 ในการกำหนดขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่
- ข62 สัญญาประกันภัยหลายฉบับมีลักษณะทำให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเปลี่ยนแปลงจำนวนเงิน เวลา ลักษณะ หรือความไม่แน่นอนของจำนวนเงินที่จะได้รับ ลักษณะดังกล่าวรวมถึงการเลือกต่ออายุ การเลือกเวนคืน การเลือกแปลงสภาพ และการเลือกที่จะหยุดชำระเบี้ยประกันภัยในขณะที่ยังคงได้รับผลประโยชน์ตามสัญญา การวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยต้องสะท้อนมูลค่าที่คาดไว้ประมาณการในปัจจุบันของกิจการว่าผู้เอาประกันภัยในกลุ่มสัญญาประกันภัยจะเลือกใช้ตัวเลือกใช้สิทธิอย่างไร และการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินต้องสะท้อนถึงประมาณการปัจจุบันของกิจการว่าเหตุการณ์ที่แท้จริงของผู้เอาประกันภัยอาจแตกต่างไปจากเหตุการณ์ที่คาดการณ์ไว้ ข้อกำหนดนี้นำมาปฏิบัติเพื่อกำหนดมูลค่าที่คาดไว้โดยไม่คำนึงถึงจำนวนของสัญญาในกลุ่มสัญญาประกันภัย ตัวอย่างเช่น แม้ว่ากลุ่มสัญญาประกันภัยจะมีสัญญาฉบับเดียวก็ตาม ดังนั้นการวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยต้องไม่ถือว่ามีความเป็นไปได้ร้อยละ 100 ที่ผู้เอาประกันภัยจะ
- ข62.1 เวนคืนสัญญาประกันภัย ถ้ามีความเป็นไปได้ที่ผู้เอาประกันภัยบางส่วนจะไม่เวนคืน หรือ
- ข62.2 คงไว้ซึ่งสัญญาประกันภัย ถ้ามีความเป็นไปได้ที่ผู้เอาประกันภัยบางส่วนจะไม่คงไว้ซึ่งสัญญา
- ข63 ในกรณีที่สัญญากำหนดให้ผู้ออกสัญญาประกันภัยต้องต่ออายุตามสัญญาหรือคงไว้ซึ่งสัญญา กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34 เพื่อประเมินว่าเบี้ยประกันภัยและกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดจากการต่ออายุสัญญานั้นอยู่ภายในขอบเขตของสัญญาเดิมหรือไม่
- ข64 ย่อหน้าที่ 34 กล่าวถึงความสามารถในทางปฏิบัติของกิจการในการกำหนดราคา ณ วันที่ในอนาคต (วันที่ต่ออายุสัญญา) ซึ่งสะท้อนถึงความเสี่ยงในสัญญาอย่างครบถ้วนนับจากวันดังกล่าว กิจกรรมมีความสามารถในทางปฏิบัติ ถ้าไม่มีข้อจำกัดที่ทำให้กิจการไม่สามารถกำหนดราคาเดียวกันกับสัญญาฉบับใหม่ที่มีลักษณะเดียวกับสัญญาที่มีอยู่ที่ย่ออายุในวันดังกล่าวหรือหากสามารถแก้ไข

ผลประโยชน์ให้สอดคล้องกับราคาที่จะเรียกเก็บ ในทำนองเดียวกัน กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติในการกำหนดราคาเมื่อกิจการสามารถปรับราคาสัญญาที่มีอยู่เพื่อให้ราคาสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงโดยรวมในพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย แม้ว่าราคาที่กำหนดไว้สำหรับผู้เอาประกันภัยแต่ละรายไม่ได้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงสำหรับผู้เอาประกันภัยรายนั้น ๆ ในการประเมินว่ากิจการมีความสามารถในการปฏิบัติในการกำหนดราคาเพื่อให้สะท้อนถึงความเสี่ยงในสัญญาหรือพอร์ตโฟลิโออย่างครบถ้วนหรือไม่ กิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมดที่อาจคำนึงถึงเมื่อมีการพิจารณารับประกันภัยสัญญาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในวันที่ต่ออายุสำหรับบริการที่เหลืออยู่ ในการคำนวณหาประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องประเมินขอบเขตของสัญญาประกันภัยใหม่เพื่อรวมผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่มีต่อสิทธิและภาระผูกพันที่สำคัญของกิจการ

ข65 กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัยคือกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้เสร็จสิ้นตามสัญญา รวมถึงกระแสเงินสดที่กิจการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดจำนวนเงินหรือระยะเวลา กระแสเงินสดภายในขอบเขตรวมถึง

ข65.1 เบี้ยประกันภัย (รวมถึงการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยและเบี้ยประกันภัยผ่อนชำระ) จากผู้เอาประกันภัยและกระแสเงินสดเพิ่มเติมซึ่งเป็นผลมาจากเบี้ยประกันภัยนั้น

ข65.2 การจ่ายเงินให้ (หรือในนามของ) ผู้เอาประกันภัย รวมถึงค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรายงานแล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย (เช่น ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรายงานแล้ว) ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รายงาน และค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดในอนาคตที่กิจการมีภาระผูกพันที่มีนัยสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 34)

ข65.3 การจ่ายเงินให้ (หรือในนามของ) ผู้เอาประกันภัยที่ผันแปรตามผลตอบแทนของรายการอ้างอิง

ข65.4 การจ่ายเงินให้ (หรือในนามของ) ผู้เอาประกันภัยที่เป็นผลมาจากตราสารอนุพันธ์ ตัวอย่างเช่น สิทธิและการค้ำประกันที่แฝงอยู่ในสัญญา ในกรณีที่สิทธิและการค้ำประกันนั้นไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 11.1)

ข65.5 การปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอที่สัญญานั้นอยู่

ข65.6 ค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน (เช่น ค่าใช้จ่ายที่กิจการจะต้องใช้ในการตรวจสอบ การดำเนินการ และตกลงค่าสินไหมทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ รวมถึงค่าธรรมเนียมทางกฎหมายและค่าธรรมเนียมการสำรวจภัย และค่าใช้จ่ายภายในสำหรับการตรวจสอบและการดำเนินการจ่ายค่าสินไหมทดแทน)

ข65.7 ต้นทุนที่กิจการจะเกิดขึ้นในการให้ผลประโยชน์ตามสัญญาเป็นสิ่งของ (contractual benefits paid in kind)

ข65.8 ค่าใช้จ่ายในการบริหารและดูแลกรมธรรม์ เช่น ค่าใช้จ่ายในการเรียกเก็บเบี้ยประกันภัย และการจัดการเปลี่ยนแปลงกรมธรรม์ (เช่น การแปลงสภาพและการคืนสู่สถานะของ

- กรรมธรรม) ค่าใช้จ่ายดังกล่าวรวมถึงค่าบำเหน็จที่คาดว่าจะจ่ายให้กับตัวกลางหากผู้เอาประกันภัยยังคงจ่ายเบี้ยประกันภัยภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย
- ข65.9 ภาษีตามธุรกรรม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ) และเงินที่นำส่งรัฐ (เช่น เงินนำส่งรัฐสำหรับการคุ้มครองประกันอัคคีภัย (Fire Service Levies) และ เงินเรียกเก็บเข้ากองทุนประกันภัย (guarantee fund assessments)) ที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ หรือ ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยบนหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมและสม่าเสมอ
- ข65.10 การชำระเงินโดยบริษัทประกันภัยในฐานะของผู้ดูแลผลประโยชน์สำหรับภาระภาษีที่เกิดขึ้นโดยผู้เอาประกันภัยและจำนวนเงินที่ได้รับที่เกี่ยวข้อง
- ข65.11 กระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นจากการรับคืน (เช่น ค่าชากและการรับช่วงสิทธิ) จากค่าสินไหมทดแทนในอนาคตตามสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ และกระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นจากการรับคืนจากค่าสินไหมทดแทนในอดีต ในกรณีที่ไม่ว่ายจะรับรู้เป็นสินทรัพย์แยกต่างหาก
- ข65.11ก ต้นทุนของกิจการที่จะเกิดขึ้น
- ข65.11ก.1 การดำเนินกิจกรรมการลงทุน ในขอบเขตที่กิจการดำเนินกิจกรรมนั้นเพื่อเพิ่มผลประโยชน์จากการคุ้มครองประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัย กิจกรรมการลงทุนช่วยเพิ่มผลประโยชน์จากการคุ้มครองประกันภัย หากกิจการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นโดยคาดว่าจะสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนซึ่งผู้เอาประกันภัยจะได้รับประโยชน์หากเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น
- ข65.11ก.2 การให้บริการผลตอบแทนจากการลงทุนให้แก่ผู้เอาประกันภัยของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ข 119ข)
- ข65.11ก.3 การให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนแก่ผู้เอาประกันภัยของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข65.12 การปันส่วนค่าใช้จ่ายคงที่และผันแปร (เช่น ค่าใช้จ่ายด้านบัญชี ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสนับสนุน ค่าเสื่อมราคาอาคาร ค่าเช่า และ ค่าบำรุงรักษาและสาธารณูปโภค) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อทำให้เสร็จสิ้นตามสัญญาประกันภัย ค่าใช้จ่ายดังกล่าวปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีการอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล และนำไปใช้อย่างสม่าเสมอกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
- ข65.13 ค่าใช้จ่ายอื่นที่เรียกเก็บเป็นการเฉพาะจากผู้เอาประกันภัยตามเงื่อนไขของสัญญา
- ข66 กระแสเงินสดดังต่อไปนี้ไม่ต้องรวมในการประมาณกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นเนื่องจากกิจการต้องปฏิบัติตามสัญญาประกันภัยที่มีอยู่

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข66.1 ผลตอบแทนการลงทุน เงินลงทุนรับรู้ วัตถุประสงค์และแสดงรายการแยกต่างหาก
- ข66.2 กระแสเงินสด (การชำระเงินหรือการรับเงิน) ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้รับรู้ วัตถุประสงค์และแสดงรายการแยกต่างหาก
- ข66.3 กระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยในอนาคต กล่าวคือกระแสเงินสดที่อยู่นอกขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 34 ถึง 35)
- ข66.4 กระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่มีสัญญานั้นอยู่ เช่น ค่าพัฒนาผลิตภัณฑ์บางส่วนและค่าฝึกอบรมบางส่วน ต้นทุนดังกล่าวรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเกิดขึ้น
- ข66.5 กระแสเงินสดที่เกิดจากการใช้แรงงานที่เสียไปหรือทรัพยากรอื่น ๆ เกินกว่าปกติที่ใช้เพื่อปฏิบัติตามสัญญา ต้นทุนดังกล่าวรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเกิดขึ้น
- ข66.6 การจ่ายและรับภาษีเงินได้ที่บริษัทผู้ประกันภัยมิได้จ่ายหรือรับในฐานะของผู้ดูแลผลประโยชน์ หรือที่มิได้เรียกเก็บเฉพาะกับผู้เอาประกันภัยภายใต้เงื่อนไขของสัญญา
- ข66.7 กระแสเงินสดระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของกิจการที่รายงาน เช่น กองทุนของผู้เอาประกันภัยและกองทุนของผู้ถือหุ้น หากกระแสเงินสดเหล่านั้นไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัย
- ข66.8 กระแสเงินสดที่เกิดจากองค์ประกอบที่แยกต่างหากออกจากสัญญาประกันภัยและนำมาตราฐานอื่นมาถือปฏิบัติ (ดูย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)
- ข66ก ก่อนการรับรู้ของกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการอาจจำเป็นต้องรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย อันเกิดขึ้นเนื่องจากการเกิดขึ้นของกระแสเงินสด หรือเนื่องจากข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กระแสเงินสดจะเกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัย ถ้าหากกระแสเงินสดนั้นควรที่จะต้องได้รวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติตามสัญญา ณ วันที่รับรู้เริ่มแรกของกลุ่มหากได้มีการจ่ายหรือได้รับหลังจากวันดังกล่าว การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38.3.2 กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าว เพื่อให้อยู่ในขอบเขตว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจะไม่รับรู้แยกต่างหากจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยหากว่ากระแสเงินสดหรือการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกิดขึ้น ณ วันที่รับรู้เริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- สัญญาที่กระแสเงินสดที่มีผลกระทบหรือได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดต่อผู้เอาประกันภัยของสัญญาอื่น
- ข67 สัญญาประกันภัยบางฉบับมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดต่อผู้เอาประกันภัยของสัญญาอื่น โดยกำหนดให้

- ข67.1 เอาประกันภัยแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงกลุ่มเดียวกันที่ระบุไว้กับผู้เอาประกันภัยของสัญญาอื่น และ
- ข67.2 อย่างใดอย่างหนึ่งระหว่าง
- ข67.2.1 ผู้เอาประกันภัยรับภาระการลดลงของส่วนแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงเนื่องจากการจ่ายเงินให้กับผู้เอาประกันภัยของสัญญาอื่น ที่มีส่วนแบ่งในกลุ่มนั้น รวมทั้งการจ่ายเงินที่เกิดขึ้นภายใต้การค้ำประกันที่ให้แก่ผู้เอาประกันภัยของสัญญาอื่น หรือ
- ข67.2.2 ผู้เอาประกันภัยของสัญญาอื่นรับภาระการลดลงของส่วนแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง เนื่องจากการจ่ายเงินให้กับผู้เอาประกันภัย รวมทั้งการจ่ายเงินที่เกิดขึ้นภายใต้การค้ำประกันที่ให้แก่ผู้เอาประกันภัย
- ข68 บางครั้ง สัญญาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดต่อผู้เอาประกันภัยของสัญญาในกลุ่มอื่น กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของแต่ละกลุ่มสะท้อนถึงขอบเขตของสัญญาในกลุ่มทำให้กิจการได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ไม่ว่าต่อผู้เอาประกันภัยในกลุ่มนั้นหรือผู้เอาประกันภัยในอีกกลุ่ม ดังนั้นกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาสำหรับกลุ่ม
- ข68.1 รวมการจ่ายเงินที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขของสัญญาที่มีอยู่ต่อผู้เอาประกันภัยของสัญญาในกลุ่มอื่นโดยไม่คำนึงว่าการจ่ายเงินเหล่านี้คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้เอาประกันภัยในปัจจุบันหรือผู้เอาประกันภัยในอนาคต และ
- ข68.2 ไม่รวมการจ่ายเงินให้กับผู้เอาประกันภัยที่อยู่ในกลุ่มตามย่อหน้าที่ ข68.1 ได้รวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของกลุ่มอื่นแล้ว
- ข69 ตัวอย่างเช่น การจ่ายเงินให้กับผู้เอาประกันภัยในกลุ่มหนึ่งจากส่วนแบ่งในผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงลดลงจาก 350 บาทเป็น 250 บาทเพราะการจ่ายจำนวนเงินที่ค้ำประกันให้กับผู้เอาประกันภัยในอีกกลุ่ม กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของกลุ่มแรกจะรวมถึงการจ่ายเงิน 100 บาท (กล่าวคือ 350 บาท) และกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของกลุ่มที่สองจะไม่รวม 100 บาทของจำนวนเงินที่ค้ำประกัน
- ข70 แนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกันสามารถใช้เพื่อกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาของกลุ่มสัญญาที่มีผลต่อหรือได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดต่อผู้เอาประกันภัยของสัญญาในกลุ่มอื่น ในบางกรณีกิจการอาจสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงในรายการอ้างอิงและเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดเฉพาะในระดับของการจัดกลุ่มที่สูงกว่าในระดับของกลุ่ม ในกรณีเช่นนี้กิจการต้องปันส่วนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในรายการอ้างอิงไปยังแต่ละกลุ่มอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- ข71 หลังจากที่ได้ให้บริการตามสัญญาประกันภัยทั้งหมดแก่สัญญาในกลุ่ม กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาอาจยังรวมการชำระเงินที่คาดว่าจะต้องจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยปัจจุบันในกลุ่มอื่นหรือผู้เอาประกันภัยในอนาคต กิจการไม่ต้องปันส่วนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วน

ตามสัญญาดังกล่าวให้แก่กลุ่มเฉพาะอีกต่อไป แต่สามารถรับรู้และวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งเกิดจากทุกกลุ่ม

อัตราคิดลด (ย่อหน้าที่ 36)

ข72 กิจการต้องใช้อัตราคิดลดดังต่อไปนี้ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

ข72.1 เพื่อวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาให้ใช้อัตราคิดลดปัจจุบันถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36

ข72.2 เพื่อกำหนดดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงให้ใช้อัตราคิดลดที่ได้กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง

ข72.3 เพื่อวัดมูลค่าการเปลี่ยนแปลงในกำไรจากการให้บริการตามสัญญาซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข96.1 ถึง ข96.2 และ ข96.4 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงให้ใช้อัตราคิดลดซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 ที่กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ข72.4 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่นำวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยมาถือปฏิบัติที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญ เพื่อปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 56 ให้ใช้อัตราคิดลดซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 ที่กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ข72.5 หากกิจการเลือกที่จะแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 88) เพื่อกำหนดจำนวนเงินของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยในกำไรหรือขาดทุน

ข72.5.1 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงินไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข131 ให้ใช้อัตราคิดลดที่ได้กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง

ข72.5.2 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงินมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข132.1.1 ให้ใช้อัตราคิด

ลดที่ปันส่วนด้วยอัตราคงที่ของยอดคงเหลือของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่คาดการณ์ที่ปรับปรุงใหม่ตลอดระยะเวลาคงเหลือของกลุ่มของสัญญา และ

ข72.5.3 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่นำวิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.2 และย่อหน้าที่ ข133 ให้ใช้อัตราคิดลดที่กำหนด ณ วันที่เกิดสินไหมทดแทนซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดตามสัญญา

ข73 เพื่อกำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5 กิจการอาจใช้อัตราคิดลดเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตลอดช่วงระยะเวลาที่ได้ออกสัญญาในกลุ่มซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 22 ซึ่งไม่เกินกว่าหนึ่งปี

ข74 ค่าประมาณของอัตราคิดลดต้องสอดคล้องกับค่าประมาณอื่นที่ใช้ในการวัดมูลค่าของสัญญาประกันภัย เพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำหรือการละเว้น ตัวอย่างเช่น

ข74.1 กระแสเงินสดที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงต้องคิดลดด้วยอัตราที่ไม่สะท้อนความผันผวนดังกล่าว

ข74.2 กระแสเงินสดที่ผันผวนตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงทางการเงินต้อง

ข74.2.1 คิดลดโดยใช้อัตราที่สะท้อนความผันผวนนั้น หรือ

ข74.2.2 ปรับปรุงผลกระทบของความผันผวนและคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนการปรับปรุงดังกล่าว

ข74.3 กระแสเงินสดตามสัญญา (กล่าวคือ กระแสเงินสดที่รวมผลกระทบของสภาวะเงินเฟ้อ) ต้องคิดลดด้วยอัตราที่รวมผลกระทบของสภาวะเงินเฟ้อ

ข74.4 กระแสเงินสดที่แท้จริง (กล่าวคือ กระแสเงินสดที่ไม่รวมผลกระทบของสภาวะเงินเฟ้อ) ต้องคิดลดด้วยอัตราที่ไม่รวมผลกระทบของสภาวะเงินเฟ้อ

ข75 ย่อหน้าที่ ข74.2 กำหนดให้กระแสเงินสดที่ผันผวนตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนความผันผวนนั้น หรือปรับปรุงด้วยผลกระทบของความผันผวนนั้นและคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนการปรับปรุงดังกล่าว ความผันแปรเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยไม่คำนึงถึงว่าเกิดเพราะเงื่อนไขตามสัญญา หรือเพราะกิจการได้ใช้ดุลยพินิจ และไม่คำนึงถึงว่ากิจการได้ถือรายการอ้างอิงดังกล่าวหรือไม่

ข76 กระแสเงินสดที่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงที่มีผลตอบแทนผันแปร แต่มีส่วนที่ค่าประกันผลตอบแทนขั้นต่ำ กระแสเงินสดดังกล่าวไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงทั้งหมดแม้ว่าในกรณีที่จำนวนที่ค่าประกันดังกล่าวน้อยกว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้จากรายการอ้างอิง ดังนั้น กิจการต้องปรับปรุงอัตราคิดลดให้สะท้อนถึงความผันผวนของผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงสำหรับผลกระทบของส่วนที่ค่าประกัน แม้ว่าในกรณีที่จำนวนที่ค่าประกันดังกล่าวน้อยกว่าผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้จากรายการอ้างอิง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข77 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องแยกประมาณการกระแสเงินสดเป็นกระแสเงินสดที่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง และที่ไม่ผันแปร หากกิจการไม่แยกประมาณการกระแสเงินสดในลักษณะนี้ กิจการต้องใช้อัตราคิดลดที่เหมาะสมสำหรับประมาณการกระแสเงินสดทั้งหมด ตัวอย่างเช่น การนำเทคนิคแบบจำลองเฟ้นสุ่มที่ซับซ้อน (Stochastic modelling techniques) หรือเทคนิคการวัดมูลค่าที่ปราศจากความเสี่ยง (Risk-neutral measurement techniques) มาปฏิบัติ
- ข78 อัตราคิดลดต้องรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องเท่านั้น กล่าวคือตัวแปรที่เกิดจากมูลค่าเงินตามเวลา ลักษณะของกระแสเงินสด และลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย อัตราคิดลดดังกล่าวอาจจะไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงในตลาด ดังนั้น เมื่ออัตราตลาดที่สังเกตได้สำหรับตราสารที่มีลักษณะเหมือนกันไม่สามารถหาได้ หรืออัตราตลาดที่สังเกตได้ของตราสารที่คล้ายคลึงกันที่สามารถหาได้แต่ไม่ได้ระบุแยกตัวแปรซึ่งจำแนกความแตกต่างของตราสารดังกล่าวจากสัญญาประกันภัย ให้กิจการต้องประมาณการอัตราคิดลดที่เหมาะสม ทั้งนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัยไม่ได้กำหนดเทคนิคการประมาณการเฉพาะเจาะจงในการกำหนดอัตราคิดลด ในการนำเทคนิคการประมาณการมาถือปฏิบัติ กิจการต้องปฏิบัติตามนี้
- ข78.1 ใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ให้มากที่สุด (ดูย่อหน้าที่ ข44) และสะท้อนข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนทั้งหมดของตัวแปรที่มีใช้ตัวแปรตลาดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปทั้งภายนอกและภายใน (ดูย่อหน้าที่ ข49) โดยเฉพาะอัตราคิดลดที่ใช้ต้องไม่ขัดต่อข้อมูลตลาดที่เกี่ยวข้องและสามารถหาได้ และตัวแปรที่มีใช้ตัวแปรตลาดที่ใช้ต้องไม่ขัดต่อตัวแปรตลาดที่สามารถสังเกตได้
- ข78.2 สะท้อนถึงสภาพปัจจุบันของตลาดจากมุมมองของผู้ร่วมตลาด
- ข78.3 ใช้ดุลยพินิจเพื่อประเมินระดับความคล้ายคลึงระหว่างลักษณะของสัญญาประกันภัยที่ถูกวัดมูลค่าและลักษณะของตราสารซึ่งสามารถหาราคาตลาดที่สังเกตได้ และปรับปรุงราคาเหล่านั้นให้สะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างลักษณะดังกล่าว
- ข79 สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง อัตราคิดลดต้องสะท้อนถึงเส้นอัตราผลตอบแทนในสกุลเงินที่เหมาะสมสำหรับตราสารที่ทำให้ผู้ถือไม่มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตหรือน้อยมาก โดยปรับปรุงให้สะท้อนถึงลักษณะสภาพคล่องของกลุ่มของสัญญาประกันภัย การปรับปรุงนั้นต้องสะท้อนความแตกต่างระหว่างลักษณะสภาพคล่องของกลุ่มสัญญาประกันภัยและลักษณะสภาพคล่องของสินทรัพย์ที่ใช้ในการกำหนดเส้นอัตราผลตอบแทน เส้นอัตราผลตอบแทนสะท้อนถึงสินทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่องที่โดยปกติผู้ถือสามารถขายได้ทันทีตลอดเวลาโดยไม่ก่อให้เกิดต้นทุนที่มีนัยสำคัญ ในทางตรงกันข้ามภายใต้สัญญาประกันภัยบางสัญญากิจการไม่สามารถถูกบังคับให้จ่ายชำระเงินก่อนเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย หรือวันที่ระบุในสัญญา
- ข80 เพราะฉะนั้น สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง กิจการอาจกำหนดอัตราคิดลดโดยการปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- และมีสภาพคล่องเพื่อสะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างลักษณะสภาพคล่องของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้อ้างอิงอัตราที่สังเกตได้ในตลาดและลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย (วิธีการล่างขึ้นบน หรือ วิธี Bottom-up approach)
- ข81 อีกทางหนึ่ง กิจการอาจกำหนดอัตราคิดลดที่เหมาะสมสำหรับสัญญาประกันภัยตามเส้นอัตราผลตอบแทนที่สะท้อนถึงอัตราตลาดปัจจุบันของผลตอบแทนในการวัดมูลค่ายุติธรรมของพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์อ้างอิง (วิธีการบนลงล่าง หรือ วิธี Top-down approach) กิจการต้องปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนโดยจัดตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยออก แต่ไม่ต้องปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนสำหรับความแตกต่างในลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัยและพอร์ตโฟลิโออ้างอิง
- ข82 ในการประมาณการเส้นอัตราผลตอบแทนตามที่ได้อธิบายในย่อหน้าที่ ข81
- ข82.1 หากมีราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้ในตลาดซื้อขายคล่องสำหรับสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง กิจการต้องใช้ราคาเหล่านั้น (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 69 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)
- ข82.2 หากตลาดไม่มีสภาพคล่อง กิจการต้องปรับปรุงราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้ของสินทรัพย์ที่คล้ายกันเพื่อทำให้สามารถเปรียบเทียบกันได้กับราคาตลาดของสินทรัพย์ที่ถูกวัดมูลค่า (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 83 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)
- ข82.3 หากไม่มีตลาดของสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง กิจการต้องนำเทคนิคการประมาณการมาถือปฏิบัติ สำหรับสินทรัพย์ดังกล่าว (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 89 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม) กิจการต้อง
- ข82.3.1 พัฒนาข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้น ข้อมูลดังกล่าวอาจรวมถึงข้อมูลของกิจการเองและในบริบทของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจการอาจให้น้ำหนักกับค่าประมาณระยะยาวมากกว่าความผันผวนระยะสั้น และ
- ข82.3.2 ปรับปรุงข้อมูลเหล่านั้นให้สะท้อนถึงข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับข้อสมมติของผู้ร่วมตลาดซึ่งมีอยู่อย่างสมเหตุสมผล
- ข83 ในการปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทน กิจการต้องปรับปรุงอัตราตลาดที่สังเกตได้ในรายการที่เกิดขึ้นล่าสุดของตราสารที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับการเคลื่อนไหวในตัวแปรตลาดตั้งแต่วันที่เกิดรายการ และต้องปรับปรุงอัตราตลาดที่สังเกตได้ให้สะท้อนถึงระดับของความไม่คล้ายคลึงระหว่างตราสารที่วัดมูลค่าและตราสารที่ราคาซื้อขายสามารถสังเกตได้ สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง การปรับปรุงดังกล่าวรวมถึง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข83.1 การปรับปรุงสำหรับความแตกต่างระหว่างจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโอ และจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัย และ
- ข83.2 ไม่รวมค่าชดเชยของตลาดสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิงเท่านั้น
- ข84 ตามหลักการแล้ว กระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง ควรจะมีเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงที่ไม่มีสภาพคล่องเพียงเส้นเดียวที่ขจัดความไม่แน่นอนทั้งหมดเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ วิธีบนลงล่าง (Top-down approach) และ วิธีล่างขึ้นบน (Bottom-up approach) อาจได้ผลลัพธ์ของเส้นอัตราผลตอบแทนที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะเป็นสกุลเงินเดียวกัน ทั้งนี้เพราะข้อจำกัดที่แฝงอยู่ในการประมาณการปรับปรุงภายใต้แต่ละวิธี และความเป็นไปได้ที่ขาดการปรับปรุงสำหรับลักษณะสภาพคล่องที่แตกต่างกันในวิธีบนลงล่าง (Top-down approach) กิจกรรมไม่ต้องกระทบอัตราคิดลดที่กำหนดภายใต้วิธีที่กิจกรรมเลือกกับอัตราคิดลดที่อาจกำหนดภายใต้วิธีหนึ่ง
- ข85 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ไม่ได้กำหนดข้อห้ามสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์อ้างอิงที่นำมาถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข81 อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงที่น้อยกว่าอาจจำเป็นเพื่อขจัดตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยหากพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์อ้างอิงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น หากกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง อาจต้องมีการปรับปรุงที่น้อยกว่าหากกิจการใช้ตราสารหนี้เป็นจุดเริ่มต้นแทนที่จะเป็นตราสารทุน สำหรับตราสารหนี้ วัตถุประสงค์คือเพื่อขจัดผลกระทบของความเสียงด้านเครดิตและตัวแปรอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยออกจากเส้นอัตราผลตอบแทนรวมของพันธบัตร วิธีการหนึ่งในการประมาณการผลกระทบของความเสียงด้านเครดิตคือการใช้ราคาตลาดของตราสารอนุพันธ์ด้านเครดิตเป็นจุดอ้างอิง

การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 37)

- ข86 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดจากสัญญาประกันภัยซึ่งนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงทางการเงินได้รวมอยู่ในการประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตหรืออัตราคิดลดที่ใช้ในการปรับปรุงกระแสเงินสด ความเสี่ยงที่ครอบคลุมโดยการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินคือ ความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินอื่น เช่น ความเสี่ยงจากการขาดอายุ และความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย (ดูย่อหน้าที่ ข14)
- ข87 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสำหรับสัญญาประกันภัยวัดด้วยค่าตอบแทนที่กิจการอาจต้องการ เพื่อให้กิจการไม่มีความแตกต่างระหว่าง

- ข87.1 การทำให้เสร็จสิ้นตามภาระหนี้สินที่มีช่วงผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ที่เกิดจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน และ
- ข87.2 การทำให้เสร็จสิ้นตามภาระหนี้สินที่จะก่อให้เกิดกระแสเงินสดคงที่ ที่มีมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้เหมือนกับสัญญาประกันภัย
- ตัวอย่างเช่น การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินวัดด้วยผลตอบแทนที่กิจการต้องการเพื่อทำให้ไม่เกิดความแตกต่างระหว่างการทำให้เสร็จสิ้นตามภาระหนี้สิน (เพราะว่าความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน) ที่มีความน่าจะเป็นร้อยละ 50 ที่จะเป็นจำนวนเงิน 90 บาทและความน่าจะเป็นร้อยละ 50 ที่จะเป็นจำนวนเงิน 110 บาท และการทำให้เสร็จสิ้นตามภาระหนี้สินคงที่ ซึ่งมีจำนวนเงิน 100 บาท จากผลลัพธ์ การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินแสดงข้อมูลแก่ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับจำนวนเงินที่รับผิดชอบโดยกิจการสำหรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด
- ข88 เพราะการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสะท้อนถึงค่าตอบแทนที่กิจการต้องการสำหรับการรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสะท้อนถึง
- ข88.1 ระดับของประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยงที่กิจการได้รวมในการกำหนดค่าตอบแทนที่กิจการต้องการสำหรับการรับความเสี่ยงนั้น และ
- ข88.2 ผลลัพธ์ทั้งที่ให้ประโยชน์และไม่ให้ประโยชน์ที่สะท้อนถึงระดับของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของกิจการ
- ข89 จุดประสงค์ของการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินคือเพื่อวัดมูลค่าผลกระทบของความไม่แน่นอนในกระแสเงินสดที่เกิดจากสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจาก ความไม่แน่นอนที่เกิดจากความเสี่ยงทางการเงิน ดังนั้น การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินต้องสะท้อนความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย และต้องไม่สะท้อนความเสี่ยงที่ไม่ได้เกิดจากสัญญาประกันภัย เช่น ความเสี่ยงด้านการดำเนินงานทั่วไป
- ข90 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินต้องรวมในการวัดมูลค่าอย่างชัดเจน การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินตามหลักการต้องแยกออกจากประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตและอัตราคิดลดที่ปรับปรุงกระแสเงินสดเหล่านั้น กิจการต้องไม่นับซ้ำการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน ตัวอย่างเช่น การรวมการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินโดยแฝงไว้เมื่อกำหนดประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตหรืออัตราคิดลด อัตราคิดลดที่ได้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 120 ต้องไม่รวมการปรับปรุงที่แฝงไว้สำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน

- ข91 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ไม่ได้กำหนดเป็นการเฉพาะสำหรับเทคนิคที่ใช้ในการประมาณการการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน อย่างไรก็ตาม เพื่อสะท้อนคำตอบแทนที่กิจการต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- ข91.1 ความเสี่ยงที่มีความถี่ต่ำและความรุนแรงสูงจะทำให้การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสูงกว่าความเสี่ยงที่มีความถี่สูงและความรุนแรงต่ำ
 - ข91.2 สำหรับความเสี่ยงที่คล้ายกัน สัญญาที่มีระยะเวลายาวกว่าจะทำให้การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสูงกว่าสัญญาที่มีระยะเวลานั้นสั้นกว่า
 - ข91.3 ความเสี่ยงที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นที่กว้างกว่าจะทำให้การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินสูงกว่าความเสี่ยงที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นที่แคบกว่า
 - ข91.4 หากมีข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการปัจจุบันและแนวโน้มของประมาณการน้อย การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินจะสูงขึ้น และ
 - ข91.5 ในขอบเขตที่ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วได้ลดความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินจะลดลง และในทำนองกลับกันเช่นกัน
- ข92 กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการกำหนดเทคนิคในการประมาณการที่เหมาะสมสำหรับการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน ในการใช้ดุลยพินิจ กิจการต้องพิจารณาว่าเทคนิคที่ใช้ให้การเปิดเผยข้อมูลที่กระชับและเพียงพอแก่ผู้ใช้งบการเงินเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกิจการกับผลการดำเนินงานของกิจการอื่นได้ ย่อหน้า 119 กำหนดให้กิจการที่ใช้เทคนิคอื่นนอกเหนือจากเทคนิคที่ใช้ระดับความเชื่อมั่นในการกำหนดการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินต้องเปิดเผยเทคนิคที่ใช้และระดับความเชื่อมั่นที่ได้จากผลลัพธ์ของเทคนิคนั้น
- การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของการโอนสัญญาประกันภัยและการรวมธุรกิจ (ย่อหน้า 39)**
- ข93 เมื่อกิจการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยที่ออกแล้วหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ด้วยการโอนสัญญาประกันภัยซึ่งไม่ก่อให้เกิดธุรกิจหรือมาจากการรวมธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 เพื่อระบุกลุ่มของสัญญาที่ได้มาเสมือนว่าได้ทำสัญญาในวันที่ทำรายการ
- ข94 กิจการต้องใช้สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือชำระสำหรับสัญญาดังกล่าวเป็นค่าแทนสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือชำระสำหรับสัญญาไม่รวมถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือชำระสำหรับสินทรัพย์และหนี้สินอื่นใดที่ได้รับมาในการทำรายการเดียวกัน ในการรวมธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขต

- ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือชำระเป็นมูลค่ายุติธรรมของสัญญาในวันดังกล่าว ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (เกี่ยวข้องกับลักษณะเมื่อทวงถาม)
- ข95 เว้นแต่ในกรณีที่วิธีปันส่วนเบี่ยงประกันภัยสำหรับหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 และ 69 ถึง 70 ก ฌ รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาคำนวณตามย่อหน้าที่ 38 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งได้มา และตามย่อหน้าที่ 65 สำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งได้มา โดยใช้สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือชำระสำหรับสัญญาเป็นค่าประมาณการสำหรับเบี่ยงประกันภัยที่ได้รับหรือจ่าย ฌ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข95ก ในกรณีที่สัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งได้มาเป็นสัญญาที่สร้างภาระให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องรับรู้ส่วนเกินของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาจากสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือชำระเป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยมหรือกำไรจากการซื้อในราคาต่ำกว่ามูลค่ายุติธรรมสำหรับสัญญาซึ่งได้มาจากการรวมธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 หรือเป็นขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสัญญาที่ได้จากการโอน กิจการต้องตั้งองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับการคุ้มครองที่เหลื่ออยู่สำหรับส่วนที่เกินนั้น และถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 49 ถึง 52 เพื่อปันส่วนการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนดังกล่าว
- ข95ข สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบของผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ ฌ วันที่เกิดรายการด้วยผลคูณของ
- ข95ข.1 องค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลื่ออยู่ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง ฌ วันที่เกิดรายการ และ
- ข95ข.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ฌ วันที่เกิดรายการ
- ข95ค กิจการต้องรับรู้จำนวนขององค์ประกอบของผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่กำหนดโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข95ข เป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยมหรือกำไรจากการต่อรองราคาซื้อสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งได้มาจากการรวมธุรกิจที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 หรือรับรู้เป็นรายได้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการโอน
- ข95ง ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ฌ วันที่เกิดรายการ กิจการอาจรวมกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ซึ่งรวมทั้งสัญญาที่สร้างภาระที่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และสัญญาที่สร้างภาระที่ไม่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ สำหรับการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข95ข ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์ในการปันส่วนอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลเพื่อกำหนดสัดส่วนขององค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย

- ข95จ เมื่อกิจการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยที่ออกแล้วด้วยการโอนสัญญาประกันภัยซึ่งไม่ก่อให้เกิดธุรกิจ หรือมาจากการรวมธุรกิจภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการ ต้องรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ เกิดรายการ สำหรับสิทธิในการได้รับ
- ข95จ.1 สัญญาประกันภัยในอนาคตซึ่งต่ออายุจากสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เกิดรายการ และ
- ข95จ.2 สัญญาประกันภัยในอนาคต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข95จ.1 หลังจากวันที่ เกิดรายการ โดยไม่มีการจ่ายอีกครั้งสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ซึ่งผู้ถูกซื้อได้เคยจ่ายแล้ว ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ เกี่ยวข้อง
- ข95ฉ ณ วันที่เกิดรายการ จำนวนเงินของสินทรัพย์ใด ๆ ของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย จะต้องไม่รวมอยู่ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ได้มา โดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข 93 ถึง ข95ก

การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับสัญญา ประกันภัยที่ไม่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ย่อหน้าที่ 44)

- ข96 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ย่อหน้าที่ 44.3 กำหนดให้ต้อง ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยสำหรับการเปลี่ยนแปลงใน กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต การ เปลี่ยนแปลงดังกล่าวประกอบด้วย
- ข96.1 การปรับปรุงตามประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาจากเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลา ที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น กระแส เงินสดเพื่อการได้มาซึ่งการประกันภัย และภาษีที่คำนวณจากฐานเบี้ยประกันภัยโดยวัด มูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.3
- ข96.2 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตในหนี้สิน สำหรับการคุ้มครองที่เหลืออยู่ ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงที่อธิบายในย่อหน้าที่ ข97.1 โดยวัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.3
- ข96.3 ความแตกต่างระหว่างองค์ประกอบของการลงทุนซึ่งคาดว่าจะต้องจ่ายในรอบระยะเวลา และองค์ประกอบของการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงซึ่งจะต้องจ่ายในรอบระยะเวลา โดยผลต่าง กำหนดโดยการเปรียบเทียบระหว่าง (1) องค์ประกอบของการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงซึ่ง จะต้องจ่ายในรอบระยะเวลา กับ (2) การจ่ายชำระเงินในรอบระยะเวลาที่คาดว่าจะ

เริ่มต้น บวกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายชำระซึ่งจะต้องจ่ายก่อนถึงกำหนดชำระ

- ข96.3ก ความแตกต่างระหว่างเงินให้กู้ยืมแก่ผู้เอาประกันภัยใด ๆ ที่คาดว่าจะได้รับการชำระคืนในรอบระยะเวลาและเงินให้กู้ยืมจริงแก่ผู้เอาประกันภัยที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลา ความแตกต่างเหล่านั้นกำหนดโดยการเปรียบเทียบระหว่าง (1) เงินให้กู้ยืมจริงแก่ผู้เอาประกันภัยที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลานั้น (2) การรับชำระคืนในรอบระยะเวลาที่คาดการณ์ไว้ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้น บวกกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับชำระที่คาดการณ์ไว้ก่อนถึงกำหนดชำระ
- ข96.4 การเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวกับการบริการในอนาคต กิจกรรมไม่จำเป็นต้องแยกการเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินระหว่าง (1) การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน และ (2) ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา หากกิจกรรมแยกการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว กิจกรรมต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินซึ่งวัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.3
- ข97 กิจกรรมต้องไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา สำหรับกลุ่มของสัญญาประภัยที่ไม่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง สำหรับการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต
- ข97.1 ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินตามเวลา และผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงทางการเงิน ผลกระทบดังกล่าวประกอบด้วย
- ข97.1.1 ผลกระทบต่อประมาณการกระแสเงินสดอนาคต (ถ้ามี)
- ข97.1.2 ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน หากกิจกรรมแยกการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และ
- ข97.1.3 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลด
- ข97.2 การเปลี่ยนแปลงในประมาณการของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาในหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
- ข97.3 การปรับปรุงตามประสบการณ์ ยกเว้นเรื่องที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข96.1
- ข98 เงื่อนไขของบางสัญญาประภัยที่ไม่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงให้กิจกรรมใช้ดุลยพินิจต่อกระแสเงินสดที่จะจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัย การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดตามดุลยพินิจถูกพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต ดังนั้นจึงปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

เพื่อกำหนดวิธีการในการระบุการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดตามดุลยพินิจ กิจการต้องระบุ ณ วันเริ่มต้นสัญญาบนหลักการที่กิจการคาดว่าจะกำหนดภาระผูกพันของกิจการภายใต้สัญญา ตัวอย่างเช่น กำหนดจากอัตราดอกเบี้ยคงที่ หรือ ผลตอบแทนซึ่งแปรผันตามผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ระบุไว้

- ข99 กิจการต้องใช้ในการกำหนดอย่างเฉพาะเจาะจงดังกล่าวเพื่อแยกผลกระทบระหว่างการเปลี่ยนแปลงในข้อสมมติที่เกี่ยวกับความเสี่ยงทางการเงินของภาระผูกพันนั้น (ที่ไม่ได้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา) และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงตามดุลยพินิจที่มีต่อภาระผูกพันนั้น (ที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา)
- ข100 หากกิจการไม่สามารถกำหนดอย่างเจาะจง ณ วันเริ่มต้นสัญญา ว่าผลกระทบดังกล่าวพิจารณาเป็นภาระผูกพันภายใต้สัญญา และผลกระทบดังกล่าวเป็นการใช้ดุลยพินิจ กิจการต้องถือว่าภาระผูกพันเป็นผลตอบแทนตามนัยในการประมาณการของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ณ วันเริ่มต้นสัญญาและปรับเปลี่ยนเพื่อสะท้อนถึงสมมติฐานปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน

การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ย่อหน้าที่ 45)

- ข101 สัญญาประกันภัยที่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง คือสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะเป็นสัญญาบริการเกี่ยวกับการลงทุนที่มีนัยสำคัญ ภายใต้สัญญาประกันภัยที่กิจการสัญญาจะให้ผลตอบแทนจากการลงทุนโดยขึ้นอยู่กับรายการอ้างอิง ดังนั้น สัญญาเหล่านี้ยามให้เป็นสัญญาประกันภัยซึ่ง
- ข101.1 ข้อกำหนดของสัญญาระบุไว้ว่าผู้เอาประกันภัยมีส่วนร่วมในรายการอ้างอิงอย่างชัดเจน (ดูย่อหน้าที่ ข105 ถึง ข106)
- ข101.2 กิจการคาดว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวนเท่ากับส่วนแบ่งอย่างมีนัยสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข107) และ
- ข101.3 กิจการคาดว่าจะสัดส่วนอย่างมีนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเงินที่จะถูกจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยจะผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข107)
- ข102 กิจการต้องประเมินว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 โดยใช้การคาดการณ์ ณ วันเริ่มต้นสัญญา และไม่ต้องประเมินเงื่อนไขใหม่หลังจากนั้น เว้นเสียแต่ว่าสัญญาที่มีการเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้าที่ 72
- ข103 ในขอบเขตที่สัญญาประกันภัยในกลุ่มหนึ่ง ส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดของผู้เอาประกันภัยของสัญญาประกันภัยในกลุ่มอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข67 ถึง ข71) กิจการต้องประเมินว่าเป็นไปตามเงื่อนไขใน

- ย่อหน้าที่ ข101 โดยพิจารณากระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายแก่ผู้เอาประกัน โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข68 ถึง ข70
- ข104 เงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 ทำให้แน่ใจว่าสัญญาประกันภัยที่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงเป็นสัญญาที่ภาระผูกพันของกิจการต่อผู้เอาประกันภัยคือยอดสุทธิของ:
- ข104.1 ภาระผูกพันที่จ่ายผู้เอาประกันภัยในจำนวนที่เท่ากับมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- ข104.2 ค่าธรรมเนียมผันแปร (ดูย่อหน้าที่ ข110 ถึง ข118) ที่กิจการจะหักออกจากย่อหน้าที่ ข104.1 ในการแลกเปลี่ยนสำหรับการให้บริการในอนาคตจากสัญญาประกันภัย ซึ่งประกอบด้วย
- ข104.2.1 จำนวนของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง หักด้วย
- ข104.2.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาซึ่งไม่ผันแปรตามผลตอบแทนของรายการอ้างอิง
- ข105 ส่วนแบ่งตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข101.1 ไม่ได้ทำให้ดุลยพินิจของกิจการในการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยหมดไป อย่างไรก็ตาม การเชื่อมโยงถึงรายการอ้างอิงจะต้องสามารถบังคับได้ (ดูย่อหน้าที่ 2)
- ข106 กลุ่มของรายการอ้างอิงที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข101.1 สามารถประกอบไปด้วยรายการใดๆ ตัวอย่างเช่น การอ้างอิงพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ สินทรัพย์สุทธิของกิจการ หรือกลุ่มย่อยที่ระบุเฉพาะของสินทรัพย์สุทธิของกิจการ ตราบเท่าที่รายการนั้นถูกระบุอย่างชัดเจนโดยสัญญา กิจการไม่จำเป็นต้องถือครองกลุ่มของรายการอ้างอิงที่ถูกระบุไว้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มของรายการอ้างอิงที่ถูกระบุไว้อย่างชัดเจนจะไม่ถือว่ามียูเอเมื่อ
- ข106.1 กิจการสามารถเปลี่ยนแปลงรายการอ้างอิงที่กำหนดจำนวนของภาระผูกพันของกิจการโดยมีผลกระทบย้อนหลัง หรือ
- ข106.2 เมื่อไม่มีรายการอ้างอิงที่ถูกระบุไว้ ถึงแม้ว่าผู้เอาประกันภัยจะสามารถได้รับผลตอบแทน ซึ่งโดยทั่วไปสะท้อนให้เห็นถึงผลประโยชน์และความคาดหวังโดยรวมของกิจการ หรือผลประโยชน์และความคาดหวังของกลุ่มย่อยของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง ตัวอย่างของผลตอบแทนดังกล่าวได้แก่ อัตราดอกเบี้ยผลตอบแทน (crediting rate) หรือเงินปันผลจ่ายที่กำหนดเมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ภาระผูกพันต่อผู้เอาประกันภัยจะสะท้อนถึงอัตราดอกเบี้ยผลตอบแทน (crediting rate) หรือจำนวนเงินปันผลที่กิจการกำหนด และไม่สะท้อนถึงรายการอ้างอิงที่ถูกระบุไว้
- ข107 ย่อหน้าที่ ข101.2 กำหนดให้กิจการคาดการณ์ส่วนแบ่งที่มีนัยสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงที่จะจ่ายให้ผู้เอาประกันภัย และย่อหน้าที่ ข101.3 กำหนดให้กิจการคาดการณ์สัดส่วนที่มีนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในจำนวนที่จะจ่ายแก่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง กิจการต้อง

- ข107.1 ตีความคำว่า “นัยสำคัญ” ในทั้งสองย่อหน้าในเนื้อหาของวัตถุประสงค์ของสัญญาประกันภัยที่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง เป็นสัญญาซึ่งกิจการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และได้รับค่าตอบแทนจากการให้บริการเป็นค่าธรรมเนียมซึ่งกำหนดจากรายการอ้างอิง และ
- ข107.2 ประเมินความผันผวนของจำนวนเงินในย่อหน้าที่ ข101.2 และ ข101.3
- ข107.2.1 ตลอดระยะเวลาของสัญญาประกันภัย และ
- ข107.2.2 ตามหลักการมูลค่าปัจจุบันของความน่าจะเป็นถ่วงน้ำหนัก ไม่ใช่ตามหลักการผลลัพธ์ที่ดีที่สุดหรือแย่ที่สุด (ดูย่อหน้าที่ ข37 ถึง ข38)
- ข108 ตัวอย่างเช่น หากกิจการคาดว่าจะจ่ายส่วนแบ่งที่มีนัยสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ซึ่งมีการกำหนดการรับประกันผลตอบแทนขั้นต่ำ จะมีสถานการณ์ซึ่ง
- ข108.1 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายให้ผู้เอาประกันภัยผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง เนื่องจากผลตอบแทนที่รับประกันและกระแสเงินสดอื่น ๆ ที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนของรายการอ้างอิงไม่เกินผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- ข108.2 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยไม่ผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง เนื่องจากผลตอบแทนที่รับประกันและกระแสเงินสดอื่น ๆ ที่ไม่ผันแปรตามผลตอบแทนของรายการอ้างอิงเกินกว่าผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- การประเมินของกิจการต่อความผันผวนในย่อหน้าที่ ข101.3 สำหรับตัวอย่างนี้ จะสะท้อนถึงมูลค่าปัจจุบันของความน่าจะเป็นถ่วงน้ำหนักของสถานการณ์ทั้งหมดดังกล่าว
- ข109 สัญญาประกันภัยต่อที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่สามารถเป็นสัญญาประกันภัยที่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข110 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กำไรจากการให้บริการตามสัญญาปรับปรุงเพื่อสะท้อนลักษณะที่ผันแปรของค่าธรรมเนียม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในจำนวนที่ระบุในย่อหน้าที่ ข104 จะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ระบุในย่อหน้าที่ ข111 ถึง ข114
- ข111 การเปลี่ยนแปลงในภาระผูกพันที่จ่ายให้ผู้เอาประกันภัยในจำนวนเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ ข104.1) ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- ข112 การเปลี่ยนแปลงในจำนวนของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ ข104.2.1) เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 45.2
- ข113 การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ที่ไม่แปรผันตามผลตอบแทนของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ ข104.2.2) ประกอบด้วย

- ข113.1 การเปลี่ยนแปลงในการประมาณการของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข113.2 กิจการจะต้องนำย่อหน้าที่ ข96 ถึง ข97 มาปฏิบัติใช้ สอดคล้องกับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง เพื่อกำหนดว่าขอบเขตใดเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และนำย่อหน้าที่ 45.3 มาปฏิบัติใช้ โดยปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา การปรับปรุงทั้งหมดวัดมูลค่าด้วยการใช้อัตราคิดลดปัจจุบัน
- ข113.2 การเปลี่ยนแปลงในผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากรายการอ้างอิง ตัวอย่างเช่น ผลกระทบของการรับประกันทางการเงิน สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและนำย่อหน้าที่ 45.3 มาถือปฏิบัติ โดยให้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ยกเว้นในขอบเขตที่นำย่อหน้าที่ ข115 มาถือปฏิบัติ
- ข114 กิจการไม่จำเป็นต้องระบุการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ที่กำหนดโดยย่อหน้าที่ ข112 และ ข113 แยกต่างหากจากกัน ทั้งนี้จำนวนที่รวมกันอาจพิจารณาสำหรับการปรับปรุงรายการบางส่วนหรือทั้งหมด

การลดความเสี่ยง

- ข115 ในขอบเขตที่กิจการเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข116 กิจการอาจเลือกที่จะไม่รับรู้การเปลี่ยนแปลงในกำไรจากการให้บริการตามสัญญา เพื่อสะท้อนบางส่วนของหรือทั้งหมดของการเปลี่ยนแปลงในผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินสำหรับ
- ข115.1 จำนวนของส่วนแบ่งของกิจการของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข112) หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินในจำนวนดังกล่าวโดยใช้ตราสารอนุพันธ์หรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- ข115.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข113.2 หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาดังกล่าวโดยใช้ตราสารอนุพันธ์ เครื่องมือทางการเงินซึ่งไม่ใช่ตราสารอนุพันธ์ที่วัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข116 เพื่อนำย่อหน้าที่ ข115 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องมีการจัดทำเอกสารที่เป็นทางการไว้ก่อน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงและกลยุทธ์สำหรับการลดความเสี่ยงทางการเงินตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข115 ในการนำวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ดังกล่าวมาปฏิบัติใช้นั้น
- ข116.1 มีการหักกลบเชิงเศรษฐกิจอยู่ระหว่างสัญญาประกันภัยกับตราสารอนุพันธ์ หรือกับเครื่องมือทางการเงินซึ่งไม่ใช่ตราสารอนุพันธ์ที่วัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หรือกับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (กล่าวคือ มูลค่าของสัญญาประกันภัยและรายการลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยทั่วไปจะเคลื่อนไหวในทิศทางตรงกันข้ามเพราะรายการ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

เหล่านั้นตอบสนองในลักษณะเดียวกันต่อการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงที่ลดลง)
กิจการต้องไม่พิจารณาความแตกต่างของการวัดมูลค่าทางบัญชีในการประเมินการหัก
กลบเชิงเศรษฐกิจ

- ข116.2 ความเสี่ยงด้านเครดิตไม่มีอิทธิพลเหนือการหักกลบเชิงเศรษฐกิจ
- ข117 กิจการต้องกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาในกลุ่ม ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้า
ที่ ข115 ในวิธีการที่สม่าเสมอในแต่ละรอบระยะเวลารายงาน
- ข117ก หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้ตราสารอนุพันธ์หรือเครื่องมือทาง
การเงินซึ่งไม่ใช่ตราสารอนุพันธ์ที่วัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องรวมรายได้หรือ
ค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกิดจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่
ข115 ในกำไรหรือขาดทุน หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้สัญญา
ประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องนำนโยบายการบัญชีเดียวกันมาถือปฏิบัติสำหรับการแสดงรายการ
ของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกิดจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115
เช่นเดียวกับที่กิจการถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ตามย่อหน้าที่ 88 และ 90
- ข118 ถ้าเงื่อนไขใดตามย่อหน้าที่ ข116 สิ้นสุดในการเข้าเงื่อนไข กิจการต้องหยุดการนำย่อหน้าที่ ข115
มาปฏิบัติใช้นับจากวันดังกล่าว กิจการต้องไม่ทำการปรับปรุงใดๆ สำหรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งได้รับ
รู้ในกำไรขาดทุนไปก่อนหน้านี้แล้ว

การรับรู้รายการของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาในกำไรหรือขาดทุน

- ข119 จำนวนของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยรับรู้ในกำไรหรือ
ขาดทุนในแต่ละรอบระยะเวลาเพื่อสะท้อนการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้ภายใต้กลุ่มของ
สัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลานั้น (ดูย่อหน้าที่ 44.5 45.5 และ 66.5) จำนวนของกำไร
ขั้นต้นจากการให้บริการตามสัญญา กำหนดโดย
- ข119.1 ระบุหน่วยความคุ้มครองในกลุ่ม จำนวนของหน่วยความคุ้มครองในกลุ่มคือปริมาณ
ของการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้จากสัญญาในกลุ่ม ซึ่งกำหนดโดยการพิจารณา
สำหรับแต่ละสัญญาถึงปริมาณของผลประโยชน์ที่ให้ภายใต้สัญญาและระยะเวลา
คุ้มครองที่คาดไว้
- ข119.2 บันทึกรายการกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ สิ้นรอบระยะเวลา (ก่อนการรับรู้จำนวน
ใดๆ ในกำไรหรือขาดทุนเพื่อสะท้อนถึงการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้ในรอบ
ระยะเวลา) เท่ากับแต่ละหน่วยความคุ้มครองที่ให้ในรอบระยะเวลาปัจจุบันและคาดว่าจะ
ให้ในอนาคต
- ข119.3 ในกำไรหรือขาดทุนในจำนวนที่บันทึกให้กับหน่วยความคุ้มครองในรอบระยะเวลา
- ข119ก เพื่อนำย่อหน้าที่ ข119 มาถือปฏิบัติ ระยะเวลาของการบริการผลตอบแทนจากการลงทุนหรือการ
บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนสิ้นสุด ณ หรือก่อน วันที่ที่จำนวนทั้งหมดที่ค้างจ่ายแก่ผู้เอา

ประกันภัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการบริการดังกล่าวได้มีการจ่ายชำระ โดยไม่คำนึงถึงการจ่ายเงินให้กับผู้เอาประกันภัยในอนาคตที่รวมในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๖68

ข119ข สัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอาจให้บริการผลตอบแทนจากการลงทุนก็ต่อเมื่อ

ข119ข.1 มีองค์ประกอบของการลงทุนหรือผู้เอาประกันภัยมีสิทธิถอนจำนวนเงิน

ข119ข.2 กิจการคาดว่าจะองค์ประกอบของการลงทุนหรือจำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิถอนได้รวมผลตอบแทนจากการลงทุน (ผลตอบแทนจากการลงทุนสามารถต่ำกว่าศูนย์ ตัวอย่างเช่น ในสภาพแวดล้อมที่อัตราดอกเบี้ยติดลบ) และ

ข119ข.3 กิจการคาดว่าจะปฏิบัติกิจกรรมการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนจากการลงทุนดังกล่าว

สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ – การรับรู้การได้รับคืนผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยอ้างอิง (ย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข)

ข119ค ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ได้ก็ต่อเมื่อสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ได้ทำสัญญาขึ้นก่อนหรือในเวลาเดียวกับการรับรู้สัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระ

ข119ง ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก กิจการต้องกำหนดการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และรายได้ที่เกิดขึ้นด้วยการคูณ

ข119ง.1 ผลขาดทุนที่รับรู้จากสัญญาประกันภัยอ้างอิง และ

ข119ง.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

ข119จ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 กิจการอาจรวมกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ เพื่อนำย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และย่อหน้าที่ 66ก มาถือปฏิบัติ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องนำวิธีการปันส่วนอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลในการพิจารณาส่วนของผลขาดทุนที่รับรู้ของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

ข119ฉ หลังจากกิจการกำหนดองค์ประกอบผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ข กิจการต้องปรับปรุงองค์ประกอบผลขาดทุนที่ได้รับคืนโดยสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระ (ดูย่อหน้าที่ 50 ถึง 52) มูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบผลขาดทุนที่ได้รับคืนต้องไม่เกินส่วนของมูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

รายได้การประกันภัย (ย่อหน้าที่ 83 และ 85)

- ข120 รายได้การประกันภัยรวมสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยคือสิ่งตอบแทนสำหรับสัญญา กล่าวคือ จำนวนเบี้ยประกันภัยจ่ายให้กิจการ
- ข120.1 ปรับปรุงด้วยผลกระทบทางการเงิน และ
- ข120.2 ไม่รวมถึงองค์ประกอบของการลงทุนใดๆ
- ข121 ย่อหน้าที่ 83 กำหนดให้จำนวนของรายได้การประกันภัยที่รับรู้ในรอบระยะเวลาเพื่อแสดงภาพการโอนของการบริการที่สัญญาว่าจะให้ในจำนวนที่สะท้อนถึงสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับในการแลกเปลี่ยนกับการบริการนั้น สิ่งตอบแทนทั้งหมดสำหรับกลุ่มของสัญญาครอบคลุมถึงจำนวนดังต่อไปนี้
- ข121.1 จำนวนที่เกี่ยวกับการให้บริการ ประกอบด้วย
- ข121.1.1 ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย ไม่รวมถึงจำนวนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่รวมอยู่ใน ข121.1.2 และจำนวนใดๆ ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
- ข121.1.1ก จำนวนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ที่เรียกเก็บเป็นการเฉพาะจากผู้เอาประกันภัย
- ข121.1.2 การปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน ไม่รวมถึงจำนวนใดๆ ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ และ
- ข121.1.3 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- ข121.2 จำนวนที่เกี่ยวกับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- ข122 รายได้การประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข 121.1 กำหนดให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ ข123 ถึง ข124 รายได้การประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนที่อธิบายในย่อหน้าที่ ข121.2 กำหนดให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ ข125
- ข123 ในการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า มาถือปฏิบัติ เมื่อกิจการให้บริการ กิจการจะตัดรายการภาระที่ต้องปฏิบัติของการบริการเหล่านั้นและรับรู้รายได้ ในทางเดียวกันการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติ เมื่อกิจการให้บริการในรอบระยะเวลา กิจการจะลดหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับการให้บริการนั้นและรับรู้รายได้การประกันภัย การลดลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ทำให้เกิดรายได้การประกันภัยไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่ไม่เกี่ยวกับการให้บริการที่คาดว่าจะครอบคลุมโดยสิ่งตอบแทนที่กิจการได้รับ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือ
- ข123.1 การเปลี่ยนแปลงที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในรอบระยะเวลา ตัวอย่างเช่น

- ข123.1.1 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากกระแสเงินสดรับจากเบี้ยประกันภัยรับ
- ข123.1.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการลงทุนในรอบระยะเวลา
- ข123.1.2ก การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากกระแสเงินสดจากเงินให้กู้ยืมแก่ผู้เอาประกันภัย
- ข123.1.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับภาษีตามธุรกรรมซึ่งเรียกเก็บในนามบุคคลที่สาม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ (ดูย่อหน้าที่ ข65.9)
- ข123.1.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- ข123.1.5 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข125) และ
- ข123.1.6 การตัดรายการของหนี้สินที่โอนให้บุคคลที่สาม
- ข123.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการบริการแต่ที่กิจการไม่คาดว่าจะได้รับสิ่งตอบแทน กล่าวคือ การเพิ่มและการลดลงในองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52)
- ข123ก ในขอบเขตที่กิจการตัดรายการสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดนอกเหนือจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 38.3.2 และ ข66ก) กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายการประกันภัยสำหรับจำนวนที่ตัดรายการ ณ วันนั้น
- ข124 ดังนั้นรายได้การประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาสามารถวิเคราะห์ว่าเป็นจำนวนรวมของการเปลี่ยนแปลงในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่กิจการคาดว่าจะได้รับสิ่งตอบแทน การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นคือ
 - ข124.1 ค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลา (วัดมูลค่าด้วยจำนวนที่คาดไว้ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลา) โดยไม่รวมถึง
 - ข124.1.1 จำนวนที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ โดยนำย่อหน้าที่ 51.1 มาถือปฏิบัติ
 - ข124.1.2 การชำระคืนขององค์ประกอบของการลงทุน
 - ข124.1.3 จำนวนที่เกี่ยวข้องกับภาษีตามธุรกรรมซึ่งเรียกเก็บในนามของบุคคลที่สาม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ (ดูย่อหน้าที่ 65.9)
 - ข124.1.4 ค่าใช้จ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข125) และ
 - ข124.1.5 จำนวนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข124.2)
 - ข124.2 การเปลี่ยนแปลงของการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน โดยไม่รวมถึง

- ข124.2.1 การเปลี่ยนแปลงที่รวมเป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย โดยนำย่อหน้าที่ 87 มาถือปฏิบัติ
- ข124.2.2 การเปลี่ยนแปลงที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนั้นเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต โดยนำย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 มาถือปฏิบัติ และ
- ข124.2.3 จำนวนที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สิน สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ โดยนำย่อหน้าที่ 51.2 มาถือปฏิบัติ
- ข124.3 จำนวนของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลา โดยนำย่อหน้าที่ 44.5 และ 45.5 มาถือปฏิบัติ
- ข124.4 จำนวนอื่น ๆ ถ้ามี ตัวอย่างเช่น การปรับปรุงตามประสบการณ์สำหรับเบี้ยประกันภัยรับ นอกเหนือจากส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต (ดูย่อหน้าที่ ข96.1)
- ข125 กิจการต้องกำหนดรายได้การประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย โดยการปันส่วนตามสัดส่วนของเบี้ยประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการได้คืนของกระแสเงินสดดังกล่าว ให้แต่ละรอบระยะเวลารายงานอย่างเป็นระบบโดยใช้หลักการปันส่วนการล่วงของเวลา กิจการต้องรับรู้ด้วยจำนวนที่เท่ากันกับค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย
- ข126 เมื่อกิจการนำวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 มาถือปฏิบัติ รายได้การประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเท่ากับจำนวนที่คาดว่าจะได้รับของเบี้ยประกันภัย (ไม่รวมถึงองค์ประกอบของการลงทุนใดๆ และ การปรับปรุงเพื่อสะท้อนถึงมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน (ถ้ามี) โดยนำย่อหน้าที่ 56 มาถือปฏิบัติ) ที่ปันส่วนในรอบระยะเวลา กิจการต้องปันส่วนค่าเบี้ยที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละระยะเวลาการให้บริการตามสัญญาประกันภัย
- ข126.1 บนหลักการของการล่วงของเวลา แต่
- ข126.2 ถ้ารูปแบบที่คาดการณ์ไว้ของการปลดปล่อยของความเสียหายในระหว่างระยะเวลาคู่ครอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการล่วงของเวลา ให้ใช้หลักการของจังหวะเวลาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของค่าใช้จ่ายการบริการประกันภัย
- ข127 กิจการต้องเปลี่ยนวิธีการในการปันส่วนระหว่างวิธีที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข126.1 และ ข126.2 ตามความจำเป็นถ้าข้อเท็จจริงและสถานการณ์เปลี่ยนไป

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 87 ถึง 92)

- ข128 ย่อหน้าที่ 87 กำหนดให้กิจการรวมแสดงรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาและความเสียหายทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ข128.1 ข้อสมมติเกี่ยวกับเงินเพื่อที่อ้างอิงกับดัชนีของราคา หรืออัตรา หรือราคาของสินทรัพย์ที่มีผลตอบแทนอ้างอิงกับอัตราเงินเพื่อเป็นข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน
- ข128.2 ข้อสมมติเกี่ยวกับเงินเพื่อที่อ้างอิงกับประมาณการของกิจการในการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของราคาเฉพาะ ที่ไม่ใช่ข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงินและ
- ข128.3 การเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการอ้างอิง (ไม่รวมการเพิ่มและการถอน) เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้น ๆ
- ข129 ย่อหน้าที่ 88 ถึง 89 กำหนดให้กิจการเลือกนโยบายการบัญชีว่าจะแยกข้อมูลรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาระหว่างกำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องปฏิบัติตามทางเลือกที่เลือกสำหรับนโยบายการบัญชีกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย ในการประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 13 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กิจการต้องพิจารณาสำหรับแต่ละพอร์ตโฟลิโอเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่กิจการถือและการบันทึกบัญชีของสินทรัพย์ดังกล่าว
- ข130 ถ้ามีการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 กิจการต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนที่กำหนดโดยใช้การปันส่วนอย่างเป็นระบบ ของจำนวนที่คาดการณ์ของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ในกรณีนี้ การปันส่วนอย่างเป็นระบบคือการปันส่วนจำนวนที่คาดการณ์ของค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินทั้งหมดของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตลอดระยะเวลาของกลุ่มสัญญาที่:
- ข130.1 ถือตามลักษณะของสัญญา โดยไม่อ้างอิงปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายใต้สัญญา ตัวอย่างเช่น การปันส่วนจำนวนค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินต้องไม่ถือตามการคาดการณ์การรับรู้ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ถ้าการคาดการณ์การรับรู้ผลตอบแทนดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดของสัญญาในกลุ่มสัญญา
- ข130.2 มีผลทำให้จำนวนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตลอดระยะเวลาของกลุ่มสัญญา มีจำนวนโดยรวมเป็นศูนย์ จำนวนสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันใดวันหนึ่งคือผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาและจำนวนที่กลุ่มของสัญญาวัดมูลค่าเมื่อนำการปันส่วนอย่างเป็นระบบมาถือปฏิบัติ
- ข131 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงินไม่ได้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนที่จ่ายแก่ผู้เอาประกันภัย การปันส่วนอย่างเป็นระบบพิจารณาโดยใช้อัตราคิดลดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข72.5.1

- ข132 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงิน มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนที่จ่ายแก่ผู้เอาประกันภัย
- ข132.1 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินที่เกิดจากประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตสามารถกำหนดได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้:
- ข132.1.1 ใช้อัตราที่ปันส่วนจำนวนที่เหลืออยู่หลังปรับปรุงประมาณการของค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาในอัตราคงที่ หรือ
- ข132.1.2 สำหรับสัญญาที่ใช้อัตราดอกเบี้ยผลตอบแทนเพื่อกำหนดจำนวนค้างจ่ายแก่ผู้เอาประกันภัย ใช้การปันส่วนที่อ้างอิงจากจำนวนค้างจ่ายในรอบระยะเวลาและจำนวนที่คาดว่าจะจ่ายในรอบระยะเวลาอนาคต
- ข132.2 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินที่เกิดจากการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน ถ้ามีการแยกข้อมูลจากการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 81 ได้พิจารณาโดยใช้การปันส่วนที่สอดคล้องกับสิ่งที่ใช้ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินที่เกิดจากกระแสเงินสดอนาคต
- ข132.3 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินที่เกิดจากกำไรจากการให้บริการตามสัญญากำหนดจาก
- ข132.3.1 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ใช้อัตราคิดลดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.2 และ
- ข132.3.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ใช้การปันส่วนที่สอดคล้องกับสิ่งที่ใช้ในการปันส่วนสำหรับค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทางการเงินที่เกิดจากกระแสเงินสดอนาคต
- ข133 ในการใช้วิธีปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 กิจการอาจกำหนด หรืออาจเลือกคิดลด หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ในกรณีดังกล่าวกิจการอาจเลือกที่จะแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ถ้ากิจการเลือกทางเลือกดังกล่าว กิจการต้องกำหนดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้อัตราคิดลดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.5.3
- ข134 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89 ไม่ว่ากิจการจะเลือกหรือกำหนดให้ต้องถือรายการอ้างอิงสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ถ้ากิจการเลือกที่จะแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนซึ่งจับคู่กับรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับรายการอ้างอิงนั้น ซึ่งเป็นผลให้จำนวนสุทธิของรายการที่แยกแสดงต่างหากเป็นศูนย์

- ข135 กิจการอาจเข้าเงื่อนไขสำหรับทางเลือกนโยบายการบัญชีในย่อหน้าที่ 89 ในบางรอบระยะเวลา แต่ไม่ใช่รอบระยะเวลาอื่น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะถือครองรายการอ้างอิงหรือไม่ ถ้าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้น ทางเลือกนโยบายการบัญชีที่มีอยู่สำหรับกิจการเปลี่ยนแปลงจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88 ไปเป็นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89 หรือในทางกลับกัน ดังนั้นกิจการต้องเปลี่ยนนโยบายการบัญชีระหว่างนโยบายการบัญชีที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2 และตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89.2 ในการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีดังกล่าวกิจการต้อง
- ข135.1 รวมจำนวนสะสมที่เคยรวมไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง และในรอบระยะเวลาอนาคต ดังนี้
- ข135.1.1 ถ้ากิจการเคยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนสะสมซึ่งรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นก่อนการเปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการได้ใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 88.2 อย่างต่อเนื่องตามข้อสมมติว่านำมาปฏิบัติทันทีก่อนการเปลี่ยนแปลง และ
- ข135.1.2 ถ้ากิจการเคยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนสะสมซึ่งรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นก่อนการเปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการได้ใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 89.2 อย่างต่อเนื่องตามข้อสมมติว่านำมาปฏิบัติทันทีก่อนการเปลี่ยนแปลง
- ข135.2 ไม่ปรับย้อนหลังข้อมูลเปรียบเทียบในรอบระยะเวลาก่อน
- ข136 เมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข135.1 กิจการต้องไม่คำนวณใหม่จำนวนสะสมรวมที่เคยรวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เสมือนว่าการแยกใหม่ได้ถือปฏิบัติมาตลอด และข้อสมมติที่ใช้ในการจัดประเภทรายการใหม่ในรอบระยะเวลาอนาคตต้องไม่ปรับให้เป็นปัจจุบันหลังวันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง

ผลกระทบของประมาณการทางบัญชีในงบการเงินระหว่างกาล

- ข137 ถ้ากิจการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลโดยการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาลมาถือปฏิบัติ กิจการต้องเลือกนโยบายทางการเงินที่จะเปลี่ยนวิธีปฏิบัติของประมาณการทางบัญชีที่ใช้ในการจัดทำในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาปฏิบัติในงบการเงินระหว่างกาลงวดถัดไป และในรอบระยะเวลารายงานสำหรับปีหรือไม่ กิจการต้องปฏิบัติตามทางเลือกนโยบายทางการเงินของกิจการกับทุกกลุ่มสัญญาประกันภัยที่ออกและทุกกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่กิจการถือไว้

ภาคผนวก ค

วันที่มีผลบังคับใช้และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

วันที่มีผลบังคับใช้

- ค1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สำหรับการรายงานประจำปี ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2567 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว การอนุญาตให้นำไปถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้สำหรับกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ในวันที่หรือก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มีผลบังคับใช้
- ค2 สำหรับวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้าที่ ค1 และ ค3 ถึง ค33
- ค2.1 วันที่เริ่มถือปฏิบัติเมื่อเริ่มแรกคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการเริ่มถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก และ
- ค2.2 วันที่เปลี่ยนแปลงคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีก่อนรอบระยะเวลา รายงานที่นำมาตราฐานมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- ค3 หากไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ หรือ ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค5ก กิจการต้องปรับปรุงย้อนหลัง เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติ เว้นแต่
- ค3.1 กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงการประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด และ
- ค3.2 กิจการต้องไม่นำทางเลือกในย่อหน้าที่ ข115 มาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลา ก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง กิจการอาจถือปฏิบัติตามทางเลือกย่อหน้าที่ ข115 โดยวิธีเปลี่ยน ทันทีเป็นต้นไปในหรือหลังวันที่เปลี่ยนแปลงก็ต่อเมื่อกิจการได้กำหนดการ ความสัมพันธ์ของการลดความเสี่ยง ณ วันที่หรือก่อนวันที่ถือปฏิบัติตามทางเลือก
- ค4 เพื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับปรุงย้อนหลัง กิจการต้อง ปฏิบัติในวันที่เปลี่ยนแปลง ดังนี้

- ค4.1 ระบุ รับรู้ และ วัดมูลค่าในแต่ละกลุ่มของสัญญาประกันภัยเสมือนว่าได้มีการนำมา
มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติโดยตลอด
- ค4.1ก ระบุ รับรู้ และวัดมูลค่าสินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการ
ประกันภัยเสมือนว่าได้มีการนำมามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือ
ปฏิบัติโดยตลอด (ยกเว้นกิจการไม่จำเป็นต้องใช้การประเมินความสามารถในการได้รับ
คืน ตามย่อหน้าที่ 28จ ก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง)
- ค4.2 ตัดรายการทางบัญชีสำหรับยอดคงเหลือซึ่งไม่ควรมียู่ หากถือปฏิบัติตามมาตรฐาน
การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาโดยตลอด และ
- ค4.3 บันทึกผลต่างสุทธิที่เกิดขึ้นในส่วนของผู้เจ้าของ
- ค5 เมื่อไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติสำหรับกิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค3 สำหรับกลุ่มของ
สัญญาประกันภัย กิจการต้องถือปฏิบัติตามวิธีดังต่อไปนี้ แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1
- ค5.1 วิธีปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงในย่อหน้าที่ ค6 ถึง ค19ก ซึ่งขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ ค6.1
หรือ
- ค5.2 วิธีมูลค่ายุติธรรมในย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข
- ค5ก ถึงแม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ค5 บริษัทอาจเลือกถือปฏิบัติวิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค
20 ถึง ค24ข สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่
กิจการจะสามารถปรับปรุงย้อนหลังเมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือ
ปฏิบัติ ก็ต่อเมื่อ
- ค5ก.1 กิจการเลือกถือปฏิบัติตามทางเลือกของการลดความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ ข115 สำหรับ
กลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป นับตั้งแต่วันเปลี่ยนแปลง และ
- ค5ก.2 กิจการได้ใช้ตราสารอนุพันธ์และเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช่ตราสารอนุพันธ์โดยวัด
มูลค่าผ่านกำไรขาดทุนหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินที่
เกิดจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย ตามที่ได้ระบุในย่อหน้าที่ ข115 ก่อนวันที่
เปลี่ยนแปลง
- ค5ข เมื่อไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติสำหรับกิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1ก ของสินทรัพย์
สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย กิจการต้องถือปฏิบัติตามวิธีดังต่อไปนี้ เพื่อวัด
มูลค่าสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- ค5ข.1 วิธีปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง ตามย่อหน้าที่ ค14ข ถึง ค14ง และ ค17ก โดยขึ้นอยู่กับ
กับย่อหน้าที่ ค6.1 หรือ
- ค5ข.2 วิธีมูลค่ายุติธรรม ตามย่อหน้าที่ ค24ก ถึง ค24ข

วิธีการปรับปรุงย้อนหลังแบบตัดแปลง

- ค6 วัตถุประสงค์ของวิธีการปรับปรุงย้อนหลังแบบตัดแปลงคือ เพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์ที่ใกล้เคียงกับการนำวิธีการปรับย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลที่เหมาะสมผลและสนับสนุนที่มีอยู่โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ดังนั้นการถือปฏิบัติตามวิธีนี้ กิจการต้อง
- ค6.1 ใช้ข้อมูลที่เหมาะสมผลและสนับสนุน ในกรณีที่กิจการไม่สามารถหาข้อมูลที่สนับสนุนและเหมาะสมผลที่จำเป็นมาถือปฏิบัติตามวิธีการปรับปรุงย้อนหลังแบบตัดแปลง กิจการต้องใช้วิธีมูลค่ายุติธรรม
- ค6.2 ใช้ข้อมูลให้มากที่สุด เสมือนกับว่าใช้ข้อมูลดังกล่าวในวิธีการปรับปรุงย้อนหลัง แต่ให้ใช้ข้อมูลเท่าที่มีโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ค7 ย่อหน้าที่ ค9 ถึง ค19ก กล่าวถึงการอนุญาตให้ดัดแปลงการปรับปรุงย้อนหลังในเรื่องดังต่อไปนี้
- ค7.1 การประเมินสัญญาประกันภัยหรือกลุ่มของสัญญาประกันภัย เสมือนใช้ ณ วันเริ่มแรกของสัญญาหรือ วันแรกที่มีการรับรู้
- ค7.2 จำนวนที่เกี่ยวข้องกับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ค7.3 จำนวนที่เกี่ยวข้องกับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ
- ค7.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- ค8 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงวิธีปรับย้อนหลังแบบตัดแปลง กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้แต่ละการดัดแปลงในย่อหน้าที่ ค9 ถึง ค19ก เฉพาะในขอบเขตที่กิจการไม่มีข้อมูลที่เหมาะสมผลและสนับสนุนในการนำวิธีปรับย้อนหลังมาถือปฏิบัติ

การประเมิน ณ วันเริ่มต้นหรือการรับรู้เมื่อเริ่มแรก

- ค9 ในขอบเขตที่อนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดประเด็นดังต่อไปนี้ โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
- ค9.1 วิธีในการระบุกลุ่มของสัญญาประกันภัย ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24
- ค9.2 สัญญาประกันภัยเข้านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงหรือไม่ ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข109
- ค9.3 วิธีในการระบุกระแสเงินสดตามดุลยพินิจสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข98 ถึง ข100 และ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ค9.4 สัญญาลงทุนเข้านิยามของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัยหรือไม่ ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 71
- ค9ก ตามขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องจัดประเภทเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว สำหรับหนี้สินจากการตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่สัญญาประกันภัยได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดธุรกิจหรือในการรวมธุรกิจภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ
- ค10 ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องไม่นำย่อหน้าที่ 22 มาถือปฏิบัติในการแบ่งกลุ่มสัญญาประกันภัยที่ไม่รวมสัญญาที่ออกห่างกันมากกว่าหนึ่งปี

การกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง

- ค11 ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองส่วนที่เหลือ (ดูย่อหน้าที่ 49 ถึง 52) ณ วันที่เปลี่ยนแปลงโดยให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค16ค
- ค12 ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องประมาณกระแสเงินสดอนาคต ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนของกระแสเงินสดอนาคต ณ วันที่เปลี่ยนแปลง (หรือวันก่อนหน้านั้น หากกระแสเงินสดอนาคต ณ วันก่อนหน้านั้น สามารถกำหนดย้อนหลังได้ ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1) โดยปรับปรุงด้วยกระแสเงินสดที่รู้ว่าจะเกิดขึ้นระหว่างวันที่รับรู้เมื่อเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัยและวันที่เปลี่ยนแปลง (หรือวันก่อนหน้านั้น) กระแสเงินสดที่รู้ว่าจะเกิดขึ้นให้รวมถึงกระแสเงินสดจากสัญญาที่สิ้นสุดก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง
- ค13 ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (หรือภายหลัง)
- ค13.1 ใช้เส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้อย่างน้อยสามปีก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง ในการประมาณเส้นอัตราผลตอบแทนให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 และ ข72 ถึง ข85 หากมีเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้
- ค13.2 ในกรณีที่ไม่มีเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ตามย่อหน้าที่ ค13.1 ให้ประมาณการอัตราคิดลดที่ใช้รับรู้เมื่อเริ่มแรก (หรือภายหลัง) โดยกำหนดค่าส่วนต่างถ่วงเฉลี่ยระหว่างเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้กับเส้นอัตราผลตอบแทนที่ประมาณโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 36 และ ข72 ถึง ข85 และใช้ค่าส่วนต่างดังกล่าวปรับบนเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ ส่วนต่างดังกล่าวต้องเป็นค่าเฉลี่ยอย่างน้อยสามปีก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ค14 ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับ ความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน ณ วันรับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (หรือภายหลัง) โดยการปรับปรุงการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทาง การเงิน ณ วันที่เปลี่ยนแปลงโดยประมาณความเสี่ยงที่ปลดปล่อยแล้วก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง การ ประมาณความเสี่ยงที่ปลดปล่อยแล้วต้องกำหนดโดยอ้างอิงจากความเสี่ยงที่ปลดปล่อยแล้ว สำหรับสัญญาประกันภัยที่คล้ายคลึงกันที่กิจการเป็นผู้ออก ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
- ค14ก การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข137 กิจการอาจเลือกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติของประมาณการ ทางบัญชีที่จัดทำขึ้นในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า ในขอบเขตของการอนุญาตตามย่อหน้าที่ ค 8 กิจการดังกล่าวต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผล ขาดทุน ณ วันที่เปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการไม่ได้จัดทำงบการเงินระหว่างกาลก่อนวันที่ เปลี่ยนแปลง
- ค14ข ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องใช้วิธีการที่เป็นระบบและมีเหตุผลแบบ เดียวกับที่กิจการคาดว่าจะใช้หลังจากวันที่เปลี่ยนแปลงเมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ก เพื่อ จัดสรรกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยจ่าย (หรือสำหรับหนี้สินที่รับรู้ที่ถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง (ไม่รวมจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง กับสัญญาประกันภัยที่สิ้นสุดก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง) เป็น
- ค14ข.1 กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง และ
- ค14ข.2 กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังวันที่เปลี่ยนแปลง
- ค14ค กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยจ่ายก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงที่จัดสรรให้กับกลุ่มสัญญา ประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงด้วยกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มนั้น ในขอบเขตที่สัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะอยู่ในกลุ่มได้รับรู้ ณ วันนั้น (ดูย่อหน้าที่ 28ค และ ข35 ค) กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยอื่นจ่ายก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งจัดสรรให้กับ กลุ่มสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังจากวันที่เปลี่ยนแปลง รับรู้เป็นสินทรัพย์ โดยถือปฏิบัติ ตามย่อหน้าที่ 28ข
- ค14ง หากกิจการไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนเพื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค14ข กิจการต้อง กำหนดจำนวนต่อไปนี้ให้เป็นศูนย์ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
- ค14ง.1 การปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่ เปลี่ยนแปลงและสินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มนั้น และ
- ค14ง.2 สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยสำหรับกลุ่มสัญญา ประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังวันที่เปลี่ยนแปลง
- ค15 ถ้าถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14ง เป็นผลให้เกิดกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่ รับรู้เมื่อเริ่มแรก ในการกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่เปลี่ยนแปลง กิจการต้อง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ค15.1 ถ้ากิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ให้ใช้อัตราดังกล่าวเพิ่มดอกเบี้ยบนกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- ค15.2 ในขอบเขตที่อนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 ให้กำหนดจำนวนของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เนื่องจากการส่งมอบบริการก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง โดยเปรียบเทียบหน่วยความคุ้มครองคงเหลือในวันนั้น กับหน่วยความคุ้มครองที่ให้ภายใต้กลุ่มสัญญาก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง (ดูย่อหน้าที่ ข119)
- ค16 ถ้าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14ง เป็นผลให้เกิดองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการต้องกำหนดจำนวนใดๆ ที่จะปันส่วนไปองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14ง โดยใช้เกณฑ์การปันส่วนอย่างเป็นระบบ
- ค16ก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ให้ความคุ้มครองสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระและเป็นสัญญาที่เริ่มก่อนหรือในขณะที่เข้าทำสัญญาประกันภัย กิจการต้องจัดองค์ประกอบที่เป็นส่วนของขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์ที่มีความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง (ดูย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข) ในขอบเขตที่อนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบที่เป็นส่วนของขาดทุน เพิ่มจำนวนด้วยการคูณ
- ค16ก.1 องค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง (ดูย่อหน้าที่ ค16 และ ค20) และ
- ค16ก.2 ร้อยละของค่าสินไหมของสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ค16ข การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่ถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง กิจการอาจรวมกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ โดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค16ก ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้ในการปันส่วนอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลสำหรับกำหนดสัดส่วนขององค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ค16ค ถ้ากิจการไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค16ก กิจการต้องไม่ระบุองค์ประกอบที่เป็นส่วนของขาดทุนที่ได้รับคืนของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง

- ค17 ในขอบเขตของการอนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองส่วนที่เหลือ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
- ค17.1 ยอดรวมมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ณ วันดังกล่าว หักด้วย
- ค17.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ณ วันดังกล่าว บวกหรือหักด้วย
- ค17.3 การปรับปรุงสำหรับ
- ค17.3.1 จำนวนที่กิจการเรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัย (รวมถึงจำนวนที่หักจากรายการอ้างอิง) ก่อนวันดังกล่าว
- ค17.3.2 จำนวนที่จ่ายก่อนวันดังกล่าวที่ไม่ควรแตกต่างกับรายการอ้างอิง
- ค17.3.3 การเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดจากการปลดปล่อยความเสี่ยงก่อนวันดังกล่าว กิจการต้องประมาณจำนวนดังกล่าวโดยอ้างอิงจากการปลดปล่อยของความเสี่ยงแล้วสำหรับสัญญาประกันภัยที่คล้ายคลึงกันที่กิจการเป็นผู้ออก ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
- ค17.3.4 กระแสเงินสดจ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (หรือส่วนของหนี้สินที่ถูกรับรู้เมื่อปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนวันถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ที่ถูกจัดสรรให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค17ก)
- ค17.4 ถ้าย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 เป็นผลให้กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ให้หักด้วยจำนวนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการให้บริการก่อนวันดังกล่าว ผลรวมของย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 จะเป็นค่าประมาณสำหรับผลรวมของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับบริการทั้งหมดภายใต้กลุ่มสัญญา กล่าวคือ ก่อนจำนวนใดๆ ที่ควรรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการให้บริการ กิจการต้องประมาณจำนวนที่ควรรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการให้บริการ โดยเปรียบเทียบหน่วยความคุ้มครองที่เหลือ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงกับหน่วยความคุ้มครองภายใต้กลุ่มของสัญญาก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง หรือ
- ค17.5 ถ้าย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 เป็นผลให้เกิดองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนให้ปรับองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนเป็นศูนย์ และเพิ่มหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ไม่รวมองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนด้วยจำนวนเดียวกัน
- ค17ก ในขอบเขตที่อนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค14ข ถึง ค14ง ในการรับรู้สินทรัพย์ของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และรายการปรับปรุงใดๆ กับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของหนี้สินสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค17.3.4)

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย

- ค18 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค10 รวมถึงสัญญาที่ออกห่างจากกันมากกว่า 1 ปี
- ค18.1 กิจการได้รับอนุญาตที่จะกำหนดอัตราคิดลด ณ วันรับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5.2 และอัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้วตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.5.3 ณ วันที่เปลี่ยนแปลง แทนที่จะใช้วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกหรือวันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น
- ค18.2 หากกิจการเลือกที่จะแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างจำนวนที่รวมในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 88.2 หรือ 89.2 กิจการจำเป็นต้องกำหนดจำนวนสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนแปลง เพื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.1 ในรอบระยะเวลาอนาคต กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดผลต่างสะสมไม่ว่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค19.2 หรือ
- ค18.2.1 กำหนดเป็นศูนย์ ยกเว้นเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค18.2.2 และ
- ค18.2.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ข134 กำหนดเท่ากับผลรวมสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง
- ค19 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ไม่รวมถึงสัญญาที่ออกห่างจากกันมากกว่า 1 ปี
- ค19.1 หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 เพื่อประมาณอัตราคิดลดที่ใช้รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือภายหลัง) กิจการต้องกำหนดอัตราคิดลดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5 โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 และ
- ค19.2 หากกิจการเลือกที่จะแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างจำนวนที่อยู่ในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนที่อยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือ 89.2 กิจการต้องกำหนดจำนวนสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนแปลง เพื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.1 ในรอบระยะเวลา อนาคต โดยกิจการต้องกำหนดผลต่างสะสม
- ค19.2.1 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีการปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข131 หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 เพื่อประมาณอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ให้ใช้อัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกโดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ด้วย
- ค19.2.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีการปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข132 ภายใต้ข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทาง

การเงิน ณ วันรับรู้เมื่อเริ่มแรก เป็นข้อสมมติที่ใช้สำหรับวันที่เปลี่ยนแปลง กล่าวคือเป็นศูนย์

ค19.2.3 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีการปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข133 หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 เพื่อประมาณอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก (หรือภายหลัง) โดยใช้อัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น ให้ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ด้วย และ

ค19.2.4 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ข134 กำหนดเท่ากับผลรวมสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

ค19ก การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข137 กิจการอาจเลือกไม่เปลี่ยนวิธีปฏิบัติของประมาณการทางบัญชีที่เคยประมาณการในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า ในขอบเขตที่อนุญาตโดยย่อหน้าที่ ค8 กิจการดังกล่าวต้องกำหนดจำนวนที่เกี่ยวข้องรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ณ วันที่เปลี่ยนแปลง เสมือนว่างงบการเงินระหว่างกาลไม่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลง

วิธีมูลค่ายุติธรรม

ค20 เพื่อถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งคือผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันนั้นและกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญา ณ วันดังกล่าว ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวกิจการต้องไม่นำย่อหน้าที่ 47 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาถือปฏิบัติ (เกี่ยวข้องกับลักษณะเมื่อทวงถาม)

ค20ก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข (ไม่จำเป็นต้องเข้าเงื่อนไขที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข119ค) กิจการจะต้องกำหนดองค์ประกอบที่เป็นส่วนของขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง ด้วยการคูณ

ค20ก.1 องค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองส่วนที่เหลืออยู่สำหรับสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่เปลี่ยนแปลง (ดูย่อหน้าที่ ค16 และ ค20) และ

ค20ก.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

ค20ข ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่เปลี่ยนแปลงกิจการอาจรวมกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เพื่อนำย่อหน้าที่ ค20ก มาถือปฏิบัติ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนอย่างเป็น

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

ระบบและมีเหตุผลในการพิจารณาส่วนขององค์ประกอบที่เป็นส่วนของผลขาดทุนของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- ค21 การถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการอาจจะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค22 เพื่อกำหนด
- ค21.1 วิธีในการระบุกลุ่มของสัญญาประกันภัย ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24
- ค21.2 สัญญาประกันภัยเข้านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข109
- ค21.3 วิธีในการระบุกระแสเงินสดตามดุลยพินิจสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข98 ถึง ข100 และ
- ค21.4 สัญญาลงทุนเข้านิยามของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือไม่ ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 71
- ค22 กิจการอาจเลือกกำหนดเรื่องในย่อหน้าที่ ค21 โดยใช้
- ค22.1 ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนสำหรับสิ่งที่กิจการควรพิจารณาตามเงื่อนไขของสัญญาและสภาพตลาด ณ วันที่เริ่มต้นหรือการรับรู้เมื่อเริ่มแรกตามความเหมาะสมหรือ
- ค22.2 ข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
- ค22ก ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการอาจเลือกจัดประเภทเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว สำหรับหนี้สินจากการตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่สัญญาประกันภัยได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดธุรกิจหรือในการรวมธุรกิจภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ
- ค23 ในการนำวิธีมูลค่ายุติธรรมมาถือปฏิบัติ กิจการไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 22 และอาจรวมกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี กิจการต้องแบ่งกลุ่มสัญญาเป็นกลุ่มสัญญาประกันภัยที่รวมเฉพาะสัญญาที่ออกภายในหนึ่งปี (หรือน้อยกว่า) หากมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนในการแบ่งดังกล่าว ไม่ว่ากิจการจะนำย่อหน้าที่ 22 มาถือปฏิบัติหรือไม่ กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5.2 และอัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนได้เกิดขึ้น ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข72.5.3 ณ วันที่เปลี่ยนแปลงแทนวันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกหรือวันที่ค่าสินไหมทดแทนได้เกิดขึ้น
- ค24 ในการนำวิธีมูลค่ายุติธรรมมาถือปฏิบัติ หากกิจการเลือกที่จะแยกรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดจำนวนผลสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนแปลง

- ค24.1 ปรับย้อนหลัง แต่เฉพาะกรณีที่มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสมเหตุสมผลที่สามารถทำได้ หรือ
- ค24.2 เป็นศูนย์ เว้นแต่ย่อหน้าที่ ค24.3 จะนำมาถือปฏิบัติ และ
- ค24.3 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข134 เท่ากับจำนวนผลสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจากรายการอ้างอิง

สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัย

- ค24ก ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค5ข.2) ณ วันที่เปลี่ยนแปลง กิจการต้องกำหนดสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยที่จำนวนเท่ากับกระแสเงินสดที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยที่กิจการอาจมี ณ วันที่เปลี่ยนแปลงสำหรับสิทธิที่จะได้รับ
 - ค24ก.1 การรับคืนของกระแสเงินสดที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัย จากเบี้ยประกันภัยของสัญญาประกันภัยที่ออกก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงแต่ไม่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง
 - ค24ก.2 สัญญาประกันภัยในอนาคต ซึ่งเป็นการต่ออายุของสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนแปลง และสัญญาประกันภัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ ค24ก.1 และ
 - ค24ก.3 สัญญาประกันภัยในอนาคต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ค24ก.2 หลังจากวันที่เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีการจ่ายอีกครั้งสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ซึ่งกิจการได้เคยจ่ายแล้ว ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพอร์ตโพลิโอของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- ค24ข ณ วันที่เปลี่ยนแปลง กิจการต้องไม่รวมในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยใด ๆ ซึ่งจำนวนสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยใด ๆ

ข้อมูลเปรียบเทียบ

- ค25 แม้ว่าอ้างอิงระยะเวลารายงานประจำปีก่อนระยะเวลารายงานที่นำมาตราฐานมาปฏิบัติใช้ครั้งแรกตามย่อหน้าที่ ค2.2 กิจการอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงใหม่จากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติสำหรับงวดใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น แต่ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้น ถ้ากิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้วสำหรับงวดก่อนหน้าใด ๆ โดยอ้างอิงถึงการเริ่มต้นของรอบระยะเวลาบัญชีเมื่อกิจการนำมาใช้ทันทีก่อนวันที่ถือปฏิบัติในย่อหน้าที่ ค2.2 จะถูกอ่านว่าเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาเปรียบเทียบที่ปรับปรุงที่เร็วที่สุดที่ถูกนำเสนอ

- ค26 กิจกรรมไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 93 ถึง 132 สำหรับช่วงเวลาใด ๆ ที่แสดงก่อนการเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีก่อนรอบระยะเวลารายงานที่นำมาตราฐานมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก
- ค27 หากกิจกรรมมีการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ยังไม่ได้ปรับปรุงและเปิดเผยข้อมูลสำหรับงวดก่อนหน้าใด ๆ กิจกรรมต้องระบุข้อมูลที่ไม่ได้ปรับปรุงอย่างชัดเจน เปิดเผยว่าข้อมูลได้จัดทำขึ้นโดยใช้หลักเกณฑ์ที่แตกต่างกันและอธิบายถึงหลักเกณฑ์ดังกล่าว
- ค28 กิจกรรมไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ได้เผยแพร่ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้าห้าปีก่อนสิ้นสุดระยะเวลาการรายงานประจำปีในการนำมาตราฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาใช้เป็นครั้งแรก อย่างไรก็ตามหากกิจกรรมไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้เปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

การกำหนดประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินใหม่

- ค29 ณ วันที่มีการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กิจกรรมที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีก่อนการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.1 อาจประเมินสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ว่าเป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือย่อหน้าที่ 4.1.2ก.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน หรือไม่ สินทรัพย์ทางการเงินสามารถประเมินใหม่ได้ก็ต่อเมื่อสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ได้มีไว้เพื่อกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตัวอย่างของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่สามารถประเมินใหม่ได้ คือ สินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานของธนาคารหรือสินทรัพย์ทางการเงินในกองทุนซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาลงทุนที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.2 ต้องยกเลิกการกำหนดสินทรัพย์ทางการเงินเป็นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนซึ่งกำหนดไว้ก่อนหน้า หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน อันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.3 อาจเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

- ค29.4 อาจเลือกกำหนดให้เงินลงทุนในตราสารทุนวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
- ค29.5 อาจยกเลิกการเลือกกำหนดให้เงินลงทุนในตราสารทุนวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ ตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน
- ค30 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ตามหลักการของข้อเท็จจริงและเหตุการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก กิจการต้องกำหนดและจัดประเภทดังกล่าวโดยการปรับย้อนหลัง ในการปฏิบัติดังกล่าวกิจการต้องปฏิบัติตามการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน โดยวันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกสำหรับจุดประสงค์นั้นให้ใช้วันที่กิจการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก
- ค31 กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ไม่ต้องปรับย้อนหลังรอบระยะเวลาก่อนหน้านี้เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงการกำหนดและการจัดประเภท กิจการอาจปรับปรุงรายการในงวดก่อนย้อนหลัง หากสามารถทำได้โดยปราศจากการเข้าใจถึงปัญหาหลังจากที่เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว กรณีที่กิจการปรับย้อนหลังรอบระยะเวลาก่อนหน้านี้ งบการเงินที่ปรับย้อนหลังต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีผลกระทบ กรณีที่กิจการไม่ปรับย้อนหลังรอบระยะเวลาก่อนหน้านี้ กิจการต้องรับรู้ผลแตกต่างระหว่างรายการต่อไปนี้ในยอดยกมาของกำไรสะสม (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ตามความเหมาะสม) ณ วันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก
- ค31.1 มูลค่าตามบัญชียกมาของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น และ
- ค31.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก
- ค32 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรอบระยะเวลารายงานประจำปีสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวโดยจัดตามประเภท
- ค32.1 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค29.1 – หลักเกณฑ์สำหรับพิจารณาสินทรัพย์ทางการเงินที่เข้าเงื่อนไข
- ค32.2 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ใด ๆ ใน ค29.1 ถึง ค29.5
- ค32.2.1 ประเภทการวัดมูลค่าและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีผลกระทบ ซึ่งกำหนดก่อนวันที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก และ
- ค32.2.2 ประเภทการวัดมูลค่าใหม่และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีผลกระทบ ซึ่งประเมินมูลค่าหลังการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29
- ค32.3 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค29.2 – มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินในงบฐานะการเงิน ซึ่งก่อนหน้านี้ถูกกำหนดเป็นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุน ตาม

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

17 ก.ย. 2564

เงื่อนไขที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ซึ่งไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นเช่นนั้นต่อไป

- ค33 เมื่อกิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรอบระยะเวลารายงานประจำปี สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึง
- ค33.1 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ทำให้การจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก
- ค33.2 เหตุผลสำหรับการเลือกกำหนดหรือการเลิกกำหนดสินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และ
- ค33.3 สาเหตุที่กิจการมีข้อสรุปเกี่ยวกับการประเมินใหม่ที่แตกต่างไปจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือ 4.1.2ก.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

การยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

- ค34 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 นี้ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร	บุญเลิศอุทัย	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นางสาวสุภาณี	ศรีสถิตวัตร	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
ดร.มงคล	เหล่าวรพงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ดินตะสุวรรณ	กรรมการ
นางอโนทัย	สีกัจฉาพัฒนา	กรรมการ
นายอติพงศ์	อติพงศ์สกุล	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นายชัชวาลย์	วัยมหสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	กรรมการ
(นางสาวยุพาดี	วรรณเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววารี	เชาวน์คุณากร)	กรรมการ
(นายวัชรินทร์	วงศ์ตระกูลชัย)	กรรมการ
(นายอินทัช	ปิยะนาวัน)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	กรรมการ
(นางสาวศิริวรรณ	อัสววงศ์เสถียร)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นายประวิทย์	ตันตราจินต์)	กรรมการ
(นางสาวสุนิศา	เจริญศิลป์)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	กรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลักภัย	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย	ศุภธาดา	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สัมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นายชาญชัย	ชัยประสิทธิ์	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นายบัณฑิต	มงคลกุล	อนุกรรมการ
นายเมธี	รัตนศรีเมธา	อนุกรรมการ
นายยิ่งยง	นิลเสนา	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ้นปิติพงษ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมบัญชีกลาง		
(นางอัญชลี	ศรีอำไพ)	อนุกรรมการ
(ดร.อรพรรณ	นาคมหาสาสินธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววารี	เชาวน์คุณากร)	อนุกรรมการ
(นายวัชรินทร์	วงศ์ตระกูลชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวจิตติมา	จริยาเมธา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรรณิ	วรวิจิตรสถิต)	อนุกรรมการ
(ดร.อรพินท์	เสริมประภาศิลป์)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางวิเรชา	สันตะพันธุ์)	อนุกรรมการ
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลุน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

(นายอรรถพล	พิบูลธนพัฒนา)	อนุกรรมการ
(นางสาววันทนา	เจียรวัชรมงคล)	อนุกรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นาคคุณ)	อนุกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ

ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

(นางภารดี	อินทชาติ)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาวธัญพร	อธิกุลวริน)	อนุกรรมการและเลขานุการ
นางสาวสุธีรา	หงษ์มณี	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2563-2566

นางสาววรพร	ประภาศิริกุล	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวกฤตยากร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิตี	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรียรัตน์ชวัลย์	อนุกรรมการ
นายพงทวี	รัตนโกเศศ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนียศิลป์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สินวลคำ)	อนุกรรมการ
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายวีระเดช	เดชะวรินทร์เลิศ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2563-2566

นางอุณากร	พฤติธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร	ใจเก่งกิจ	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
นางสาวณัฏฐา	อรุณีวัชรวิวรรณ	อนุกรรมการ
นางสาววันดี	สิริวัฒน์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นายพนนทพัทธ์	อัศวบุญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวศิริวรรณ	อัศววงศ์เสถียร)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววุฒิพร	อินทร์ไทยวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิตา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
ดร.ธนาดล	รักษาพล	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการติดตามและศึกษาผลกระทบมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เรื่อง สัญญาประกันภัย
วาระปี 2563-2566

นางอโนทัย	ลীগิจวัฒนะ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวสมบุรณ์	ศุภศิริภิญโญ	ที่ปรึกษา
นางอุณากร	พลฤทธาตา	ที่ปรึกษา
นายชาญชัย	สกุลเกิดสิน	อนุกรรมการ
นายนันท์วัฒน์	สำรวญหันธ์	อนุกรรมการ
นางสาวสุกญา	แย้มสกุล	อนุกรรมการ
ผู้แทนสมาคมประกันชีวิตไทย		
(นางสิริลักษณ์	รัตนไชย)	อนุกรรมการ
(นายธานี	ทรงธนเจริญกิจ)	อนุกรรมการ
(นายนิติพงษ์	ปรัชญานิमित)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย		
(นายศิริ	สวรรค์พรเพ็ญ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)		
(นางเยาวภา	ศรีวัฒนศักดิ์)	อนุกรรมการ
(นางสาววันทนา	เจียรวัชรมงคล)	อนุกรรมการ
(นายวรวิทย์	ธัมพิพิธ)	อนุกรรมการ
นางสาวจอมขวัญ	จันทร์ผา	อนุกรรมการและเลขานุการ